1

Bugün başladık

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

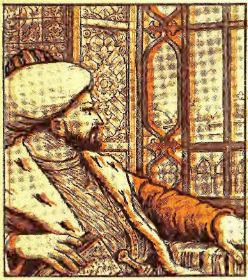

1459 Yılının 23 Aralık tarihi, bir pazar gününe rastlıyordu. İstanbul'un fethinin üzerinden 6 yıl geçmişti. Fatih Sultan Mehmet Edirne'deki sarayındaydı.

Dışarda kar yağıyordu..

O sırada kızlar ağası ürkek ve fakat telaşlı adımlarla odaya girdi. Her adımda bir kere yeri öperek Fatih Sultan Mehmet'e yaklaştı.

Fatih Sordu:

- Neden rahatsız edersin? Yine ne var? diyerek arapçığı tersledi.

Kızlar ağazı tebüssüm etmeye çalışarak:

-Şevketlü Hünkarım, bir şehzaden oldu dedi.. Bu sözleri bitirir bitirmez, Fatih yerinden kalktı. Odadan çıktı. Sarayın uzun koridorlarından çevik adımlarla geçti.

Hızla harem dairesinin kapısını açıp içeri girdi. Genç ve güzel karısı Çiçek hatunun odasına fırtına gibi daldı.. Sinirliydi..

Velinimetine bir erkek evlat doğurmuş olmanın sevinci ve biraz önce kurtulduğu ızdırabın yorgunluğu, çocuk yaşta ki anne Çiçek Hatunu, sessiz bir heyecan içinde yatağına mıhlamış gibiydi..

Fatih kendisine uzatılan bebeğe, önce büyük bir dikkatle baktı.. Sonra sağ elini uzatıp tuttu ve gözlerin hizasına kadar kaldırdı. Çiçek Hatun kötü birşeyler olacağını hissederek bütün yorgunluğuna rağmen yatağında doğruldu. Gözleri, korku ve ızdıraptan açılmıştı. Dudaklarından sessizce aman Allahım sözü dökülüverdi.

Fatih, sert bir hareketle genç karısına döndü. Kaşları çatılmıştı. Elinde tuttuğu bebege bakmıyordu bile. Sert sesle gürledi

"Benim erkek evlada ihtiyacım mı var? Bunu kız doğuramaz mıydın?"

Fatih'in bakışlarında ki yıldırımlar, genç kadıncağızın kalbini parça parça etmişti. Korku ile donup kalmıştı.

Fatih, birden kundağı içinde ki bebeği başının hizasına kadar kaldırdı, sonra hızla beşiğine doğru attı. Herkes donup kalmıştı.. Kızlar Ağası korkudan ölmüştü.

Çiçek hatun düşmüş, sürekli ağlayan bebeğinin üzerine kapandı. Osmanlı tarihinde önemli yeri olacak Cem Sultan dünyaya gözlerini böyle açtı.

Cem Sultan doğduğu gün babasından yediği müthiş sillenin acısını tüm hayatı boyunca gözlerinde taşıdı. Babasının yere fırlatması sonucu şaşı kalmıştı. Anası çiçek hatunun himayesinde sarayın bir köşesinde tüm gözlerden uzak büyümeye koyuldu.

Babasının onunla hiçbir ilişkisi olmuyordu. Cem Sultan annesine bunu sormadı bile Ne zaman böyle bir konu açsa annesinin çok üzüleceğini hissediyordu.

Bunca yıl bir kere bile olsun ve Çiçek Hatun'u, ne de oğlunu sormuştu...

Taa ki bir gün,Kızlar ağası, Çiçek Hatun'a padişahtan haber getirmişti.

"Fatih Sultan Mehmet, Cem sultan'ı görmek istiyordu..

DEVAMI YARIN

2 ÖZET: Osmanlı döneminin ünlü şehzadesi olacak Cem Sultan, erkek evlat istemeyen Fatih'in ilgisinden uzak büyütülür. Padişah'ın 4 yaşındaki oğlunu ilk kez görme isteği, annesi Çiçek Hatun'a iletilir.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Sultan, Fatih'in aklına 4 yaşını bitireli birkaç ay geçtikten sonra geldi...O gün büyük hükümdarın kendisini şiir ve felsefeye kaptırdığı bir gündü...

Küçük Cem, ürkek adımlarla, babasının odasına girdi. Kapı arkasından kapandı. Cem Sultan kapının hemen önünde, ellerini önüne bağlayıp durdu.

Cem Sultan ürkek adımlarla babasının oturduğu minderin önüne doğru yürüdü. Birkaç adım kala da durdu.. Ellerini önünde bağlamıştı.

Fatih Sultan Mehmet dikkatle izlediği oğluna birkaç dakika daha baktıktan sonra kollarını iki yanına açarak seslendi:

"Gel buraya."

Cem Sultan Fatih'in önüne kadar geldi ve ellerine sarıldı. İlk kez babasına dokunuyordu. Fatih de müşfik bir baba gibi, oğluna sarıldı. Cem Sultan babasının elini öperken, Fatih de onu sevip okşadı ve sonra karşısına oturttu.

Baba oğul arasında 4 yıllık bir gecikmeyle de olsa ilk diyalog başlamıştı.

Fatih, tebessüm ediyordu. Karşılıklı olarak bağdaş kurmuş, birbirlerinin karşısında oturmuş olan Fatih ile Cem Sultan arasında artık samimi bir bağ kurulmuştu.

Fatih, konuşmalarının sonunda, yanındaki kutuyu açtı ve içinden çıkardığı sorguçu oğluna uzattı. Cem Sultan şaşkındı.

Babası seslendi:

"Başını bana doğru eğ bakayım."

Cem Sultan başını babasına doğru eğdi. Fatih Sultan Mehmet sorguç uyıllardır ihmal ettiği oğlunun kavuğuna yerleştirirken gülümsüyordu...

Cem Sultan 10 dakika gibi kısa bir süre içinde koca hükümdarın kalbini fethetmeyi başarmıştı..

Cem Sultan Fatih'in yanındayken annesi Çiçek Hatun, büyük bir heyecan içinde oğlunu bekliyordu. Onun kendi bölümüne gelirken, başındaki Sorguç ugörünce rahatladı. Sevindi ve oğluna doğru koştu. çevresinde bulunan herkes sevinç içindeydi. Sultan Mehmet, nihayet Cem Sultan'ı oğlu olarak kabul etmişti.

Cem Sultan, Fatih'in yanından çıktıktan sonra kendisini bekleyen annesine heyecanla koştu.. Ve ilk sözü

"Şevketli pederim, selam ve armağanlarını gönderdi"

Bu, görüşmenin sonunda, Hazinedar iki halayıkla birlikte derhal odadan çıktılar. Kızlar ağasının da odayı terketmesi ile birlikte Cem, annesinin kollarına atıldı.

Osmanlı Şehzadesinin yerini, bir çocuk almıştı. Olanca gücü ile karşısında diz çökmüş olan annesine sarılmıştı. Annesi bir ara sözü başında ki elmaslı sorguça getirdi ve "Bu gözel sorgucun pek yakışmış" dedi.

Bu söz üzerine Cem telaşla: "Tez bir ayna tut bana" dedi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

3 ÖZET: Osmanlı döneminin ünlü şehzadesi olacak Cem Sultan, erkek evlat istemeyen Fatih'in ilgisinden uzak büyütülür. Padişah'ın 4 yaşındaki oğlunu ilk kez görme isteği, annesi Çiçek Hatun'a iletilir.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Uzun uzun kendisini ve sorgucunu aynada seyreden Cem'in çoşkusu artık sonsuzdu. "Güzel, çok güzel değil mi anneciğim. Padişah babam bana at da alacak.

Tez Kılıçta kuşatacak, hocam da olacak. Çok şey öğrenmem gerektiğini öğütledi. Avlanmayı, dövüşmeyi, insanları kullanmayı da öğreneceğim" dedi.

"Hep bugünü bekledim. Tanrı'ya bir şükür. Nice sevindiğimi bilemezsin, oğul. Hele konuştuğunuzu bir anlat.

Çiçek Hatun oğlunun söyledikleri ile meşgul olurken Cem de Fatih'in verdiği sorguçun bir çekmece biçimindeki muhafazasını açtı. İçinden al atlastan bir kese çıktı.. Keseyi altınları saydı. Çok sevinmişti..

Fatih, böylesine olağanüstü bir kişiliğe küçük yaşta sahip olan şehzadesini nasıl yetiştireceğini sık sık düşünüyordu. Hocaların eline teslim için daha çok küçüktü.

Fatih, garipsediği bir vicdan azabı duyuyordu. Geç de olsa Çiçek hatununun gönlünü almalıydı. Cem'i sık sık çağırtmış ve onunla anasına hediyeler göndermişti.

Bir gün Kızlarağasını şu irade de bulundu:

"Şehzadem Cem sultanın sohbeti bana haz verir. Tez git anası ile birlikte gelsinler"

Kızlar ağası fırladı ve Harem'e koştu. Çiçek Hatun ile şehzadesini görünce, çok daha saygılı, iki büklüm, rücu edercesine selamla, 'Şevketlü Hünkar sizleri bekler" dedi.

Darüssaade ağasının bu sözleri üzerine, Çiçek Hatun, şaşkınlıktan dona kaldı. Ne diyeceğini, ne yapacağını bilemez olmuştu, ayağa kalktı. Ancak Kızlarağasının getirdiği haberle öylesine sarsılmıştı ki, ayakta sallandı, güçlükle elini kaldırıp alnına değdirdi. Ayakta kalabilmek için gayret sarfettiği belliydi.

Fakat başaramadı.

Koklatılan ruhlar, kasılmış dudakları arasından ağzına dökülen çiçek suları, bileklerinin oğulması etkisini gösterdi. Çiçek Hatun bir iki dakika içinde kendine geldi.

Şevketlü hünkarın son hediye ettiği mücevherler Çiçek Hatuna takıldı. Büyüleyici, iç gıcıklayıcı nefis kokular da sürününce, Çiçek Hatunun hazırlığı tamam olmuştu.

Fatih Sultan Mehmed, küçük şehzadesi Cem'le genç anası, Çiçek Hatun'u beklerken düşünüyor, hafızasını zorluyordu. Şehzadeliğinden bu yana, döşeğini paylaştığı, aynı yastığa baş koyduğu, birbirinden genç, birbirinden güzel gepegenç kızların, kadınların sayısını bilmesine, tahmin etmesine bile imkan yoktu.

Fatih düşünüyor, hafızasını zorluyor, kurcalıyor, ne var ki, Çiçek Hatun'un çehresini hayalinde canlandıramıyordu... Aradan bunca yıl geçmişti.

Şehzade Cem'le Çiçek Hatun'un içeri girişleri Hünkar'ı düşüncelerinden kurtardı. Şekillendirmek istediği yüzle karşı karşıya idi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

4 ÖZET: Cem Sultan, erkek evlat istemeyen babası Fatih'in ilgisinden uzakta büyütülür. Padişah ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Onda gördüğü üstün yetenekleri geliştirmeyi ve etrafında belirecek tehlikeleri ortadan kaldırmaya kararlıdır.

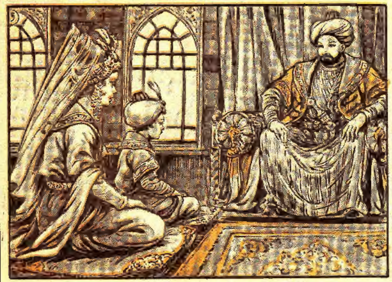

Bakışlarını Çiçek Hatun'dan ayırmadan, Cem'i okşayan, oturması için işaret eden Hünkar:

-Şöyle oğlumuzun yanına otur, Çiçek Hatun!..

—Kul kusursuz olmuyor ve bu padişah dahi olan... Bunca vakit uzak kalmamız, hatununa gösterecek yüzümüz olmadığındandır... Allah'ın takdirini değiştirmek için ne senin, ne de benim gücüm yeterli olurdu.'' Sen de bir şeyler söyle. Olur ki yüreğime su serpersin!..

-Emrin başım üzere Şevketlü Hünkarım..

Beş vakitte sağlığın, tahtında daimi olman için duayı eksik etmedim. Yüreğimi yakan derdinden kurtulman için sana yol göstermesini diledim, Allah'tan..

Fatih, evlat katili olmaktan kendisini koruyan Allah'a şükrediyordu. Kardeş kanına girilmişti, fakat, oğullarının canına kıyan bir Osmanoğlu çıkmamıştı!.

Fatih, daha doğduğu gün hayatına kastettiği Cem'in hayatını kendinden sonra da korumak, kurtarmak çarelerini aramaya, bulmaya kararlı olmalıydı.

Harem dairesinin bir başka bölümünde ise büyük şehzade Bayazıd'ın anası Gülbahar Hatun sinir nöbetleri geçiriyordu. Son zamanlarda hünkarın iki de bir Cem'i çağırtıp sohbet etmesi, armağanlar vermesi ve Çiçek Hatun'u da birlikte davet etmiş olması Gülbahar Hatun'u çileden çıkarmaya yetmişti.

Fatih, evlat katili olmaktan kendisini koruyan Allah'a şükrediyordu. Kardeş kanına girilmişti, fakat, oğullarının canına kıyan bir Osmanoğlu çıkmamıştı!.

Fatih, daha doğduğu gün hayatına kastettiği Cem'in hayatını kendinden sonra da korumak, kurtarmak çarelerini aramaya, bulmaya kararlı olmalıydı.

Harem dairesinin bir başka bölümünde ise büyük şehzade Bayazıd'ın anası Gülbahar Hatun sinir nöbetleri geçiriyordu. Son zamanlarda hünkarın iki de bir Cem'i çağırtıp sohbet etmesi, armağanlar vermesi ve Çiçek Hatun'u da birlikte davet etmiş olması Gülbahar Hatun'u çileden çıkarmaya yetmişti.

Kızlar ağası ancak haber alabildi. Çiçek Hatun ve Cem'le beraber hünkar dairesinden çıkarlarken, bir harem ağası olacakları kulağına fısıldamıştı:

-Ağa hazretleri!.. Gülbahar Hatun'un niyeti kötü... Kapısı ardında Çiçek Hatun'un geçişini bekler, aklı başında değildir. Elinden bir kaza çıkabilir!..

Geç de olsa bu haber, yine de vaktinde yetişmiş sayılırdı... Kızlar ağasının tedbir alması için bir an kafi geldi. Tehlikeyi haber veren harem ağasına emir verdi.

Çiçek Hatun'u da uyardı:

-Gülbahar Hatun'un ne yapacağı belli olmaz. Şevketli hünkarın sizlere olan iltifatı, olaki kendisini çileden çıkarmıştır.

Kalfalarının yalvar yakar oluşları Gülbahar Hatun'u kararından caydıramamıştı.. Ne söylenenleri duyuyor, ne de bu davranışının neye mal olacağını düşünemiyordu.

Çiçek Hatun'un geçip gitmekte olduğunu görünce, Gülbahar olanca şirretliğiyle bağırdı:

-Çekilin!.. Yol verin, hamam böcekleri!..

-Sarı Çıyan!.. Büyücü cadı!.. Hele bir günü gelsin, seni cellatlara verecek değilim. Kendi elimle boğacağım. Gözlerini oyacağım, Seni enciğinden ayıracağım.

Çiçek Hatun, kumasına karşılık vermek bir yana, başını bile çevirmemiş, Cem'le, kendi dairesine ulaşmıştı.

DEVAMI YARIN

5 ÖZET: Cem Sultan, erkek evlat istemeyen babası Fatih'in ilgisinden uzakta büyütülür. Padişah ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Onda gördüğü üstün yetenekleri geliştirmeyi ve etrafında belirecek tehlikeleri ortadan kaldırmaya kararlıdır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Sesleri duyan Fatih, perde ağasına emir vermiş, olanları bildirmesini istemişti. Fatih, kızlarağası ve Perde ağasının sözlerini dinledi.. Sonunda kısaca emir verdi.

-Gülbahar Hatun'a söyle, dairesinden dışarı adımını atmayacak! Hizmetinde olanları al, bir süre bir kenarda kapansınlar.. Onların yerine güvenilir bir iki adam koy!

Çiçek Hatun'da üzülmesin..

Hünkar kararını vermişti Hemen yerinden kalktı, Harem dairesinden çıktı.. Has oda da Silahtar Ağayı çağırttı ve iradesini bildirdi:

-Tez veziri gör. Şehzade Bayazıt'ı Amasya vilayetine tayin ettim.. Üç güne kadar hazırlık tamam olmalı, Şehzade ile anası Hatun yola çıkmalıdır."

Şehzade beş yaşına gelince hocalar tayin edilmiş, okuma, yazma öğrenimine başlamıştı. Cem üstün bir zekaya, eşsiz bir hafıza kudretine sahip olduğu belli olmuştu.

Fatih Sultan Mehmet kararını vermişti. Cem'in devlet işlerini de öğrenmesi zamanı gelmişti. Kastamonu'ya gönderecekti. Şehzade ile birlikte hocaları ve başarılı

bir komutan olan Gedik Ahmet Paşa'da gideceklerdi.

Hünkar iradesi çıktı. Hazırlıklar tamam olunca bu adamları topluca huzuruna kabul eden Fatih şöyle konuştu:

Sizlerden istediğim, şehzadeyi düşünmeye alıştırmanızdır.. Gün gelir, çıkarları için eğriyi doğruyu belletmek isteyenler olabilir. Cem önce Allah'a sonra sizlere emanet.

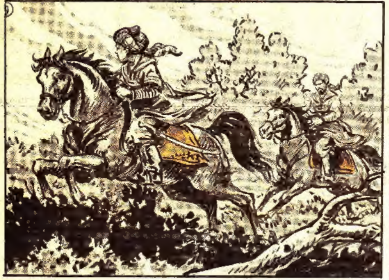

Gedip Ahmed Paşa, Kastamonu'da Cem'in önünde yeni ufuklar açmıştı. Kısa zamanda iyi bir binici olan Cem, dağ bayır demiyor, at koşturuyor, mızrak salıyordu.

Gedip Ahmed Paşa'nın devamlı ve yakın ilgisi sonucu, o güne kadar benzeri görülmemiş bir mükemmelliğe erişmişti.. Paşa başarılarını Şehzade'ye mal ediyordu.

Küçük Şehzade onbeş yaşına geldiği zaman Akkoyunlular üzerine Sefer-i Hümayun açılmıştı. Büyük Şehzadeler, Mustafa ve Beyazıt, Eyalet-i Rum askeriyle orduya katılma emri almışlardı. Küçük Şehzade Cem Taht Muhafızı ve Saltanat naibi olarak İstanbul'a çağrılmıştı... Dalkavuk ve çıkarcılar Cem'i sarmakta gecikmediler.

Cem'e yakın olanlardan hiç değilse birkaçı, Şehzadeyi Padişahlığını ilan etmesi, Osmanoğlu tahtına oturması için teşvik ettiler... Ne var ki, ordudan zafer haberi gelmişti.

Otlukbeli savaşı kazanılmış, Sultan Hasan'ın ordusu perişan olmuş, savaş alanından kaçmayı başaran Akkoyunlu Sultan, hazinesini bile kurtaramamıştı.

İstanbul'a dönünce küçük Şehzadeyi Padişahlık hevesine kaptıranları cezalandırmakla, cellatlara vermekle yetindi. Cem'e birkaç söz söyledi ve kısaca nasihat etti.

-Bir müsibet, bir nasihatten yeğdir. Kötü kişiler her vakit sana yaklaşabilirler. Cem babasını dinlemiş, uzattığı eli öpmekle yetinmişti.

DEVAMI YARIN

6 ÖZET: Cem Sultan, erkek evlat istemeyen babası Fatih'in ilgisinden uzakta büyütülür. Padişah ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Onda gördüğü üstün yetenekleri geliştirmeyi ve etrafında belirecek tehlikeleri ortadan kaldırmaya kararlıdır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

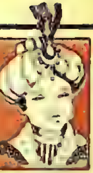

Ağabeyi Mustafa öldü.
Bu olay Cem'e Konya yolunu açtı. Şehzade Mustafa'dan boşalan Karaman Beyliğinin tahtına oturmak üzere Konya'ya gönderildi.

Cem, Karaman tahtına oturunca, Mustafa'yı aratmadı. Kastamonu da olduğu gibi, Konya'da da başarılı oldu. Kendini ve Osmanlı idaresini sevdirmeyi başarmıştı

Amasya'da, İsfendiyaroğulları tahtında oturan büyük Şehzade Beyazıd'ın etrafı ile cem'in etrafı arasında büyük bir fark mevcuttu. lalası olan ünlü Gedik Ahmet Paşa dan gayri birkaç da Rum ve İtalyan alimler küçük şehzadenin en yakın adamları idi. Bunlardan başka Demetrus Sofyan adında bir Rum da Cem'e yaklaşmayı başarmıştı

Fatih Sultan Mehmet son nefesini verdiği zaman yanı başında Sadrazam Karamanlı Nişancı Mehmed Paşa ile Hekimbaşı bulunmaktaydı.. Hekimbaşı, hemen yüksek sesle Kuran okumaya başlamıştı...

Bir an kaybetmeden Hekimbaşının üzerine atılan sadrazam, bir elini kendi dudaklarına götürerek susmasını işaret etmiş ve fısıldamıştı:

—Şevketli Hünkar ölmedi . Yaşıyor!.. Bunu böylece bil yoksa dünya başlarımız üzerine yıkılabilir!...

Bir an düşünen Karamanlı Vezir Hekimbaşı'ya,

—Ben tez dönerim... der. Doğruca kendi çadırına gitti.

Çadırına giren Sadrazam, hemen rahlenin başına geçti. Kağıda, kaleme el atıp yazmaya koyuldu..

Birkaç dakika sonra Leylek Mustafa adındaki bir adamı huzurundaydı...

—Baka Leylek!.. Bu mektubun tezelden Şehzade Cem hazretlerine iletimen gerek!..

Biribiri ardından iki ulağı yola çıkaran Vezir, nöbetçi çavuşa seslendi, baş imamı uyandırıp getirmesini emretti. Baş imamın çadıra girmesi, Karamanlı vezirin düşüncelerine son verdi.. Hemen yerinden kalktı, başkaca söz etmeye gerek görmeden.

—Benimle gel, ardımdan yürü! diyerek çadırdan çıktı.. Otağ-ı Hümeyun'a yürüdü...

imamın kuşkulanmasına imkan vermemişti.

Oku.. fakat dudakların dahi kıpırdamasın deyinceye kadar da Hünkar'ın öldüğünü anlamamıştı...

Ordugahta sessizlik sürüp gidiyordu Vezir çok güvendiği birkaç adamın aracılığı ile Hünkar'ın arabasını hazırlatmış, Otağ'ın önüne çektirmişti.. Fatih'in arabaya taşınması, sessiz, telaşsız ve son derece itinalı bir düzenle başarıldı...

Bu arada, Sadrazam'ın haber salıp uyandırdığı, beyler, Paşalar, Vezir'in çadırı önünde toplanmışlardı..

Paşalar, Beyler, orduya sahip olmalıydılar.

Henüz ortalık ağarmadan Fatih Sultan Mehmed'in cesedini taşıyan araba, Sadrazam ve muhafız bölüğüyle birlikte ordugahtan bir hayli uzaklaşmış bulunuyorlardı....

Keklik Mustafa yürümüyor, yol alırkenadeta uçuyordu.

DEVAMI YARIN

7 ÖZET Cem Sultan erkek evlat istemeyen babası Fatih'in ilgisinden uzak büyütülür. Padişah ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Kısa süre sonra Kastamonu sonrada Konya Karaman tahtına oturur. Sevilir ve başarılıdır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Etrafa göz atan Leylek Murat daha fazla beklemedi.

—Bre Hancı!..

Hancı Leylek Murad'ın karşısına dikilip, hayvanının dizginlerine el atmıştı.

—Buyur ağam!.. Hoş geldin, safalar getirdin.. Hizmetine koşmakta kusur ettikse bağışla!.. dedi.

Uşaklara seslendi.. Köşeden, bucaktan boy gösteren

yamaklar gelince de,

—Ağanın hayvanına bir güzel bakım yapın otla ovup temizleyin, suyuna, yemine dikkatli olun.. dedi ve Leylek Murad'a döndü:

—Sen tasalanma ağam.. Uşaklar işlerini bilirler.. Hayvana gereğince bakarlar. Soluk almaya bak.. Ben de mutfağa kadar seğirtip yemeğini hazırlatayım..

Anadolu Beylerbeyi Sinan Paşa Kütahya'da otururdu..Leylek Murad'ın indiği handa da adamları vardı.. Leylek Murad yemeğin sonuna gelmişti...

—Paşa seni görmek ister! Paşanın huzuruna çıkartılan Leylek Murad itibarlı bir konuk gibi karşılandı. Anadolu Beylerbeyi el öptürmüş, oturmasını söylemişti.

—Paşam, kusur ettikse cahilliğimize bağışla. Devletli Vezir yolda oyalanmamamı tez vakitte Konya'ya varıp şehzade hazretlerine emaneti teslim etmemi buyurdu.

Konuşmaya girişen Leylek Murad soluk almadan sorguya, suale fırsat vermeden diyecek laf bırakmadı... Sinan Paşa öğrenmek istediklerini öğrenmişti...

Ertesi sabah, gün ağarmaya başlarken leylek Murad yola çıkıyordu. Hancı para, pul almamış, hesabın Sinan Paşa tarafından ödendiğini söylemişti.

Birden bir anda etrafı sarılmıştı.. Palasını sıyırmaya anca vakit bulmuştu ki, pala da, palayı sallayan koluda yere düşmüştü.

Anadolu Beylerbeyi Si-

nan Paşa'nın adamlarıydı,

Leylek Murad'ın kolunu uçurduktan sonra, alaşağı etmişler koynunu, koltuğunu yokleyıp bulduklarını almışlar, ölüsünü gömmüşlerdi...

Sadrazam'ın Cem Sultan'a gönderdiği mühürlü mektup Sinan Paşa'nın eline vardığı zaman gün doğmuştu...

Sinan Paşa.. sevincinden yerinde duramaz olmuştu.

Sinan Paşa böylece hem Fatih Sultan Mehmed'in hastalığını ve hemde, Karamanlı Nişancı Mehmed Paşa'nın Amasya'daki veliaht Şehzade Beyazıd'a diğeri Konya'daki küçük Şehzadeye acele haber saldığını öğrenmişti.

Hemen kaleme, kağıda el atan Beylerbeyi, Bayazıd'a bir mektup yazdı.. Vezir'in Cem'e yolladığı mektubu da

ekleyerek güvendiği bir adamı ile Amasya'ya doğru yola çıkardı. Bayazıd'a sadakatini ispat etmiş sayılırdı..

Güvendiği kendi yakın adamlarını topladı...

Kulak verin.. Şevketli Hünkar Fatih Sultan Mehmed Han Allah'ın rahmetine kavuştu.. Tanrı Devletine zeval vermesin!.. dedi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

ÖZET: Fatih'in ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Kısa süre içinde Kastamonu ve Konya, Karaman tahtına oturtur. Fatih'in gizlenen ölümü üzerine Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa Şehzade Cem'e ve Bayezid'e gizlice haber iletir

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Tanrı devlete zeval vermesin dedimse, elbet bir sebebi vardır. Fesat ehli böyle bir zamanı fırsat bilir, kendi kendi emelleri uğruna devleti tehlikeye atarlar!..

Vezir, Hünkar'a emr-i hak vaki olunca, her iki şehzade'ye birer mektup yazıp, hemen yola çıkarmış ne var ki Amasya ile İstanbul'un arası, Konya, İstanbul yolundan bir hayli uzundur. Vezir'in mektubu Amasya'dan önce Konya'ya varacak, Küçük Şehzade de zaten hazır olan ordusu ile hemen yola koyulup taht'ı ele geçirecektir. Vezir'in Cem Sultan'a gönderdiği mektup benim elime geçmiştir.. Bugün yarın Şehzade Bayazıd'ın elinde olacaktır,, dedi.

Sinan Paşa, konuşmasına ara vererek kıs kıs güldü.

Cem Sultan'ın Kütahya'daki adamı, Sinan Paşa'nın çok güvendiği ve kendisine Konya'da olup bitenleri sık sık haber veren kendi imamından başkası değildi. Sinan Paşa, Cem'in etrafında neler döndüğünü imamından haber alırdı. Ne varki Şehzade Cem'in, Sinan Paşa'ya iletilmesine izin verdiği, haberler olurdu bunlar.

Sinan Paşa'nın konağındaki toplantı sona erip, herkes dağılırken Paşa, imamını alıkoymuştu...

—Hele sen kal.. seninle konuşacak başka işler de var demişti. Sinan Paşa devam etti: Konya'ya varacaksın.. Şehzade'nin huzuruna çıkacak, selam ve dualarını, can ve gönülden bağlılığını dile getirerek, bana bildireceksin,

Dağ, bayır demeden at süren, tozu dumana katan süvarinin bir imam olabileceğine bin şahit yetmezdi. Bunca yılın imamının, Türk akıncılarından geri kalır yanı yoktu.

Hünkar babasından aldığı emre uyarak ordusunu hazırlamış olan küçük Şehzade Cem, orduyu Hümayuna katılacağı günü beklerken, sayılı günlerin tadını çıkartıyordu.

Saza, söze, şiire, şaraba, raksa ve İran'e doymak istiyordu.. Sefer, savaş, nerde başlar, nerede, ne zaman sona ererdi?Günlerce, haftalarca, aylarca hasret kalacaktı.

Her akşam, söz ehli kişilerin okuduğu şiirler, gazeller, şarkılarla mest oluyor, topuk vuran köçeklere avuç avuç altın saçıyor, alkış topluyordu..

İnanılmaz hızla, duraklamadan yol alan Beylerbeyi'nin İmamı ise iki gün, iki gece dolmadan, Konya'ya varmış, Şehzade sarayının kapısında dizginlerine asılmıştı..

Bu vakitsiz ziyaretçinin içeri girmesi kolay olmadı.. Kapalı , dövme demirden kapıların içinden, yarım saatte ancak avluya girebildi..

—Şehzade uykudadır..

Cihan yıkılsa uyandırılmaz... Sen aklını kaçırmışsın!.. diyorlar, başka söz etmiyorlardı. İmamı kıskıvrak yakalamışlar, ağzını kapatmaya uğraşıyorlardı..

—Durun bre sersemler... İki satır yazayım, gönderin Şehzade'ye diyerek bağırdı. Hemen kağıt, kalem bularak getirdiler..

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. RATIP TAHIR BURAK

9 ÖZET Fatih'in ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Kısa sürede Karamanoğlu ve Konya [illegible] Fatih'in [illegible] Sadrazam Karamani Mehmet Paşa Şehzade Cem'e ve Bayezid'e gizlice haber [illegible]

Önce Çiçek Hatun uyandırılmış, kağıt ancak onun aracılığı ile şehzadeye ulaşmıştı.

İmam yerinde duramıyordu.. Harem ağası seslendi:

—Habercıyı içeri gönderin, Şehzade Hazretleri kendisini görecek!...

İmam bir odaya alınmıştı.

—Nedir telaşın?.. sabahı beklesen olmaz mı?

—Allah sana uzun ömür versin Şehzadem.. Başın sağ olsun.. Şevketli Hünkar ahirete göçtü...

—Sus, şom ağızlı..

—Doğruyu söylerim Şehzadem.. Ölene rahmet, Tanrı seni korusun, bize bağışlasın.

Cem donakalmıştı.. Neden sonra kendini toparladı..

—Yakın gel!.. Şöyle otur da bildiklerini, duyduklarını anlat..eksik, fazla söz etme.

Bu konuşmadan hemen sonra Çiçek Hatun'a giden Cem,

—Metin ol valide.. Her fani için mukadder olan akıbet şevketli babama erişti...

Oğlunun bir solukta söyledikleri, Çiçek Hatun'u adeta dondurmuştu. Cem'in ayakları dibine yığılıverdi..

Ayılınca yatağının içinde doğruldu .. Kalfalar, halayıklar dışarı çıkıp, kapının perdeleri örtülünce Cem'e sordu

—Şimdi ne olacak?.

—Düşünmek, danışmak gerek ana!.. Anadolu Beylerbeyi olacak Sinan Paşa hani saltanatın yolunu kesti..

Korkarım, geç kaldık. Babam yaptığı kanunda, "Her kimseye evladından saltanat müyesser ola, kardeşlerini menanı alem için katletmek münasiptir buyurmuş.

Anasının elini öperek yanından ayrılan Cem doğruca İren'in odasına geçti..

Boynuna sarılan nefis kolların çenberinden kurtuldu ve fısıldadı!.

—Babam öldü!.. Taht beni bekler!..

—Başın sağ olsun!.. Er, ya da geç, günün birinde, herkes gibi, şevketli hünkar da nasıl olsa ölecekti.. Kaybedecek bir dakikan bile olmadığını bilmelisin!.. Hemen harekete geçmeli, ne yapacağını kararlaştırmalısın. Babama danışmak istemez misin?.. Onun fikirlerine değer verirsen zarar etmezsin!.

—Babanla da, başkaları ile de konuşacağım. Ben kararımı verdim. Bugünden tezi yok, padişahlığı ilan edeceğim!..

Yalnız kalmaya düşünmeye ihtiyacı vardı.

O anda aklına büyük oğlu Oğuz Han gelmişti. Oğuz Han'ı İstanbul'a, babası Fatih'in yanına göndermişti.

Cem, henüz üç yaşındaki büyük oğulunun cellat elinde boğulduğunu görür gibi oldu. Tüyleri diken diken olmuştu.

Hızla yürüdü ve kendi dairesine girdi..

Sonra ne yapacağını bilen bir kişinin kararlı adımlarıyla rahlenin başına geçti, oturdu. Bir kağıt aldı, çaprazlamasına büküp dizi üzerine yerleştirdi, yazmaya başladı:

"Sen Lalam Yakup Bey. Vakit geçirmeden Beylere, tez haber salıp, seninle yüce divanda hazır olmalarını beklerim. Dakika mühimdir."

DEVAMI YARIN

10 ÖZET: Fatih'in ilk kez 4 yaşında gördüğü oğlunu çok sever. Kısa süre içinde Kastamonu ve Konya Karaman tahtına oturtur. Fatih'in gizlenen ölümü üzerine Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa Şehzade Cem'e ve Beyazıd'a gizlice haber yollar.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATIP TAHIR BURAK**

44

Divane çağırılanların hepsi tamam olunca Şehzade'ye haber verilmişti. Cem herkesi gözden geçirdikten sonra oturmalarına işaret etti ve konuştu:

— Vakit, uyunacak, dinlenecek vakit değildir... Sizlere verecek kara bir haberim var: Şevketli pederim Fatih Sultan Mehmed Han ahirete göçmüştür...

Cem'in yakın adamları, sahte ya da içtenlikle göz yaşları döküyor, sızlanır görünüyorladı... Nihayet Lala Yakup Bey'in sesi duyuldu.

—Bizler, sıradan, kişiler değiliz, bizlere düşen, Velinimetimizin yaşaması, boş kalan Al-i Osman tahtına sahip olup izzet ve saadetle saltanat sürmesi için tedbir düşünmektir.

45

Cem'in bir küçük el işareti Lala'yı susturmaya yetti.

-Kara haberi ulaştıran Anadolu Beylerbeyi Sinan Paşa'nın imamıdır. Anlatsın! İmam bildiklerini anlattı.

Şehzade tekrar konuşarak,

-Neden Amasya'daki büyük Şehzade değil de ben?.

İlk sözü Yakup Bey aldı.

-Efendimiz, vefat ile boşalan Al-i Osman Tahtı sizindir. Pederiniz Akkoyunlu ile savaşa gittiğinde tahtı size emanet etmiş... Vekalet vererek tercihini açıklamıştır.

Lala Yakup bey'den sonra Muhasip Sadi söz aldı.

-Velinimetimiz Amasya'daki biraderiniz, gerçi yaşça sizden büyüktür.. Ne var ki .. Müptelası olduğu afyon yüzünden akıldan yoksun olduğu biliniyor..

Hemen hemen herkes konuşmuştu... Sabır ve sükunetle dinleyen Cem, Dimitriyos'un söz almadığına dikkat etmişti.

-Senin bir diyeceğin yok mu Dimitriyos?

Dimitriyos, yerlere kadar eğilerek Şehzadeyi selamladı.

-Akla gelmemiş ve söylenmemiş olan tek husus, A- Şehzade Beyazıd hazretleri bir şehzade oğludur. Siz ise padişahımızın oğlusunuz.

Cem, divanda toplanmış olanları gözden geçirdikten sonra,

-İleri sürmüş olduğunuz delillerin Tac ve Taht'a sahip olmanıza yeterli sebepler olduğuna inanıyorum.

Hazırlayacağımız beyannamede sözü edilen hususların hepsine değinmekte fayda umarım.

Müftü'ye, Kadı'ya Çelebi'ye ve bütün tarikatların şeyhlerine, ayan ve eşrafa haber salınıp hepsi davet edildi. Şehzade sarayının geniş avlusuna taht kurulup biat merasimi için hazırlıklar kısa vakitte sona erdi.

Davet edilenler toplanınca Lala Yakup Bey, boş duran tahtın önünde yer alarak beyannameyi okudu.

Yakup Bey'in davet ettiği müftü şeriat gereğince de Tac ve Taht'a sahip olduğunu söyleyerek duasını etti. Cem Sultan Taht'a oturdu. Beyannameler, vilayetlere gönderilirken, Konya sokaklarına tellallar çıkartılmış, Fatih'in ölümü ve Sultan Cem'in padişahlığı ilan ediliyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

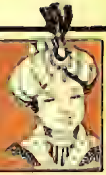

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

ÖZET: [illegible] çinde Kastamonu ve Konya [illegible] tahtına oturtur. Fatih'in [illegible] ölümü üzerine Sadrazam [illegible] Mehmet Paşa Şehzade [illegible] haber iletir.

İren ile Dimitriyos sarayın küçük bir odasında, durumdan kendi hesaplarına faydalanmanın çarelerini arıyorlardı. Dimitriyos

– Çatışmadan Cem galip çıkarsa, kaybeden biz oluruz. Esas bize düşen Cem'in hemen harekete geçmesine engel olmaktır. Bayazıd'ın İstanbul'a ulaşmasında, tahta oturmasında çıkarımız vardır.

Cem padişahlığını ilan etti. Varsın, Bayazıd da İstanbul'da tahta otursun. Anadolu'da Cem, Rumeli'de Bayazıd. Fatih'in imparatorluğunu [illegible]kiye bölmenin yolu budur...

Çiçek Hatun İren'i kendi dairesine davet etmişti.

-Seni babana teşekkürlerimizi bildirmen için çağırdım İren. Kusuru olmadıkça mükafatını görecektir...

-Önümüzdeki günler için babanın ne düşündüğünü bilmek isterim. Düşündüklerini senden saklamadığından hiç kuşkum yok. Bana açıkça söyle..

İren, hiç beklemediği bir fırsatla karşılaştığını hemen kavramıştı.

-Babam endişelidir. Tedbirde kusur edilirse onarılmaz tehlikelerle karşılaşılacağını ve en kötü ihtimalleri gözönünde tutarak hareket geçilmesini düşünür. Henüz ordudan ve İstanbul'da neler olduğundan hiç bir haber alınamamıştır.

-Babanın o düşündüklerine aklım yattı, İren... Bunları kendin düşünmüşüm gibi söyleyeceğim oğluma... Benim nasihatimi dinleyeceğini umarım!..

Cem'in, harekete geçmek için uzun zamana ihtiyacı yoktu. Ordusunu hemen yola çıkarmak için kumandanlarına emir bile vermişti. Ne var ki, anası Çiçek Hatun'la yaptığı bir konuşma, emri ertelemesine sebep oldu.

Alınan sıkı tedbirlere rağmen, ordu İstanbul'a geçmeyi başarmış, yağmaya girişmiş, Karamanlı Vezir Nişancı Mehmed Paşa'nın başını da gövdesinden ayırmıştı.

Yeniçerileri kışkırtan Vezir İshak Paşa olmuştu. Karamanlı Vezir'i öldürttükten sonra, Beyazıd'ın İstanbul sarayında bulunan üçüncü oğlu Korkud'u, tahta oturtmuştu. Beyazıd ise, babasının ölüm haberini alır almaz yola çıkmış, dokuz günde İstanbul'a ulaşmıştı.

Daha fazla zaman kaybetmeden harekete geçen Cem, ilk hamlede Bursa'yı ele geçirmek niyetinde idi. Beyazıd'da küçük kardeşinin Bursa üzerine yürüdüğünü haber almış, tez elden Ayaz Paşa komutasında 2000 yeniçeriyi Bursa'ya göndermişti.

Gedik Nasuh komutasındaki Cem kuvvetleriyle, Ayaz Paşa komutasındaki yeniçeriler28 Mayıs 1481'de Bursa önünde savaşa giriştiler. Fatih'in ölümü üzerinden 25 gün geçmişti. Savaş çetin bir mücadele sonunda Cem kuvvetlerinin kesin zaferi ile son buldu. Cem, Bursa'da ecdadının tahtındaydı. Hutbeler Cem adına okunuyor, darphanede Cem adına para basılıyordu.

DEVAMI YARIN

12 ÖZET: Fatih'in ölümünü, bir süre [illegible] tehlikelerden uzak tutmak isteyen Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa, durumu açıklayan birer mektupla Şehzade Cem ve Beyazıd'a bilgi iletir. Haber saltanata uzanan karmaşık ve çok yönlü mücadeleleri başlatır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem'le Beyazıd'ın halası Selçuk Hatun'u kandırdılar. Hatun iki kardeşin arasını bulacak, kan dökülmesini, memleketin harap olmasını önleyecekti

Görevini bir güzel yerine getiren İren, Selçuk Hatun'dan Cem'e hitap eden bir mektupla beraber ayrıldı. Doğruca babasına koştu.

Cem, Bursa'yı almakla Anadolu'ya bütünüyle sahip ve hakim olduğunu sanıyordu.. Dimitriyos Konya'da Cem'e,

-Hiç kuşkum yok şevketli Hünkar'ım. Sabırlı olmak, beklemek gerek... Bu arada hareme uyulmakta da fayda umulur. Selçuk Hatun hazretlerini Konya'dan getirip İstanbul'a biraderiniz canisine göndermekle velinimetim hiçbir kayba uğramaz

Cem, İren ile sohbet ediyordu. Melun kadın:

-Muhterem Halamız Selçuk Hatun, İstanbul'da kaldığı sürece kendi haline bırakılırsa, faydadan çok zarar getirebilir. İzninizle etki altında kalmasına engelolabilirim.

Selçuk Hatun'la Cem'in elçileri, Üsküdar'a varmadan önce, haber, Sultan II. Bayazıd'a ulaşmıştı. Hünkar Sadrazam İshak Paşa'ya:

-Biraderin maksadı, bizi oyalamak vakit kazanmaktır. Ordunun hazırlığında bir gecikme olmasın.

Ertesi gün, hala Selçuk Hatun'la maiyetindekiler misafir edilmişlerdi. Bayazıd, yaşlı halaya Darüsseade ağasını göndermiş, izinleri olursa el öpmek isterim, diye haber ulaştırmıştı.

Çok geçmeden seksenini aşmış Hala Hatun'u, Bayazıd, odanın ortasında ayakta karşıladı. Elini öperek koluna girdi, baş köşeye götürüp kendisi de yanıbaşına oturdu.

Bayazıd, hal hatır sorarak konuşmaya başladı... Selçuk Hatun da genç padişahı tebrik ederek tahtının daimi, bahtının açık olmasını diledikten sonra konuya değindi.

-Kaderimde, seni de Ali Osman tahtında görmek varmış... Ah, bir de hanedanımız arasında şu kardeş kavgası olmasa...

-Haklısın... Yerden göğe haklısın. Hala Hatun. Kadere boyun eğmeyen, hakkına razı olmayanlar, kavgaya sebep oluyor. Kardeşim Cem, yolsuz iddialarla isyan etmese, bana kılıç çekmese

kavgaya gerek mi olurdu?

-Güzel söylersin aslanım, ne var ki aynı babanın mirascılarısınız.. Varsın Cem Anadolu ile yetinsin, sen ise Rumeli'ye sahip ol...

-Rumeli'siyle, Anadolu'suyla Osmanlı ülkesi bir bütündür... Bir ulu ağaca benzer bu ülke. İkiye bölündüğü gibi kurur, ölür...

Bayazıd elçilerin getirilmesini istedi. Elçiler sıraya girip diz çöktüler.. Bayazıd hemen konuştu:

-Halamız Selçuk Hatun'a saygımız sonsuzdur... Kendisiyle ileri, geri bir hayli söz ettik... Biraderimiz için Anadolu'yu ister ... Bizim de Rumeli ile yetinmemizi tavsiye ettiler... Cevabımız, "Hayır!" olmuştur.

DEVAMI YARIN

13

ÖZET- Fatih'in ölümünü, bir süre belirecek tehlikelerden uzak tutmak isteyen Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa, durumu açıklayan birer mektupla Şehzade Cem ve Bayazıd'a bilgi iletir. Haber saltanata uzanacak karmaşık ve çok yönlü mücadeleleri başlatır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Bayazıd, ayağa kalkmakla görüşmenin son bulduğunu anlatmış oluyordu. Selçuk Hatun Hünkarın yanından ayrılırken,

-Umarım bu yaşta bunca yol aşıp ayağına yüz süren ihtiyar halanı eli boş olarak geri göndermek istemezsin. Hele bir kez daha düşün de son sözünü yarın bana bildir!..

Artık Valde Sultan olan Gülbahar Hatun, Dimitriyos'un kızı İren'le başbaşa kalmış konuşuyorlardı. İren,

-Sultanım, pederim Dimitriyos, Hünkar'a hizmet kuludur Şevketli Hünkar kendisini yalnızca kabul buyururlarsa memnun kalacaklarından hiç kuşkum yok. Yardımcı olursanız çok hayırlı bir iş görmüş olursunuz!..

Günün akşamı, Bayazıd Dimitriyos'u huzuruna getirmişti.. Karşısında elpençe divan duran Rumu tepeden tırnağa gözden geçiren Bayazıd :

-Senin bir casus olduğundan en küçük bir şüphem yok...

Dimitriyos, yer öptü, ayağa kalkarak konuştu:

-Velinimetim, cennetmekan Fati Sultan Mehmed Han ın yegane varisi.Tac ve tahtının bundan böyle sahibi olan siz şevketli Hünkarıma, sadakatle hizmet etmekten gayri bir emelim yoktur,

Bayazıd, Dimitriyos'un sözünü kesti ve tersleyerek konuştu:

-Şimdi Bursa'da bulunan biraderim senin velinimetin değil midir?..Onun elçileri

arasına katılacak kadar güvenini kazanır, buraya gelirsin ve bana kul olmaktan söz edersin..Bu ihanet değil de nedir.

Dimitriyos, hizmetlerini bir bir sayıp döktü, koynundan çıkardığı bir kağıdı Bayazıd'a uzattı. Bayazıd, dikkatle okuduktan sonra.

-Bu eski bir hikaye!!..Gedik Ahmed Paşa ile Otlukbeli'nde aramızda geçenleri herkes bilir.Onunla konuştuk. Sana inanmak isterim Dimitriyos. Buraya biraderin hesabına casusluk etmek için geldiysen vay haline.

Bayazıd yerinden kalktı, perde ağasına yönelerek kulağına bir şeyler fısıldadı.

-Kızlar ağasına söyle küçük şehzade Oğuz Han'ı buraya getirsin.

Kızlarağası göründü. Kucağında Cem'in büyük oğlu Oğuzhan vardı.Derin bir uykuya dalmış olan Oğuzhan'a küçücük kafanı giydirilmiş, ayaklarına pabuçları iliştirilmişti..

Bayazıd, yavaşça geri çekilip yerine oturdu. Kısa süren sessizlik nihayet sona erdi:

-Sana güvenmem, inanmam için bir çare buldum.. Bundan öte Cem'le anlaşmana, bana ihanet etmene engel olacak bir çare!... Şurada kıvrılıp yatan Cem'in oğlu Oğuzhan'dır.. Boğacaksın!..

-Dediğimi duymadın mı? davran, dediğimi yap!..

Dimitriyos'un yalnız elleri değil, bütünüyle vücudu zangır zangır titriyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

14

ÖZET Fatih'in ölümünü, bir süre belirecek tehlikelerden uzak tutmak isteyen Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa, durumu açıklayan birer mektupla Şehzade Cem ve Bayazıd'a bilgi iletir. Haber saltanata uzanacak karmaşık ve çok yönlu mucadeleleri başlatır

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Bu sözler bir kamçı gibi şakladı, Dimitriyos'un kulaklarında...Gerilen parmakları Oğuzhan'ın incecik boynuna dolanmakta gecikmedi...

Bayazıd gözlerini kırpmadan seyretti bu feci cinayetin işlenişini...

Kızlarağası, küçük Şehzade Oğuzhan'ın henüz soğumamış cesedini kucaklayıp dışarı çıkınca Bayazıd,

-Artık sana güvenebilirim...Bundan öte, Cem'e değil, ancak bana hizmet edeceğinden kuşkum olmaz!... Şimdi söyle, söylemek istediğin bir şey kaldı mı?

-Şevketlim, Lala Yakup kulunuz bana inanmayabilir.

Bayazıd, yanıbaşındaki rahleye uzanarak kağıt, kalem aldı ve yazdı. Uzatarak,

-Al, bunu koynuna koy..

Lala'ya söyle, savaş mukadderse Bursa önünde değil Yenişehir ovasında olmalıdır. Lala Yakup, Cem'in ordusunu Yenişehir'e götürmeye başarırsa, daha büyük bir mükafata layık olacaktır.

Bayazıd, Dimitriyos'u savdıktan sonra Gedik Ahmet'in Cem'e yazmış olduğu mektubu bir daha okudu.

-Tedbirli olmak gerek!...

İtalya'dan dönmüş olan Toronto Fatihi Gedik Paşa'ya, güçlükle hizmet kabul ettire bilmişti. Hemen perde ağasına seslendi, Gedik Ahmed Paşa'ya haber salındı.

Bayazıd, ünlü komutanı güler yüzle karşıladı..

-Gecenin bu geç saatinde seni rahatından ettim.. Seninle açık seçik konuşacağım. Dikkatle dinle beni...

Lala Yakup Paşa, Cem'in ordusunu Yenişehir'e getirerek askerleriyle benim orduma katılacağını ve Hacı Çelebi'nin de aynı işi yapacağını bana anlattı.

Paşa şaşkınlığını gizleyememişti.

-Bu dünyada artık kimseye güvenmemeli.

Bayazıd istediği konuya ulaşmıştı.

-Haklısınız paşa şaşkınlığınızı iyi karşılarım.

Beliren kısa sessizliği, Gedik Ahmet Paşa'nın konuşması bozdu. Bayezıd'a güveninin kabulü için sahip olduğu en aziz varlığı oğlunu teminat olarak vermeyi istedi. Bu istek karşısında Bayazıd, Paşa'nın dileğini misafir olarak anladığını ve ricasını kabul ettiğini açıkladı.

Cem Dimitriyos'a, Lala'sına öylesine güvenmişti ki, onlar tarafından gelen her teklifi hemen kabul ediyordu.

Dimitriyos, bir yandan Cem'i etkisi altında bulundururken, öte yandan Lala Yakup Bey'le anlaşıyordu. Cem'e,

-Hiç kuşkunuz olmasın Sultanım Gedik Ahmed Paşa kulunuz, mutlaka ordunun büyük bir kısmı ile birlikte velinimetimin tarafına geçecektir. Ancak, Bursa fethinde zincire vurulan, zindanlara atılan yeniçerilerin gönlünü almak gerekir. İzniniz olursa bölükbaşıları ile anlaşayım.

Cem Ordusunun başında alkışlar arasında Bursa'dan ayrıldı. Yenişehir ovasına geldiği vakit Bayazıd ordusunun kendisini beklediğini gördü

DEVAMI YARIN

15

ÖZET Fatih'in ölümünü, bir süre bah-rece tehlikelerden uzak tutmak iste-yen Sadrazam Karamanlı Mehmet Pa-şa, durumu açıklayan birer mektupla Şehzade Cem ve Bayazıd'a bilgi iletir. Haber saltanata uzanacak karmaşık ve çok yönlü mücadeleleri başlatır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇIZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

1481. Yılı 20 Haziran pazar günü Savaş Bayazıd ordusunun sol kanadının saldırısıyla başladı. Bu kanada komuta eden Anadolu Beylerbeyi Sinan Paşaydı. Saldırıyı Cem'in ordusunun sağ kanadına komuta eden Gedik Nasuhi karşıladı. Savaş tecrübesi üstün olan Gedik Nasuhi emrindeki kuvvetin bir kısmı ile sağa doğru açılarak Sinan Paşa'nın sol kanadının ardına düşmek istiyordu. Savaş Gedik Nasuh'un düşündüğü gibi gelişmişti. Sinan Paşa iki kuvvet arasında sıkışıp kaldı.

Gedik Paşa olanca gücüyle yükleniyordu. Birden Hacı Çelebi'nin savaşçıları Bayazıd ordusuna katılacaklarını Cem'e karşı savaşacaklarını ilan etmeye başladılar. Savaşın gelişmesini muhafız-

ları ile hakim bir tepeden izleyen Cem bu olay karşısında şaşkına döndü.

Ordusunun tümüne komuta eden Lala'sı Yakub'un ileri atılmasını beklerken, Bayazıd'ın ordusuna komuta eden eski Lala'sı Gedik Ahmet Paşa'nın da kendi tarafına geçmesini beklemek onu sabırsızlandırıyordu.

Cem'in bekleyişi uzun sürmedi. Lala'sı Yakup sonunda davranmıştı. Ancak bu Bayazıd ordusu üzerine doludizgin bir atılış, bir saldırış değildi. Kendi kaderini, ordusu ile birlikte teslim ettiği Lala'sı Bayazıd'ın ordusuna katılıyordu. Bayraklarını indirmiş, kılıçlarını kınlarına yerleştirmiş hep bir ağızdan bağırıyorlardı.

"Sultan Bayazıd çok yaşa."

16

ÖZET: Fatih'in ölümünü, bir süre bun[illegible]recek tehlikelerden uzak tutmak isteyen Sadrazam Karamanlı Mehmet Paşa durumu açıklayan birer mektupla Şehzade Cem ve Bayazıd'a bildirir. Haber saltanata uzanacak karmaşık ve çok yönlü mücadeleleri başlatır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Padişahlığını ilan etmiş, hutbelerde anılmış, adına sikke kestirmiş olan Fatih Sultan Mehmed Han oğlu Sultan Cem sefil, perişan kılıklı yoldaşları arasında yolun sonuna varmıştı.

Kapıcıbaşı Sinan ağa, tanınmamak için yüzünü, gözünü sararak Konya'ya girdi. Cem ve yoldaşları için gerekli giysileri tedarik ederek atlara yüklemiş, yanına iki üç adamını da katarak geri dönmüştü. Sessiz sedasız, kimselere görünmeden şehre girmeyi uygun buldular.

Güvendiği insanların ihanetine uğrayarak yenilmiş olmayı hazmedemiyordu. Hele felaketi Dimitriyos'la fettan kızının hazırlamış olabileceklerini aklının kenarından bile geçirmiyordu.

Cem'le yoldaşları uzaklaşıp ardlarından kovalanmaya başlanınca, Dimitriyos Mustafa ile pazarlığa girişti. Pazarlık konusu Mustafa'nın takipçilere yetişip, Sultan Bayazıd'ın geri dönmeleri için vermiş olduğu uydurma emri bildirmek ve Cem'in yakalanmasına engel olmaktı...

Yüzlerce altın Mustafa'nın bu işe razı olmasına yetmedi.. Dimitriyos, elindeki son kozu ortaya sürdü: Kızı İren'i vaad edince pazarlık sona erdi. Yarım saat geçmeden takipçilerin döküntülerine yetişmişti. Her yetiştiğine,

—Şevketli Hünkar geri dönmenizi buyurdu. Tez geri dönün!.. Diyerek dolu dizgin yoluna devam ediyordu. Bu koşuşturma iki saat sürdü ve herkes geri dönmüştü.

Dimitriyos rahat bir nefes almış, Cem yakalanmaktan kurtulmuştu..

Dimitriyos Bayazıd'ın huzurunda mükafatını beklerken Bayazıd,

—Kızın İren nerde?.. Tez onu bana gönder,

—Şevketli Hünkarım, cariyeniz İren kapınız eşiğinde iradenizi bekler..Ordu içinde hizmet etmek için delikanlı kılığına girmiş olduğunu da arz ederim, sultanım!...

Dimitriyos yer öpüp dışarı çıktı ve İren'le geri döndü.

—Bu kılık, bu kıyafet içinde Dimitriyos'un kızı İren olduğuna bin şahit gerek!..

—Şevketli Hünkarımıza hizmet yonlunda, babamında benimde başaramayacağımız iş yoktur. Yeter ki Padişahımız irade buyursun!

Lala Yakup Bey, Dimitriyos'tan, Cem'in hayatını kurtarması için söz aldıktan sonra Bayazıd ordusuna katılmaya razı olmuştu..

Ancak, bunca yıl hizmet ettiği lütuf ve ihsan'nını gördüğü Cem'in ölmesini, öldürülmesini kabul edemiyordu.

Bayazıd'ın ordugahında Dimitriyos'la karşılaşınca hemen sordu:

—Cem Sultan ne oldu?

—Sana söz vermiştim kurtuldu.. Kurtardım onu!...

—Ardına düşüldüğünü, kovalandığını duydum.

O an, yamaçtan bir toz bulutu yükseldi. Bu atlılar Cem Sultan'ın ardına düşmüş olan atlılardı. Ancak gelenlerin aralarında ne Cem Sultan vardı, ne bir başkası.

DEVAMI YARIN

17

ÖZET: [illegible] ve çok yönlü mücadelesi [illegible]

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN.. RATIP TAHIR BURAK

Atlılar görünür görünmez Cem'in yakalanıp getirilmesini sabırsızlıkla bekleyen Hünkar'a haber verilmişti.

İlk davranan Gedik Ahmet Paşa oldu... Eli boş dönen atlıların bölükbaşısını çağırmış, sorguya çekmişti.. Bölükbaşı, arkalarından gelen bir atlının Hünkarın geri dönmelerini emrettiğini söylüyordu. Paşa sorguya çektiği bölükbaşıyı da alarak Otağı-Hümayun'a yöneldi.

Bayazıd Otağın önünde paşanın anlattıklarını sıkıntı içinde dinledi.. Bir anda bağırıp çağırmaya başladı

—Ne durursun Paşa! Tez bu adamı ve emrindekileri ordu içine sal, kimse o,aranıp bulunsun.

Afyon tiryakisi olan Bayazıd'ın üst üste yuttuğu haplarla, sinirleri yatışmıştı.. İran'ı hatırladı.. Yanına getirttiği güzel mahlukla oyalanmak istiyordu.

—Görelim, bize nice hizmet edersin..

—İradenizi bekledim şevketli Hünkar'ım.. İster istemez, olup bitenler kulağıma erişti.. Biraderinize böylesine bir hizmette kimlerin bulunabileceğini sanırım kulunuz, babam tahmin edebilir,

—Hemen bulup getirsinler Ne düşündüğünü öğrenmekte fayda var'

Gecenin ileri bir vaktinde huzuru getirilen Dimitriyos'a

—Duydun mu, bilmem... Biraderimi ele geçirmek için ardından gidenler aldatılmış, geri çevrilmiş.. Bu işi yapan aranıyor, fakat bulunamıyor.. Sen ne düşünür, ne dersin?.

25 OCAK - 1958

1481 [illegible] ölümüyle, Cem Sultan ve [illegible] arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştı. Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi, Cem Sultan'ın [illegible]sine neden olur. Bu şartlarda, [illegible] bir kez daha deneyecek halde değildir. Öncelikle, canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

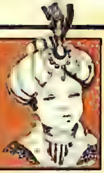

Bu uzun yolculuk başladığı gün, Yenişehir savaşından bu yana ancak sekiz gün geçmişti... Bulgardağı'nda çetin bir engelle karşılaştı.

Cem'in karşısına Üveys adında bir aşiret reisi dikilmişti.

—Bizi Hünkar'la dalaştırdın, şimdi de savuşur, gidersin...

—Ne Ramazanoğlu toprağına, ne de Şam'a, Haleb'e gitmek aklımızdan geçmez.. Bu yazı yaylalarda geçirmek dileriz..

Cem bu sözlerine eklediği dolgun rüşvet ve değerli hediyelerle aşiret reisi Üveys'in elinden yakasını kurtarabildi.

Konya'dan ayrıldıktan üç hafta sonra Mısır'ın Halep Valisi tarafından Padişah gibi büyük merasimle karşılandı. İtibar gördü. Ayağından da zoru kalmamış sağlığına kavuşmuştu. Ziyaretler, gezintilerle geçen birkaç günden sonra Şam'a geçti.

Şam'da kaldığı altı hafta süresince gördüğü itibardan memnun kalan Cem, her gününü camileri, türbeleri ziyaretle geçirdi. Şam'dan sonra Kudüs ve Gazze'den geçerek Mısır'a ulaştı.

Mısır Sultanı Cem'i sevmişti, davranışlarında samimi idi. Sultan, Cem'in bilgisine, görgüsüne hayran olmuştu. Cem'le sohbet etmekten zevk aldığı belli oluyordu.

Cem, Nil Nehri boyunca yaptığı gezilerde yine İren'i arıyordu.. Onu sevmiş, ona inanmıştı. İçi hasretle dolup, taşıyordu...

Sık sık yaptıkları görüşmelerde, tarih boyunca, İslam devletlerinin birbirleri ile olan mücadeleleri dile getiriliyordu. Cem,

"—Bana yardım ederseniz, Bayezıd'a karşı birlikte harekete geçerek, mutlaka başarılı oluruz.. Başarımız bir başlangıç olacaktır.. Kısa zamanda, kilise çanlarını susturmak, günün beş vaktinde okunacak Ezan'ı Muhammedi ile İslam'ın zaferini bütün bir cihana ilan etmek bizlere nasip olabilir.. Yeter ki, kararınızı verin!.."

Böylece tam dört ay geçti..

Hac zamanı gelmişti... Cem, Hacca gitmek, kabeye yüz sürmek, günahlarından arınmak, peygamberden şefaat dileyebilmek için Sultan'dan izin istedi.

Sultan Kayıthay, istediği müsaadeyi Cem'e verdi..

Cem, konaklaya konaklaya Mekke'ye ulaştı...

Peygamber soyundan olan şerifler, itibarlı kabile reisleri, şeyhler ve büyük seçkin bir kalabalık karşılamıştı kendisini.

İhrama sarılan Cem, iki rekat namazdan sonra, Kabe'nin taş duvarlarına alnını dayamış, gözyaşlarını akıta akıta, içtenlikle yüce Tanrı'ye yakarmış, sükun ve huzura kavuşmuştu.

Hacdan sonra Kahire'ye dönen Cem, Sultan Kayıthay'la sohbetlerini sürdürüyor ve eski konular üzerinde duruyordu.. Mısır Sultanı'ndan ümidini kesince, Bayazıd'a yazmak yolunu tuttu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

19 ÖZET: Fatih'in ölümüyle, Cem Sultan ve Bayazıd arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştı. [illegible] yenilmesine neden olur. Bu şartlarda [illegible] bir kez daha deneyecek halde değildi. Öncelikle canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür.

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Cem, Bayazıd'dan kendini affetmesini istiyor, fakat, Osmanlı ülkesinden kendine pay istemekten vazgeçmiyordu. Tam bir umutsuzluğa kapılmış olduğu bu günlerde yeni bir umut ışığı belirdi.

Karamanoğlu Kasım Bey den bir mektup almıştı.. Fatih Sultan Mehmed'in haritadan sildiği, Karaman Devletini yeniden kurmak hayaliyle fırsat kollayan Kasım Bey, Cem'i çağırıyordu.

Cem'e yardımcı olmayı vaad edenler arasında Ankara Beyi Mehmed Bey de vardı.. Mehmed Bey Fatih devrinde yeniçeri ağalığı yapmıştı. Cem, enine boyuna düşünmeden, talihini bir kez daha denemeye karar verdi.. Mısır Sultanı Kayıthay'a niyetini açıkladı.

Kayıthay, Cem'in harekete geçmesine engel olmadı. Bir miktar muhafızla altmışbin duka altın verdi.

Yürüye, konaklaya, tam kırk gün süren bir yolculuktan sonra, 1482 yılı Mayıs ayının 6'sında Halep şehrine ulaşan Cem Sultan, Ankara Beyi Mehmed Bey'le buluştu.

Anadolu'nun son durumu hakkında geniş bilgi edinen Cem, umudunu pekiştirmiş olarak yoluna devam etti.

Kasım Bey, kendisini Adana'da bekliyordu. Kasım Beyle Cem bir anlaşmaya vardılar. Cem tahtı ele geçirirse Karaman ülkesini Kasım Beye verecek, Kasım Bey de Osmanlı Padişahı'na tabi olacaktı.

Osmanlı topraklarına giren Cem'le Kasım Bey, Konya üzerine yürümeye başladılar.

İleri gönderdikleri Mehmet Bey, Gedik Ahmed Paşa kumutasındaki Bayazıd kuvvetleriyle karşılaşınca yenilgiye uğramış ve Ankara istikametinde çekilmişti.. Bu kez de, Bayazıd ordusuna katılmak üzere Amasya'dan yola çıkmış olanSüleyman Paşa ile karşılaştı.. Çubuk ovasında yapılan savaşta, Mehmed Bey'in atlıları dağılmış, yenilmişti. Cem ve Kasım Bey, yakalanmaktan güçlükle kurtularak başarı elde edemeden Taşeli'ne sığınmışlardı.

Bu arada, bir atlı çıka gelmiş, Cem'e verilecek bir mektup getirdiğini bildirmişti.

Gerekli tedbir aldıktan sonra Cem'e yaklaşan haberci, yer öpüp selam verdikten sonra koynundan çıkardığı mektup kesesini uzatarak,

-Devletlim, mektubu gönderen adının açıklanmamasını diler.

Cem, keseyi açarak okudu.

Mektup,Gedik Ahmet Paşa'dan geliyordu.''Yardım edemediği için özür diliyor, Yenişehir yenilgisine uğramasına Lala Yakup Bey'in sebep olduğunu söylüyordu.''

Mektubunda Dimitriyos'tan kısaca söz ederek,

''Kendisine gerekli ve layık olan cezayı kendi ellerimle verdim.Hıyanetinin derecesini öğrenmek isterseniz, mektubumu ulaştıran kulunuz bildiklerini anlatır.''

Cem, Paşa'nın mektubunu meşin keseye koyarken,

-Dimitriyos hakkında çok şey bilirmişin, Paşa öyle der, anlat bakalım.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

20 ÖZET Fatih'in ölümüyle, Cem Sultan ve Bayazıd arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştı. Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi Cem Sultan'ın yenilmesine neden olur. Bu şartlarda şansını bir kez daha deneyecek halde değildir. Öncelikle, canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

-Devletlim, Dimitriyos, Bayazıd Han'ın adamıydı.

"Hünkar, Paşamı istemişti. Hemen, beraberce otağ-ı-Hümayun'a gittik. Paşa içeri girdi. Hünkarın sesi kulaklarımıza kadar erişiyordu."

-Bu kez bana oyun oynayamayacaksın. Konya'ya yürüyen biraderim'e ve Karaman oğlu'nun üzerine bilerek gitmedin. Çadırında otur, bekle!

"Paşa dışarı çıkmış, yürüyorduk. Az ileride Dimitriyos gitmekteydi. Paşam dirseğinden tutarak yanına çekti.

-Bana yardım etmek ister misin?

-Hizmetim gerekiyorsa elden geleni esirgemem.

Gedik Ahmet Paşa, Dimitriyos'a karşılık vermeden çadıra soktu.. Bana da içeri girmem için işaret etti."

Gedik paşa, çadırın içine fırlattığı Dimitriyos'a

-Sonun geldi alçak!...

Dimitriyos şaşkınlığın ve çaresizliğin içine düşmüştü.

"-Lala Yakub'u kandıran, tutsak yeniçerileri kurtarıp, Cem'i arkadan vurmaya salan ve o masum yavrunun cellatlığını yapan sensin. Tez, bana olanları bir bir anlatacaksın!..."

"Dimitriyos düştüğü korku içinde bocalıyordu. Oyunlarının ve kendisinin sonunun geldiğini hissetmişti. Paşa'nın kendisine bir şey yapamayacağını düşünerek son kez kurtuluş yolu aradı. Tüm olanları Bayazıd için yapmıştı. Sesini yükseltip, çatık kaşlarla bakarak konuşmaya başladı. Paşa çileden çıkmıştı. Bir anda sol elini Di-

21 ÖZET Fatih'in ölümüyle, Cem Sultan ve Bayezid arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştı. Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi, Cem Sultan'ın yenilmesine neden olur. Bu şartlarda şansını bir kez daha deneyecek halde değildir. Öncelikle, canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

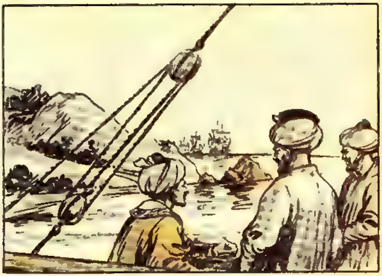

Hazırlanan anlaşma, şövalyeler meclisinde görüşülerek kabul edildi. Mühürlenerek Cem Sultan'ın elçilerine verildi.

Cem Sultan çok memnun olmuştu. Fakat, Süleyman Bey bu şövalyelere gözü kapalı itimad etmenin ve teslim olmanın doğru olmayacağını söylüyordu. Şövalyelerin her dediklerini kabul etmeleri, Süleyman beyi kuşkulandırmıştı. Cem Sultan içindeki ateşin etkisiyle bu uyarıya önem vermedi. Cem,

"-Rodos donanması gelir bizi arar, derhal kendilerini bekletmemek için hazır olalım."

Öğleye doğru ufukta bir yelkenli göründü, ardından ikincisi ve üçüncüsü. Dük Alvaro komutasındaki Rodos Filosu geliyordu. Bir an kıyıdaki bir atlının işareti dikkatlerini çekti. Cem çıkardığı ok'a kimsin, ne istersin yazılı kağıdı sararak oku kıyıya fırlattı.

Cem Sultan'ın fırlattığı ok kıyıdaki atlının yanına saplanmıştı. Binici, altından inerek ok'a sarılı kağıdı aldı. Anlamsızca baktığı kağıdı, aynı ok'a sararak geri savurdu.

Geminin küpeştesine saplanan ok'u Cem'e ileterek, kıyıya bir filika gönderdiler.

Cem düşünceler içindeydi. Kamarasının kapısı sessizce açıldı.

İren bir heykel gibi karşısında duruyordu. Birden atılarak Cem'in ayaklarına kapandı. Ağlıyordu. Yavaşça gözyaşlarının ıslattığı yüzünü Cem'e kaldırdı.

"-Seni Bayazıd Han'a götürmek için ardına düşenler, kısa bir süre sonra taht ve tacının mübarek olmasını dilemek için burada olacaklardır. Tüm bunları başaranlar sadık kulun babam Dimitriyos'la, Gedik Ahmet Paşa oldu."

Cem, konuşma boyunca İren'in yaklaşmakta olan Rodos gemilerini görmemiş olduğunu anlamıştı. İren, aşk dolu eski günleri anlatıyordu.

İren birden Cem'in ayakları dibinden fırlayarak şarap testisine uzandı. Ellerinin bir an anlamsızca birbirine karışması, Cem'in dikkatini çekmişti. Dikkatlice izlediğinde, İren'in akik taşlı yüzüğünden, kadehe bir toz döküp şarap doldurduğunu gördü.

Şarap kadehini Cem'e uzatan İren, soğukkanlı davranıyordu. Cem, dikkat içinde dudaklarına değdirdiği kadehi, yavaşça kenara bırakmıştı. İren'e yönelerek ona sarıldı.

Cem, yüzünde beliren gülümsemeyle İren'e bakarak konuşmaya başladı.

"-Sevgili İren.. Eskiden olduğu gibi elimden sana şarap sunmak istiyorum. Haydi uzat o güzel dudaklarını!"

İren, usta bir oyuncunun davranışı ile sevgi ve özlemini abartarak kadehe uzandı. Bu tehlike dolu kadehi dökerek ortadan kaldırmayı amaçlamıştı. Cem, oyunun uzamasını istemeyerek İren'i engelledi:

DEVAMI YARIN

22 ÖZET: Fatih'in ölümüyle Cem Sultan ve Bayazıd arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştır. Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi, Cem Sultan'ın yenilmesine neden olur. Bu şartlarda, şansını bir kez daha deneyecek halde değildir. Öncelikle canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Kısa bir süre sonra İren elleri bağlı, dizleri üstünde akıbetini bekliyordu. Cem, sakin bir şekilde konuşarak,

-Dinle beni dişi şeytan! "Neler yapmak istediğinden haberim oldu. Sana bilmediğin bir haber vereyim. Baban cehennemde seni bekliyor. Gedik Paşa gözlerini parmaklarıyla oydu ve boynunu kırıp,gebertti onu."

-Yalan!.. Hepsi yalan!..

Cem'in sol eli, bir pençe olmuştu. İren'in suratını kavrayarak ağzını açtı. Direnmesine fırsat vermeden şarabı boğazına dökmüştü. İren donmuş gibiydi. Suratını sıkan güçlü el gevşeyince, adeta kusarcasına konuştu.

-Kazandın. Bizce önemli olan tahta oturmamandı. Huzursuzluk sürsün istiyorduk.

Güverteye çıkan Cem, bulundukları koya iyice yaklaşmış olan Rodos gemilerini seyre koyuldu. Kısa bir süre sonra Kapıcıbaşı Sinan Bey Cem'e yaklaşarak,

-Tanrı sana uzun ömür versin şevketlim.. Ne yapmamı emredersin?

-Az ileride derin sular olmalı.. Safra taşlarından birine bağlayıp denize salınız.

Cem, tekrar başını yaklaşan gemilere çevirmişti. Düşünmek istiyor, düşünemiyordu. Kapıcıbaşı Sinan, İren'in cesedini denize salarak, heyecanla geri döndü.

-Şuraya bakınız velinimetim.. Gizlenmiş atlılar!..

Cem, Sinan Bey'in uzattığı yüzüğü alırken,

-Tez bana kâğıt ve kalem bulun.

Cem getirilen kağıda, "Varın, efendinize yüzüğü teslim ediniz. Allah izin verirse, önce bu oyunların hesabını soracağım" cümlesini yazdı. Kağıdı ve yüzüğü ok'a sararak gerdiği yayı ile savurdu. Ağaç gövdesine sağlanan ok'u çıkaran, İren'le birlikte yola çıkan Mustafa idi.

Rodos filosu koya girmiş, birbiri ardınca demirlemişlerdi. Amiral gemisinden indirilen bir filika Cem'in bulunduğu tekneye yaklastı.

Filikadan tekneye çıkan dört şövalye, aşırı bir saygı içinde,. dizlerini yere değdirerek Cem'i selamladılar. Başkanları olan bir şövalye bir adım ilerleyerek, saygılarını bildirdi ve Dük Alvaro Zaniga adına Cem'i Rodos filosuna davet etti.

Eşyaların, Rodos gemisinden gelen filikalarla taşınma işi başladı. Tekneyi, en son Cem ve bir kaç adamı terk edecekti. Tüm taşınma işlemi bitmişti. Amiral gemisinden ayrılan Dük Alvaro'nun saltanat kayığı büyük bir ihtişamla tekneye yanaştı.

Daveti yapan şövalyelerden ikisi, Cem'in kayığa binmesine yardımcı oldular.

Altın sırma işlemeli kadife örtüler ve yastıklarla döşenmiş kayık. Cem ve onun son kader arkadaşları olan Frenk Süleyman, Doğan Bey ve Sinan Bey'i alarak, amiral gemisine doğru yöneldi. Küreklerin Akdenizin mavi sularına dalıp çıkmasını seyreden Cem, göz yaşlarını güçlükle zapt ediyordu.

DEVAMI YARIN

23 ÖZET Fatih'in ölümüyle Cem Sultan ve Bayazıd arasındaki saltanat mücadelesi kanlı bir sonuca ulaşmıştı. Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi, Cem Sultan'ın yenilmesine neden olur. Bu şartlarda şansını bir kez daha deneyecek halde değildir. Öncelikle, canını kurtarmayı ve kaçmayı düşünür

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Hıristiyan Avrupa'nın bu ileri karakolu, Fatih Sultan Mehmed'in küçük Şehzadesini, top atışlarıyla karşılıyordu. Filo komutanı Dük Alvaro misafirini yerlere kadar eğilerek karşıladı: Ve Cem'e

—"Bu andan itibaren emrinizdeyim. Her arzunuzu yerine getirmek ve emir saymak başlıca görevimdir" diyerek Cem'e yol gösterdi.

Zarif giysiler içindeki hizmetkarların sunduğu, gümüş tepsi içindeki şerbet Dük Alvaro tarafından kupalara döküldü. İkinci kez tekrar ikinci kupalara döküldü. Tekrarlanan bu hareketten sonra bir yudum içti. Sonra birinci kupayı Cem'e uzattı. Böylece şerbete zehir konmamış olduğunu açıklamak istemişti.

Cem kime güvendiyse,

kime inandıysa ondan ihanet görmüştü. Şimdi, babası Fatih'in iki yıl önce Rodos kalesini kuşatmasını düşünüyordu. Binlerce Türk, binlerce Müslüman bu kale surlarında kanlarını akıtmışlar, şehit olmuşlardı.

Düştüğü bu yanılgılar batağı içinde çırpınıyor, kendini güçlükle tutuyordu. Yanında duran Frenk Süleymana dönerek.

"—Hata ettik!.. Seni dinlemek varmış!.." Süleyman Bey soru karşısında sessiz kalmayı istemişti. Cem söylenmesine devam etti.

—Kadere karşı durulmuyor? Sonu hayırlı olur inşallah. Bunlara karşı metin görünmemiz gerek.

Akşam için kamarada muhteşem bir sofra hazırlanmıştı.

Sakin ve olaysız geçen deniz yolculuğu 29 Temmuz 1482'de Rodos'ta son buldu. Rodos halkı Cem Sultan'ı karşılamaya iyi hazırlanmıştı. Yollara halılar serilmiş, pencere balkonları ipekli kumaşlarla döşenmişti. Cem Sultan eyeri, başlığı altın ve gümüş kakmalarla süslenmiş bir ata binerek ilerledi. Kaleden toplar atılıyor, şövalyeler kendisini, selamlıyor ve Rodos halkı coşkunlukla misafirin karşılıyordu.

Şövalyelerin ve tarikatın en büyük ustadı Dö Busson şehrin kapısında Cem'i karşılayarak onunla tanıştı. Muhafız şövalyelerin arasından geçilerek, Rodos'un en güzel binasının kapısı önüne gelindi. Bu güzel ve muhteşem saray Cem'e tahsis olunmuştu.

Cem Sultan, altın bir kafes olan Fransız sarayında etrafı izliyor, daha önce Rodos'a gelmiş olan Süleyman Bey'den bilgiler alıyordu.

Süleyman Bey, 160 gemiden oluşan donanma ile Mesih Paşa'nın Rodos kuşatmasını büyük bir heyecanla anlatırken, Cem, her an kendini çevreleyerek büyüyen acıların içinde kahroluyordu. Gördüğü büyük ilgi ve yakınlığın bir bedeli olacağı düşüncesi beynini kemiren bir kurt gibiydi.

Günler artan ilgi ve iltifatlarla geçiyordu. Cem, geceleri dolduran düşüncelerinde, en kısa zamanda hazırlıklarını tamamlayarak, güven duyabileceği Rumeli'ne geçmeye karar vermişti.

DEVAMI YARIN

24ÖZET Şehzade Bayazıd ile Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi ile yenilen Cem Sultan, Bayazıd'ın daralan çemberinden, canını güçlükle kurtarmıştır. Taht'ı ele geçirme mücadelesi sürdürebilmek amacıyla, Rodos şövalyeleri ile anlaşan Cem, beraberindekiler ile birlikte Rodos adasına sığınır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Sultan Rodos'a ulaşınca Şövalyeler birliği toplanarak düşüncelerini bir mektupla Papa'ya gönderdiler.

Papa'nın derhal Avrupa devletlerini osmanlı devletine karşı harekete geçirmesini istiyor ve Cem'in, bu haçlı ordusunda bir bayrak gibi kullanılmasını tavsiye ediyorlardı. Dö Busson, ele geçirdiği fırsatı her bakımdan değerlendirmenin yolunu ararken, Papa'dan cevap gelinceye kadar Cem'i oyalıyacak çareler buluyordu. Emrine ve hizmetine seçme askerler tayin etmişti. Cem bu askerlerin getirdiği bilgilerle düştüğü hatanın büyüklüğünü görmüştü.

Hemen Bayazıd'a, kusur ve hatalarını affederek kendisini bağışlamasını isteyen bir mektup yazdı. Şövalyeler, ele

geçirdikleri bu mektubu alıkoyarak iki adamlarını Cem için pazarlık yapmak üzere İstanbul'a gönderdiler.

Kendi hizmetine verilmiş gruptan olan bir delikanlı, Cem'e faydalı olabilmek için sürekli dil döküyor, çareler anlatıyordu.

—Fransa Kralı XI.Louis nadir insanlardan biridir.. Ona güvenilebilir...

Cem, delikanlıyı dikkatle dinlemiş, "Böyle bir kanıya nasıl vardığını" sormuştu. Bu genç, tarikat mensubu olan bir öğretmenin etkisini anlatmıştı.

Cem, Fransızcayı gayet iyi bilen Süleyman bey'e, bu öğretmenle ilişki kurması için görev verdi. İlişki kısa sürede gerçekleşmişti. Bu bilgiler Cem'in XI.Louis'e ilgi ve hay-

ranlık duymasına yol açmıştı.
Bu geçen süre içerisinde Cem'in, Bayazıd'a gönderdiği ve kendisini bağışlamasını isteyen mektubunu ele geçiren şövalyeler, taç ve taht ihtirası olmayan Cem'in, ne şövalyelere ne de Hıristiyanlık alemine faydası olamayacağını görerek derhal Cem'le görüşülmesine karar verdiler.
Şövalyeler reisi Dö Busson bu görevi üstlendi.
-Sizi, pederinizin tahtında görmek en büyük isteyimizdir. Ne var ki Sultan Bayazıd Han adına Gedik Paşa ve Mesih paşa sizi bizden büyük menfaatler vererek isterler...
Cem, hemen atılarak,
— Sizlere zarar gelsin istemem. Beni emin bir yere gönderirseniz, Bayazıd Han'ın baskısına sebep kalmaz derim.

Rodos, Hıristiyan aleminin ortak malı sayılırdı. Her biri, bir Avrupa milletini temsil ediyordu. Bu nedenle Cem'i hangi Avrupa ülkesine gönderseler avuçlarının içinde tutmuş olacaklardı.
Sonunda, Fransa uygun görülerek Cem'in hemen yola çıkmasına karar verildi.
Cem, odasına yürürken düştüğü bu durumdan üzüntüsünü gizleyemez olmuştu.
İki, üç gün içinde her şey hazırlanmıştı. Geniş imtiyazları kapsayan bir taahhütname, şövalyelerin reisi Dö Busson'a verildi.
Son akşam yemeğinde yakın geleceğin Osmanlı Padişahı Sultan Cem'in şerefine kadehler kaldırılarak yenildi, içildi.

DEVAMI YARIN

25 ÖZET Şehzade Bayazıd ile Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi ile yenilen Cem Sultan, Bayazıd'ın daralan çemberinden, canını güçlükle kurtarmıştır. Taht'ı ele geçirme mücadelesi sürdürebilmek amacıyla, Rodos şövalyeleri ile anlaşan Cem, beraberindekiler ile birlikte Rodos adasına sığınır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Ertesi sabah, 1 Eylül-1482 günü büyük bir merasimle Rodos'tan ayrıldılar.

Uzunca bir zaman geçmişti. Kalyon'un kaptanı birden bağırıp telaşlı olarak emirler vermeye başladı. Tayfalar direklere tırmanarak yelkenleri çözüyor, kimileri ambar kapaklarını sıkıca kapatıyordu. Kısa bir süre sonra Kalyon'u sessizlik kaplamıştı.

Ortalık bir anda karardı. Kara bulutlar hızla yaklaşarak her şeyi yutuyordu... Müthiş bir fırtına patladı. Kalyon bir ceviz kabuğu gibi sallanıyor. Yükselen dalgalar teknenin üzerinden geçiyordu.

Gemide 300'den fazla asker vardı. Sayıları 36 kadar olan Türkler'in kalyonu ele geçirmeleri ihtimaline karşı

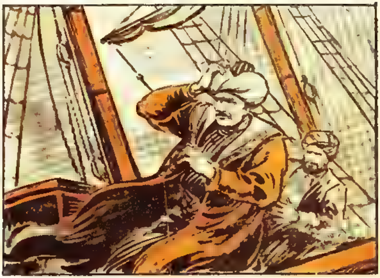

bu yolculuğa katılmışlardı. Bu kalabalık, sallantıdan ve korkudan ayakta duramaz ve hasta olmuştu

Bu geçen süre içerisinde herkes ölü gibiydi. Fırtınanın içinden biraz daha kuzeye yükselerek çıkabildiler. Hareketlerinden sonra 9 gün geçmişti.

Sonunda İstanköy önünde demir attılar.

Güverteye çıkan Cem, o korkunç fırtınadan kendilerini güçlükle kurtararak koy'a demirlemiş tekneleri seyre koyoldu.

Teknede hayat yavaş yavaş canlanmaya başlamıştı. Tayfaların kimi etrafı temizliyor kimi yelkenleri düzenliyordu. Şövalyeler bir an önce tekneyi hazırlamak istiyorlardı.

Cem de herkes gibi baş-

larına gelen deniz yolculuğundan yorgun düşmüştü. Karaya çıkmak, kendine gelmek istedi. Hizmetine verilen muhafız şövalyelere bu isteğini açıkladı.

Cem'in isteği, şövalyeler arasında huzursuzluk yarattı. Bu huzursuzluğun kaynağı Cem'in gemiden ayrılmamasını istediklerinden geliyordu. Sonunda aralarında anlaşarak bir karara vardılar. Şövalyelerden biri hemen karaya çıktı. Kale komutanı ile konuşarak gerekli tertibatı aldırdı.

Kale Komutanı, idareciler ve bir ortodoks rahibi heyet olarak gemiye geldiler ve Cem Sultan'a "Hoş geldiniz." dediler.

Kısa bir süre sonra, karaya ayak basarak kasabanın dı-

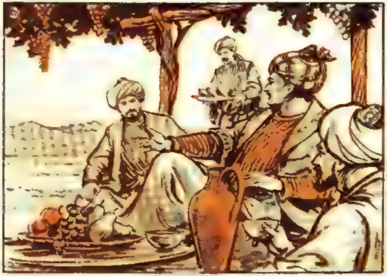

şından geçen gurup, Anadoluya bakan yamaçlarda bir büyük bağ içinde yerleşti.

Şerefe kadehler kaldırıldı ve zevkle yenildi, içildi.

Bütün bir gün, fırtınalı günlerin yorgunluğunu üzerinden atan Cem, gözlerini, önünde uzayıp giden Anadolu kıyılarından ayıramamıştı.

Gün batarken gemiye dönüldü. Ertesi sabah erkenden demir alarak yol almaya devam edildi. Cem kamarasından, belki bir daha hiç göremeyeceği Anadolu topraklarını, görünmez hale gelinceye kadar seyrederek, sessizlik ve yalnızlığını uzunca bir zaman sürdürdü.

Düştüğü bu yanılgılar batağı içinde çırpınıyor, kendini güçlükle tutuyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

20 ÖZET Şehzade Bayazıd ile Yenişehir ovasında yapılan savaşta çeşitli entrikaların etkisi ile yenilen Cem Sultan, Bayazıd'ın daralan çemberinden, canını güçlükle kurtarmıştı. Taht'ı ele geçirme mücadelesi sürdürebilmek amacıyla, Rodos şövalyeleri ile anlaşan Cem beraberindekiler ile birlikte Rodos adasına sığınır.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

İlerleyen saatler, yeni bir olayı beraberinde getirmişti. Ufku kaplayan bir kızıllık, yavaş yavaş her şeyin görünüşünü değiştiriyordu. Birden bir ışık patlaması ortaya çıktı. Cem ve yoldaşları hayretler içindeydiler. Kaptan ile konuşan Frenk Süleyman durumu açıklayan bilgi aldı. Görünen Sicilya adasındaki Etna Yanardağı idi.

Cem, uykuyu artık unutmuştu. Gözlerini bu çekici tabiat olayından ayıramıyordu.

Reggio ve Messina kaleleri arasından geçilirken, şövalyeler,

"-Venedik Cumhuriyeti ile papalığın, Napoli krallığı ile araları açıktır. Bu sularda her üçünün casusları olduğundan, tedbir almamızı gerektiğini takdir edersiniz."

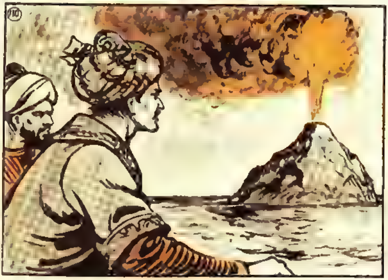

diyerek Süleyman ve Celal beyden ricada bulundular.

Messina Boğazı geçilerek Tiren denizine girildi.

Ortalık ağarırken peşlerine bir Venedik Kalyonu'nun takıldığı görüldü. Dikkatlice izlenen Kalyon'un, önlerini kesecek manevralar yapması, gemi tayfasını telaşa düşürmüştü. Cem'i gizlilik içerisinde götürme istekleri bir çatışmaya neden olabilirdi.

Şövalyeler ilk tedbir olarak Cem'i ve beraberindekileri büyük bir acelecilik içinde dip ambara yerleştirdiler.

Kalyon tayfası gerekli hazırlıklarını yaparak savaş düzenine geçmişti.

Şövalyelerin davranışları birden sertleşmiş, yüzlerindeki tebessüm ve davranışla-

rındaki saygıyı bir kenara bırakmışlardı.

Yaklaşan Venedik kalyonu çok daha güçlü görünüyordu.Kalyondan indirilen filika hızla tekneye yanaştı.

Filika'da başlarında bir subay ve bir keşif birliği olduğu görülüyordu.

Karşılaşan iki kalyon dost ve müttefik iki devlete aitti. Ancak Cem Sultan'ın varlığı bu dostluğu rahatlıkla bozdurabilirdi.

Rodos Kalyonuna yanaşan filikadan güverteye çıkan subay, şövalyelerin bulunduğu bölüme davet edildi.

''-Selam saygı değer şövalyeler, geminizin Napoli teknesi olma ihtimalıne karşı gönderildim.Saygılar sunarım.''

Şövalyeler güler yüzlü

olarak kendisini selamladılar ve,

''-Dost ve müttefik devletin kalyonu ile karşılaşmaktan memnun olduklarını belirterek'' karşılık verdiler.

Etrafı dikkatlice izleyen subay filikasına binerek tekneden ayrıldı. Bir süre sonra her iki gemi birbirine ters yönde hareket ederek uzaklaştılar.

Ambar kapakları açılarak Cem ve yoldaşlarının çıkmalarına izin verildi. Şövalyeler hiç bir şey olmamış gibi davranmaya başladılar.Cem, bu adamların yüzlerine tükürmemek içni kendini güçlükle tutabildi.Yüzlerine bile bakmadan yürüyerek kamarasına kapandı.

DEVAMI YARIN

27 ÖZET: Canını kurtarmak ve taht mücadelesini yeniden sürdürmek amacıyla Rodos Şövalyeleri ile anlaşan Cem Sultan, beraberindekilerle Rodos Adası'na sığınır. Derhal, Papa ile anlaşan şövalyeler, Cem Sultan'ı kendi menfaatlerinde kullanmak ve çıkar sağlamak üzere deniz yolu ile Fransa'ya götürürler.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

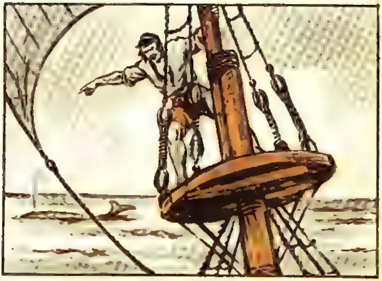

Patlayan müthiş bir fırtına tüm olanları unutturmuş gibiydi. Koca Kalyon fırtınanın önüne katılmış kendi başına yol alıyordu. Tekne su almaya başlamış, kayalara bindirip parçalanması önüne geçilmez bir hal almıştı. Herkes bağırıyor, çağrışıyordu.

Fırtına dindiği zaman kalyonun hali perişandı. Tekneye çeki düzen vermek uzun bir vakit aldı.

Pruva direğindeki nöbetçinin sesi teknedeki herkesi yeni bir olaya davet ediyordu.

-Sancak baş omuzlukta bir balina!..

Eski eserlerin birçoğunda Akdeniz'de rastlanan balinalardan söz edilirdi.

Herkes güverteye fırlamıştı. Bu dev yaratığın dalıp çıkması, başının üstünden fıskiye gibi su püskürtüşü merak ve hayretle izlendi.

İki gün sonra, günün ilk ışıltılarıyla birlikte Fransa'nın güney kıyıları göründü. Otuz beş gün deniz üstünde bulunmaları ve tehlikeler dolu olaylar Cem ve yoldaşlarını canından bezdirmişti.

Nis şehrinin on mil kadar güney-doğu'sundaki VİLLE FRANCHE limanına demir attılar. Karaya çıkma hazırlıkları sürdürülürken sahilden hızlı gelen bir filikadan liman görevlilerinin bağırışmaları işitildi. Limanın, Veba salgını yüzünden kapalı olduğunu söylüyorlardı. Ancak ertesi gün Nis'de karaya çıkma imkanı buldular.

Şövalyeler, Cem Sultan'ı ne kadar yükseltirlerse, Av-

rupa'da o ölçüde pahalıya satacaklarını biliyorlardı. Bu bakımdan, eskiden olduğu gibi bir tutsak değil, bir kral ve adeta ikinci bir Osmanlı Padişahı gibi davranmaya başlamışlardı.

Cem Sultan'ı son derece güzel, küçük bir saraya yerleştirdiler.

Cem, kendisine gösterilen bu itibarın etkisi altında kalmaktan kendini kurtaramamıştı. Yeniden taç ve taht'a kavuşmanın hesaplarına girişti.

Şövalyeler, Avrupa siyaset pazarını harekete geçirebilmek için derhal Fransa kralı XI.Lui ile temas geçtiler. Cem'in nedimlerinden, Hatipoğlu Nasuh Çelebi ile adamlarını görüşmek üzere yola cıkardılar.

Cem, kendisine hazırlanan yeni bir yaşamın içine girmiş ve tanımadığı toplum ve insanların içinde macera dolu yaşamı tamamlamaya doğru adımını atmıştı.

Nis şehri yüksek sosyetesinin kendisine tanıtıldığı davet ile Fransız yaşamına giren Cem, gösterdiği davranış ve üstün eğitimi ile oluşan kişiliği çevresinde geniş bir ilginin doğmasına yol açmıştı. Hemen hemen her akşam adına bir davet veya bir ziyafet veriliyordu. Fransız asilleri kadınlı, erkekli ona hayran olmuşlardı. Özellikle bu yüksek sosyetenin asil genç kızları Cem'in etrafından hiç ayrılmıyorlar onun ilgisine ulaşmak için adeta yarışıyorlardı.

DEVAMI YARIN

28 ÖZET: Canını kurtarmak ve taht mücadelesini yeniden sürdürmek amacıyla Rodos Şövalyeleri ile anlaşan Cem Sultan beraberindekilerle Rodos Adası'na sığınır. Derhal Papa ile anlaşan şövalyeler Cem Sultan'ı kendi menfaatlerinde kullanmak ve çıkar sağlamak üzere deniz yolu ile Fransa'ya götürürler.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Cem, gün geçtikçe, hayatından oldukça memnun görünüyordu. Duygu ve düşüncelerini dile getiren yazılar ve şiirler yazıyordu.

Birbirinden güzel kadınların bir şeyler vaad eden ilgileri, sunulan birbirinden enfes şaraplar, onun tükenmesine, onur ve vakarını kaybetmesine neden olmuyordu. Bu güçlü yapısı, duyulan ilgiyi daha da arttırıyor, onu kıskanan erkekleri çileden çıkarıyordu.

Geçen süre içerisinde, gözlerinde yemyeşil bakışları ile Cem'i etkileyen genç ve güzel bir kadın, Cem'in duygu dünyasında temiz ve güzel bir heyecan yarattı.

Gönülden sevgi duyduğu kadına sevgisini, ancak bakışları ile anlatabiliyordu.

Cem tam anlamı ile aşık olmuş, güzel Markiz Şehzade'nin gönlünde taht kurmuştu. İçinde bocaladığı duygularını Frenk Süleyman'a dile getirerek, "—Başımıza gelenler yetmedi... Şimdi de aşık olduk." diye itirafta bulunuyordu.

Süleyman bey, işin ciddiyetini kavramış çok sevdiği ve çok iyi tanıdığı Cem'i usulünce yatırtışmaya çalışarak, " _Yoluna baş koymuş bir kölen olduğumu bilirsin. Siz doğuştan aşıksınız sultanım. Kendinizi koyvermeyiniz, sabırlı olmanız ve bir zaman beklemeniz gerekiyor. Size gücümün yettiği kadar hep yararlı olmaya çalışacağım."

Cem, köşedeki divanın üzerine kendini bırakarak oturdu.

Süleyman Bey yavaşça Şehzadenin yanına yaklaşarak saygı içerisinde, "Konuşmama, bir şeyler söylememe izin vermenizi istiyorum Şehzadem" diyerek Cem Sultan'ın ayaklarının dibine oturdu.

Uzunca bir zaman konuşup, dertleştiler.

Cem, kendine hakim olamamaktan, aşkını açığa vurmaktan korkup, çekiniyordu. Bu tedirginliği açıkça itiraf etti.

Süleyman Bey, Cem'in, yıldızlar aleminde aradığı aşkı, yeryüzüne indirmeye çalışarak onu cesaretlendiriyor, saygıyla dinleyerek onu yatıştıracak sözler söylüyordu.

Bütün bir gece boyunca süren konuşmalarının ardından, sabaha kadar uyuyama-

mıştı.

Uzunca bir zaman geçmeden davete çağrılmışlardı. Daveti yapanlar Cem'in gönülden bağlı olduğu ve sevgisini özlediği yeşil gözlü güzel Markiz ve onun eşi idi.

Kendisine iletilen bu müjde dolu davet haberi Cem'i son derece heyecanlandırmış ve bu heyecanını gizleyemez olmuştu.

Günlerdir, tebessüm edip aydınlanmayan çehresi, şimdi, ışıl, ışıl parıldayıp, sevgi taşan bir hale dönüşmüştü. Süleyman Bey'e, gerekli hazırlıkların, derhal yapılmasını emrederek heyecanla zamanı tüketmeye koyulmuştu.

Hiç kuşku yok ki Cem, Markiz'in gözünde insan üstü bir varlıktı.

DEVAMI YARIN

29 ÖZET Canını kurtarmak ve taht mücadelesini yeniden sürdürmek amacıyla Rodos Şövalyeleri ile anlaşan Cem Sultan, beraberindekilerle Rodos Adası'na sığınır. Derhal Papa ile anlaşan şövalyeler Cem Sultan'ı kendi menfaatlerinde kullanmak ve çıkar sağlamak üzere deniz yolu ile Fransa'ya götürürler.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

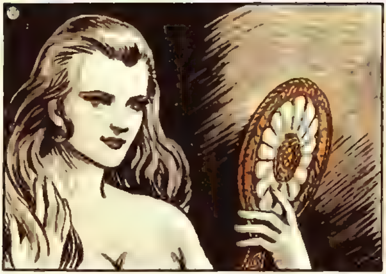

Güzel Markiz bunca erkek tanımıştı ama hiç birinde Cem'de olan erişilmez, yücelik ve büyüleyici kişilik yoktu.

Çem'i daha yakından tanıdıkça ona yaklaşmak arzusu dayanılmaz bir hal almıştı. Cem'i mutlaka elde edecekti. Hazırladığı davet planını hemen uygulamaya koyuldu.

Cem, davete geldiği zaman, birbirlerini çok seven iki dost gibi, onu kapıda karşıladı.

Frenk Süleyman ve Celal beyleri ağırlamaları için adamlarına emir verdi.

Uzunca bir zaman sonra, misafirinin koluna giren güzel Markiz, Cem ile geniş holde yürüyerek gözden kayboldular.

Geldikleri oda, perdeleri yarı örtülü, loş, bir kaç koltukla döşenmiş küçük bir yerdi...

Odanın kapısı kapanır kapanmaz, özlem ile dolu güzel kadın vücudunu Cem Sultan'a yaslayarak kollarını boynuna dolamıştı. Titreyen dudaklarından coşan bir sesle "—Hep bu günü, bu anı bekledim. Duygularımı sana iletmede, yalnızca bakışlarımla anlatma zorunluluğu beni çılgına çevirdi."

Genç kadın, durmadan bir şeyler söylüyor bir yandan da bitip tükenmek bilmeyen buselerle Cem'i şaşkına döndürüyordu.

Cem, duyduğu mutluluğun içinde gözlerini kapayarak genç kadına sarılmıştı.

Cem Sultan, ne zaman

sona ereceği belirsiz yaşamının içinde son derece umursamaz ve memnundu.

Oysa, yakın ve uzak çevresinde kaderi üzerine yeni oyunlar tasarlanıyor ve son şekilleri veriliyordu..

Bayazıd, Cem'in ortadan kalkması, hiç değilse bir tehlike olmaktan çıkması için Rodos şövalyelerine bir miktar Venedik altını ödemeyi ve ayrıca serbest ticaret hakkı vermeyi kabul etmişti.

Aldığı bu tedbirleri yeterli görmeyen ve Rodos şövalyelerine güvenmeyen Bayazıd, içeride Cem yanlısı olanlarıda ortadan kaldırmış, ve bu konuda çok çekindiği Ge dik Ahmet Paşa'yı cellatlara teslim etmişti.

Fatih Sultan Mehmed'in değerli komutanı Gedik Ah

met Paşa, yeniçeri ocağının çok sevdiği ve ocaktan yetişmiş bir komutandı. Öldürülmesi haberi yeniçerilere ulaşınca, yeniçeriler ayaklanmakta gecikmediler. Ancak, hazırlanmış akçelerle dolu keseler dağıtılarak ayaklanma etkisiz hale getirilmişti.

Cem, Nis'teki yaşantısını hiç bir şeyden haberi olmaksızın sürdürüp gitmekteydi. Güzel Markiz ile devam eden beraberliklerinin gizlenir ve saklanır yanı kalmamış ve her yerde konuşulan bir konu olmuştu.

O sırada veba salgının genişlemesinden çekinen şöva yeler iki üç gün içerisind hazırlıklarını tamamlayara Cem'i yola çıkardılar. He şey geride kalmıştı.

DEVAMI YARI

30 [illegible] tahtı mücadelesini yeniden sürdürmek amacıyla Rodos Şövalyeleri ile anlaşan Cem Sultan, beraberindekilerle Rodos Adası'na sığınır. Daha sonra Papa ile anlaşan şövalyeler, Cem Sultan'ı kendi menfaatlerinde kullanmak ve çıkar sağlamak üzere deniz yolu ile Fransa'ya götürürler.

CEM SULTAN

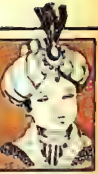

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem, Nis'te onaltı hafta kalmıştı. Yaşantısının beklenmedik bir anda son bulması, yeni yolculuğunun yerini bilmemesi kendisini çok üzmüştü. Şövalyelerin tekrar başlayan katı davranışları Cem'i daha da üzüyordu.

Yolculuk, Savoie dükalığının merkezi olan Rumilly'ye kadar iki hafta sürdü. Dükalığın merkezinden geçerken Cem, Savoie Dükası birinci Charles ile görüştü. Charles onbeş yaşında, çok yakışıklı bir çocuktu. Genç şehzadenin macerasını kendi ağzından dinleyince çok üzülmüştü. Lorraine Dükası Rene'nin yardımı ile Cem'i şövalyelerin elinden kurtarmayı düşünmüş ve Venedik Cumhuriyeti ile temasa bile geçmişti. Şövalyeler, Frenk Süley-

man Bey'in Cem Sultan'ın baş danışmanı olduğunu sık sık baş başa verip, uzunca devam eden konuşmalarından anlamışlardı. Süleyman Bey'in ortadan kalkması, Cem'in yalnız ve kararsız kalmasına neden olabilirdi.

Derhal bir oyun düzenlediler. Planı uygulamak için hizmetlerine bakan küçük bir oğlan çocuğunu kullanacaklardı. Herkes yatmaya hazırlanıyordu. Süleyman Bey, yatma hazırlığı içindeyken odasının kapısı çalındı.. Aralanan kapıda genç çocuk göründü. Ellerinde tuttuğu bir çıkın içinde elmalar getirmişti.

—''Kapınızın altından ışık sızıyordu. Yatmadığınızı anlayınca sizinle konuşmak istedim'' diyerek çıkını uzattı. Süleyman Bey,

"—Elmalara teşekkür ederim. Haydi otur da birlikte tatlarına bir bakalım."

Süleyman Bey, bu anlamsız bir ziyaretin bir anda ortaya çıkmasından şüphelenip kendine sorular sorarken, odanın kapısı gürültüyle ardına kadar açıldı. Muhafızlar, yalın kılıçları ile içeri girdiler.

Şövalyeler, namussuzca bir düzenle kendisini bir ırz düşmanı durumuna düşürmek istemişlerdi.

"—Bre imdat!.. Yetişin yoldaşlar" diye bağırarak elindeki elmayı olanca gücüyle muhafızın suratına savurdu.

Yarım dakika geçmeden palelarına el atan yoldaşları ve hançerini sıyırmış olan Cem Sultan, Süleyman Bey'in yardımına koşmuşlardı.

İmdat istemek sırası Türk

yiğitleri tarafından sarılan silahşörlere gelmişti.

Cem Sultan önce Türkçe seslenerek kendi adamlarını susturmuş, sonra Fransızca olarak saldırganların susmalarını emrederek,

"—Ne oluyor? Yapmak istediğiniz nedir?"

Şövalyelerden biri ileri çıkarak,

"—Bizde birşey bilmiyoruz. Gürültüyü duyunca buraya koştuk."

Bu kısa konuşmalardan sonra, olanları değerlendirmek ve konuşmak için şövalyeleri odasına çağırdı.

Cem bir koltuğa oturarak, arkasından içeri giren Süleyman Bey'e,

—Neler olduğunu anlatır mısın?..

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

31 ÖZET Canını kurtarmak ve taht mücadelesini yeniden sürdürmek amacıyla Rodos Şövalyeleri ile anlaşan Cem Sultan beraberindekilerle Rodos Adası'na sığınır. Derhal Papa ile anlaşan şövalyeler Cem Sultan'ı kendi menfaatlerinde kullanmak ve çıkar sağlamak üzere deniz yolu ile Fransa'ya götürürler.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Süleyman Bey, olanları bir solukta anlattı.

Cem Şövalyelere dönerek,

"—Süleyman Bey'e saldırmanızdaki sebeb nedir?"

Şövalyeler karşılık vermekte bir an çekimser davrandılar. Ve biri, heyecanlanarak,

"—Süleyman Bey, hizmetkarlarımızdan biri ile çirkin bir ilişki kurmak istemiş.."

Cem Sultan, şövalyenin sözünü keserek,

"—Getiriniz söz konusu genci. Görelim o neder"

Dışarıya derhal haber salındı. Fakat, konusu edilen genç oğlan ne getirilebildi, ne de bir daha görülebildi. Birden yok oluvermişti.

Bu çirkin olay, canlarını sıkmış ve hayatlarının her an

tehlikede olduğunu belirlemişti.

Cem Sultan'la, Savoie Dük'ü arasındaki yakın dostluk sürüp gidiyordu. Charles' in Cem'i şövalyelerin elinden kurtarma düşünceleri üzerinde konuşurlarken Cem, Dük' ten bir rica bulundu:

"—Benim bu adamların ellerinden kurtulmam çok güç. Fakat, Süleyman Bey'i kurtarmak kolayca gerçekleşebilir. Sanırım."

Bu görüşmeden iki gün sonra Frenk Süleyman Bey, kayıplara karışmıştı.

Savoie Dük'ünün, Cem'e olan yakın ilgisi ve Süleyman Bey'in ellerinden kaçması şövalyeleri korkutmuştu. Derhal yolculuğa çıkarak, Puet şehrine ulaştılar. Hemen hazırlıklara girişmişlerdi. Bayazıd'ın,

Fransa kralına gönderdiği elçi Hüseyin Bey'e, şehzadenin rahat durmadığını, gizli temaslar kurarak hazırlıklar içinde bulunduğunu, bu nedenle Cem'i yanındaki adamlarından ayırmayı düşündüklerini belirttiler.

Hüseyin Bey, şövalyelere hak vererek, böyle bir tedbir alınmasını da belirten bir kağıt imzaladı. Hazırlıklarını tamamlıyan şövalyeler Cem'e, artık hizmetinde beş veya altı kişi bulundurabileceğini, diğerlerinin geri gönderileceğini bildirdiler.

Cem, çok kızmıştı. Şövalyeler reis'i Dö Busson'un imzasını taşıyan belgeyi göstererek

"—Bu belgeyle başkanınız bana,namus ve şeref sözü vermiştir. Sizlerce namus ve

şerefin hiç değeri yokmudur?"

Şövalyelerin ilgizce dinleyerek, umursamaz davranışları karşısında Cem kendini zorlukla tutmuştu. Derhal yoldaşlarının ileri gelenlerini toplayarak durumu anlattı.

"—Bunlar beni yalnız koymak isterler.. Sonra ne yapmayı düşündükleri de bilinmez. Beni üzen sadık yoldaşlarımın başlarına neler gelebileceğidir."

Celal Bey bir süre düşündükten sonra.

"—Sultanım, yoldaşlarının hepside velinimetlerinin yoluna baş koymuş yiğitlerdir. Ben Düşünürüm ki, şövalyelerin hayatınıza kasıtları yoktur onlar sizleri yalnız bırakmak ve az adamla muhafaza etmek isterler."

DEVAMI YARIN

32 ÖZET. Çok yönlü çıkar ve [illegible] kaların peşinde olan Rodos Şövalye[illegible] Cem ve beraberindekileri Fransa' [illegible] [illegible] mutlu eden ilgi ve aşklarla yaşar[illegible] bazen düştüğü bu batağın içinde [illegible] durmakta ve sonunu bilmediği yaşamı içinde bir çıkış yolu ara[illegible]

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. RATİP TAHİR BURAK

Celal Bey doğru düşünmüş, doğru söylemişti.

Ertesi sabah, bölük bölük atlıların kalenin etrafında toplanmakta olduğunu gördüler. Şir Mehmed Ağa, Cem Sultanın önüne doğru yönelerek,

"—Sultanım, şimdi içinre bulunduğumuz kale diğerlerinden müstakildir. Burada tutunabiliriz. Ancak dayanabilmemiz için yeterince suya, erzağa ihtiyacımız olacaktır. İzniniz olursa kileri basalım?—"

Celal Bey, Cem'in konuşmasına fırsat vermeden,

"—Şir Mehmed Ağa doğru düşünür Sultanım.."

Konuşmalar, o an hızla gelmekte olan bir subayın ortaya çıkmasıyla kesilmek durumunda kalmıştı.

Cem Sultan, yaklaşan subay'a doğru yöneldi. Subay şehzadeyi selamlıyarak,

"—Sen Jan şövalyeleri adına şehzade hazretlerine arz ederim efendim. Bundan böyle beraberinizde ancak beş adamınız kalabilecektir. Onları seçmek size aittir. Geri kalan yirmidokuz adamınızı muhafaza altında Eğmurt'a götürmek için görevlendirildim."

Cem Sultan yüzünde beliren bir gülümsemeyle subay'a.

"—Sizi tebrik ederim!... Ciddan cesur bir subay olmalısınız. Hiç değilse sizi buraya gönderen şövalyelerden çok daha cesursunuz. Adamlarıma avluda toplanmaları için emir verdim. Şimdi görüşür bir karara varırız."

Subay, Cem'i selamlıyarak çıktı.

Derhal kılıcını kuşanan Cem Sultan Celal Bey'e,

''—Tanrı yardımcımız olsun. ''

'' Sanırım ki, bu adamların dediği olacak. Ancak,önce bu şövalye taslaklarına güzel bir ders vermeliyiz.''

Şir Mehmed Ağa, Cem'in avluda toplanmış olan adamlarının yanına ininceye kadar bir hayli iş görmüştü. Şövalyelerin kendilerini Şehzade'den ayırmak istediklerini söylemiş, nasıl davranmak gerektiğini onlara anlatmıştı.

İlk ağızda kapıdaki nöbetçilerin icabına bakılmış, kapı kanatları kapatılıp sağlamca desteklenivermişti. Kulenin alt katındaki muhafız askerlerin bulunduğu koğuşun kapısıda

tutulmuş, ortada dolaşanlarda etkisiz hale getirilmişlerdi.

Avluda bir kovalamaca başlamıştı. Kimisi kaçıp kurtulmaya çalışıyor kimisi bağırıp çağırışarak yardım istiyordu. Sonunda şövalye ve silahşörlerinin hepsi toplanmış,silahları alınarak kapatılmıştı.

Çok geçmeden ne buldularsa kuleye taşımaya başladılar ve kısa sürede hazırlıklarını tamamlamışlardı.

Kale içinde olup bitenlere bir anlam veremeyen şövalyeler üç kişiyi haber getirmeleri için görevlendirdiler.

Bu göreviller daha önce, şövalyelerin isteklerini Cem'e bildiren subay ve yardımcıları idi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

33 ÖZET: Çok yönlü çıkar ve entrikaların peşinde olan Rodos Şövalyeleri Cem ve beraberindekileri Fransa'ya götürürler. Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden ilgi ve aşklarla yaşarken, bazon düşlüğü bu bataığın içinde çırpınıp durmaktadır

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Celal Bey, kapı kanatlarındaki küçük demir pencereyi açtı. Subay fırsat bırakmadan dışarıdan seslenerek,

"—İçeride neler oluyor?. Şövalyeler bilmek istiyorlar."

Celal Bey, gayet sakin bir sesle konuşarak,

"—İçeride her şey yolunda!.. Efendilerinize söyleyin yoldaşlarımız şehzadelerinin yanından ayrılmak niyetinde değiller."

Subay bu kesin konuşma karşısında söyleyecek başka bir söz bulamadı ve dönerek uzaklaştı. Uzunca süren sessizlikten sonra bir kaynaşma başladı. Şövalyelerden birinin bir bölük muhafızın önünde kaleye yaklaştığı görüldü. Şir Mehmed ağa adamlarına işaret ederek, kapıları açmalarını söyledi.

Önde şövalye, ardında iki subay ve kırk kadar muhafız içeri girdiler. Cem büyük kulenin kapısı önünde bir iskemlede oturuyordu. Yaklaşan şövalye selam vererek,

"—Prens hazretleri bu davranışınız dostça değil."

Cem Sultan, birden yerinden kalkarak,

"—Hangi dostluktan bahsediyorsunuz? Beni adamlarımdan ayırmak istemeniz, yüzlerce askerle kalenin etrafını sarmanız dostluk mu?.."

Cem, yerinde duramaz olmuş, kendini engelleyememişti.

"—Şövalye, Şövalye Bu işin sizelere neye mal olacağını düşünmeniz gerekir. Kuşkunuz olmasın ben dahil bir tekimizi sağ ele geçiremezsiniz." dedi.

Şövalye ne diyeceğini bilemez olmuştu. Kekeleyerek,

"—Prens hazretleri.. Çok müteessirim. Böyle bir durum meydana gelmemeliydi.."

Birden bir uğultu etrafı kapladı. Kaleyi kuşatanlar, duvarları aşarak, kalabalık halinde bağıra çağıra saldıraya geçmişlerdi. Cem Sultan kılıcını kınından sıyırarak,

"—Kalleşler..." Dedi.

Şir Mehmed Ağa, Birden atılarak pençesini şövalyenin ensesine taktı.

"—Davranın yiğitler, tez şehzademizin çevresinde toplanın.."

Şövalye ve yanındaki iki muhafızı derhal kule kapısına kadar götürülmüş ve içeri tıkılmıştı.

Şir Mehmed Ağa adamlarına seslenerek,

"—Dağılmayın yiğitlerim.. Kule'de toplanalım.

Ve Şehzade Cem'e de,

"—Haydi Şehzadem buyur içeri girelim."

Herkez eksiksiz kuleye girmişti. Kapı kapatılarak kol demirleri vurulmuş prangalarla desteklemişlerdi.

Cem, üçüncü kattaki odasına çıkmıştı. Yanında Celal Bey'le Şir Mehmed Ağa vardı. Celal Bey'e,

"—Şu şövalyeyi getirinde güzel bir sohbet edelim"

Kısa bir süre sonra, şövalye süklüm, püklüm içeri girdi. Cem, sakin bir sesle.

"—Buyrun.. Ne güzel konuşuyorduk. Birden ortaya çıkan olaylar, sohbetimizin yarıda kalmasına sebep oldu."

DEVAMI YARIN

34 ÖZET: Çok yönlü çıkar ve entrikaların peşinde olan Rodos Şövalyeleri Cem ve beraberindekileri Fransa'ya götürürler. Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden aşk ve acılarla yaşarken, bazen düştüğü bu batağın içinde çırpınıp durmaktadır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Ve Cem konuşmasına devam etti.

"—Aramızdaki münasebetler bu hale geldikten sonra birbirimize güvenmemekte haklıyız. Size, şövalyeler meclisinin, dilediğim zaman, dilediğim yere gitmekte serbest olduğumu belirten taahhütnameyi hatırlatırım. Şimdi beni adamlarım ile birlikte derhal İstanbul'a biraderim Sultan Bayazıd Han'a gönderin."

Cem serbest olduğunu, gidebileceğini söylemişti. Şövalyenin gözleri parıldadı. Canını kurtarmıştı. Sevinçle,

"—Karar sizin haşmetlim. En kısa zamanda yola çıkmanız için gerekli tedbirlerin alınacağından emin olabilirsiniz. Kısa zamanda geri döner, arkadaşlarımın düşüncelerini size iletirim efendim.." Diyerek ayrıldı.

Cem, şövalye huzurundan ayrıldıktan sonra yanındakilere dönerek,

"—Kötü bir sonuç ile karşılaşmaktansa, çok akıllıca davranmanın yollarını aramalıyız. Şimdi, aşağıda kapattığınız muhafızları salıverin."

Muhafızlar, canlarını kurtarmalarından dolayı sevinç içindeydiler. Bu karmaşa içinde şövalyelerin kararını bildiren haberci heyet gelmişti. Heyet, Cem Sultan'ın huzuruna çıkartıldı. Şövalye,

"—Prensim, bir iki güne kadar Puet'ten ayrılmak zorundayız. Yurdunuza dönmekte kararlı iseniz hazırlıklarınızı tamamlayıncaya kadar "RUS ŞİNAR" şato'sunda misafir olmanız arzu edilir."

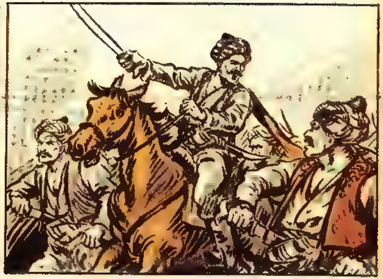

Şövalye, Cem'i selamlıyarak çıktı.

İki gün sonra hazırlıklar tamamlanmıştı. Derhal Yola çıkıldı.

Niyetleri kötü olan şövalyeler yeni bir plan hazırlamışlardı.

Yolun iki tarafında yer almış olan ve şehzadeyi selamlıyan bir gurup, Cem'le beraberindekilerin arasına girivermişti.

Şövalyeler, Cem'i yalnız ve az adamla bırakmak istediklerinden, hemen hazırladıkları planı uygulamaya koyulmuşlardı. Bu durumu anında kavrayan Mehmed Ağa, palasını el atıp gürlemesi bir oldu.

"—Davranın bre yiğitler, şehzadenin yanına varmak gerek!.."

Bir anda sıyrılan palalar

işlemeye başlamıştı. Naralar ortalığı kaplıyordu. Bir kovalamaca başladı.

Şir Mehmed Ağa'nın arslanlar gibi kükreyişi kulaklarına erişen şehzade, at üstünde dikilerek, arkada olanları görünce, kılıcına davranmakta gecikmedi. Sağına soluna bakmadan atını sürdü.

Şehzade'nin kendilerine yaklaşmakta olduğunu gören Mehmed Ağa,

"—Yüklenin bre yiğitler, Şehzademizde bizlere erişti"

Bu arada, yiğitlerin çoğu, binicilerini alaşağı ettikleri hayvanlara sahip olmuşlardı.

Cem, olanca gücüyle seslendi.

"—Şehit olmadan teslim olmak yok! Yaya kalanlar derhal atlanmanın yolunu bulsun."'

DEVAMI YARIN

35 ÖZET: Çok yönlü çıkar ve entrikaların peşinde olan Rodos Şövalyeleri Cem ve beraberindekileri Fransa'ya götürürler Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden ilgi ve aşklarla yaşarken, bazen düştüğü bu batağın içinde çırpınıp durmaktadır

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Cem Sultan'ın emiri, kısa zamanda adamları tarafından yerine getirilmişti. Tüm yiğitler, şimdi birer ata sahipti. Cem yeniden bağırdı,

"—Haydi ileri yoldaşlarım!.. Bakmayın kafirin gözyaşına."

Bir çığ gibi yüklendiler, çevrelerini kuşatan muhafızların üstüne. Bir kaçışmadır başladı. Kalabalık, bir o yana bir bu yana deniz gibi dalgalanıyordu.

Durumun kötüye varacağını gören şövalyeler bu duruma son vermeye koyuldular. Ellerini yukarı kaldırarak Cem'e güçlükle yaklaştılar.

"—Aziz Prens!.. Yalvarırım sakin olunuz. Sebeb olanları derhal bularak cezalandıracağız. Çok rica ederiz bu iş burada bitsin."

Şövalye, geri geri çekilerek tüm askerlerin uzaklaşmaları için emirler yağdırmaya başladı.

Cem adamlarına yönelerek,

"—Yoldaşlarım, bu adamlar beni beş yoldaş ile bırakıp, sizleri Rodos'a göndermek isterler. Şimdi!.. Razı olursanız ben bu teklifi kabul edeceğim. Ancak, gideceklerin yanına iki yoldaş koyarak, sonucu bana bildirmelerini şart koyacağım ve sizlerin Rodos'tan yurda salimen dönmenizin sağlanmasını isteyeceğim. Ben böyle düşünürüm. Sizler ne dersiniz!.."

Yiğitlerden biri ileri atılarak,

"—Bizler Şehzademizin yoluna baş koymuşuz.. Kal dediğin yerde kalır, git dediğin yere de gideriz. Her emrin başımız üzere!.." dedi.

Cem, kısa konuşmalarının ardından yoldaşlarına teşekkür etti. Atının başını çevirerek Şövalye'ye seslendi.

"—Arkadaşlarınızı da çağırın, sizlerle konuşmam gerek.."

Kısa süre sonra karşısına aldığı Rodos şövalyelerine,

"—Söyleceklerimi dikkatle dinlemenizi istiyorum." diyerek düşünce ve isteklerini belirtti. Şövalyeler, Adamlarını en kısa zamanda Rodos'a, Rodos'tan da öz yurtlarına göndereceklerine söz verdiler.

Cem, konuşmanın ardından,

"—Bir şartım daha var. Adamlarımdan ikisini, diğerleriyle beraber göndereceğim. Sonra, sonucu bana bildirmek üzere geri gelecekler. Şimdi bana cevap verin,

evet mi?.." Cevap, evet oldu.

Kısa ve küçük bir merasimden sonra adamlarından ayrılan Cem Sultan, Rus Şinar şatosuna doğru yola çıkartıldı. Rus Şinar şatosu, Alman Şarl'ın yeğeninin elinde bulunuyordu. Cem yol boyunca kimseyle konuşmadı.

Şato'ya ulaştıklarında Cem'i saygı ile karşıladılar. Soğukluğu ortadan kaldırabilmek için büyük çaba harcıyorlardı.

Çok geçmeden ziyafetler, davetler birbirini kovaladı. Ve bir gün, Sassenage şatosunda Cem'in karşısına Filippine Helen adında güzel bir kız çıkıverdi.

Helen Şato sahibinin biricik kızı idi...

DEVAMI YARIN

36 ÖZET: Çok yönlü çıkar ve entrikaların peşinde olan Rodos Şövalyeleri Cem ve beraberindekileri Fransa'ya götürürler. Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden ilgi ve aşklarla yaşarken, bazen düştüğü bu batağın içinde çırpınıp durmaktadır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Sultan'ın adı, Niş'te Fransız topraklarına ayak bastığından itibaren etrafa yayılmış, bir masal kahramanı gibi dillerden düşmez olmuştu.

İleri gelen devlet adamları, siyasi emellerine ulaşabilmek için Cem Sultan'ı, eski ihtiraslarına kavuşturmayı düşünüyorlardı. Bu nedenle davetler, ziyafetler ve yeni tanışmalar hergün birbirini takip ediyordu.

Bir gün, Fransa'nın güney doğusundaki Arenobl şehri yakınlarına düzenlenen bir at gezintisi, Cem Sultan'ın yaşamında yeni bir dönemi başlatacaktı.

İzer nehrinin her iki yanında oturtulmuş şatolar, Cem'in çok ilgi ve beğenisini çekmişti. At üzerinden seyrettiği Sassenage şatosuydu.

Alman Şarl'ın yeğeni, Cem'in ilgiyle izlediği şatoyu göstererek,

"—Şato sahibi arkadaşımdır. Aziz Prensim'im, dilersen bir baskın ziyareti yapalım."

Cem gülerek,

"—Şato sahibi asilzadeyi rahatsız etmezsek, bir baskına hazırım" dedi.

Misafirlerin kendisini ziyaret edeceğini haber alan şato sahibi sağa, sola emirler yağdırmaya başlamıştı.

Kapı üstündeki mazgallarda duran nöbetçi, borusunu öttürüp gelenleri haber verdiğinde, tüm hazırlıklar tamamlanmıştı.

Tahta köprüden geçilerek şato içine girildi. Baron Hazretleri, bir dizi üzerine çöküp

reveransla selamlıyarak, Cem Sultan'a,
"—Hoş geldiniz" dedi...
Cem Sultan, Baron'un elini bırakmadan dostca ifade ile iltifat etti. Birkaç basamakla çıkılan kapıya yöneldiler. Kapı önünde kendilerini bekleyen Helen duruyordu. Yaklaştıkları zaman Baron,
"—Kızım Filippine Helen, tanışmak lütfunda bulu-

nursanız kendisini bahtiyar etmiş olursunuz Aziz Prens'im." Diyerek kızını işaret etti.
Helen, çok ahenkli bir reveransla eğilerek muhteşem misafirini selamladı.
Cem Sultan, genç kıza iki elini uzatarak, "Çok rica ederim, eğilmeyiniz. Güzel ve soylu değerler önünde eğilmek bizlere düşen görev olmalıdır" dedi ve Helen'i aya-

ğa kaldırdı. Helen'in bakışlarında pırıltılar oynaşıyordu.
Cem Sultan'ın olağanüstü iltifatları Helen'i olduğu kadar babasını da etkilemişti Frenk adetlerini pek güzel öğrenmiş olan Cem, asil genç kızın elini öperken gözlerini gözlerinden ayırmamıştı.
İçeriye geçildi. Cem, Baron'un gösterdiği geniş bir kanepeye otururken Helen'e

de yanıbaşında oturmasını rica ediyordu. Bir süre konuşuldu. sonra Baron:
-"Prens hazretleri, ziyaretiniz benim ve kızım için ebedi bir iftihar vesilesi olmuştur. Bizleri onurlandırdınız. Öyle ümit ederim ki, sofiramızda bizimle bulunmayı reddetmezsiniz" diyerek ayrıldı.

DEVAMI YARIN

37 ÖZET Çok yönlü çıkar ve entrikaların peşinde olan Rodos Şövalyeleri Cem ve beraberindekileri Fransa'ya götürürler. Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden ilgi ve aşklarla yaşarken, bazen düştüğü bu batağın içinde çırpınıp durmakta ve sonunu bilmediği yaşamı içinde bir çıkış yolu aramaktadır.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem, beklemediği bu yalnızlığın içinde hem sevinmiş hem de sıkılmıştı. Helen'e kendisini tanımış olmanın kendisini ne kadar mutlu ve bahtiyar ettiğini anlatabilmek için kendini zorluyor, ama cümlelerinin anlam ve yetersizliği konuşmasına engel oluyordu.

Cem Sultan'da beliren bu tedirginlik, Helen'in dikkatini çekmişti. Cem Sultan'a yaklaşarak, sevgi dolu bir sesle,

-"Sizleri üzen bir şey mi var aziz Prensim?" diyerek gökyüzüne benzer gözleri ile baktı. Cem Sultan,

"Sizin karşınızda hissettiklerimi dile getirebilmem Fransız lisanım ile yeterli değil Helen. Beni anlayabilmeni isterim." dedi

Helen, susmuş gözlerini kırpmadan Cem'in gözlerine bakıyordu. Küçücük ağzını çevreleyen emsalsiz güzellikteki dudaklarında görülen belirsiz tebessüm, gizli bir ihtirasın belirtilerini taşıyordu.

Cem, göğün sonsuz derinliklerine benzer olan Helen'in gözlerinden ani bir ürperti ile sıyrılarak, elinde tuttuğu küçük narin elini öptü. Konuşup, bir şeyler söyleyecekti.. Ancak, kapıdan gelen sesler buna imkan vermedi. Baron yemeğe davet ediyordu.

Hazırlanan güzel bir masada yemek yenildi ve sohbet edildi.

Helen'le babası, Cem Sultan'la İzer suyu üzerindeki köprü başına kadar birlikte at sürdüler.

Cem, aşık olmuştu.

Helen'le babası, Cem'in ziyaretine karşılık vermekte gecikmediler. İki şato arasında geliş ve gidişler sıklaşmıştı. Davetler, ziyafetler birbirini kovaladı.

Bu ilişki çevrede ki şato sahiplerini kıskandırmıştı. Cem'in dostluğunu ve bu dostluktan kazandığı şan ve şerefi başkaları ile paylaşmak istemiyordu. Hemen bir plan hazırladı.

Güvendiği adamlarından bir kaçını Rus Şinar şatosu etrafında dolaştıracak Cem Sultan'ı kaçıracaklar izlenimini yaratacaktı. Söylentilerlede bu şüphe, etkili hale getirilecekti.

Kısa sürede plan başarıya ulaşmıştı. Sassonage Baron'undan, Rus Şinar şatosunun takviye edilebilmesi için yardım istendi.

Sassonage Baron'u, yardım etmekte isteksizlik içindeydi. Kendisine gelen şövalyelere,

"—Dostlarım durum tehlikeli. Sizlere hizmet etmeyi borç bilirim. Yapabileceğim bir şey varsa, o da prens'i bir süre şatom da misafir etmektir. Bilirsiniz ki yerim ve adamlarım bu işe son derece uygundurlar"

Şövalyeler, Cem Sultan'ın bu teklifi kabul etmeme durumunu dile getirince, Baron,

"—Bir av partisi düzenleriz. Kendilerine bu davet, kızım Helen tarafından yapılırsa kabul edeceğinden emin olabiliriz." dedi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. RATİP TAHİR BURAK

Ertesi gün Sassonage Baronu ile kızı Helen Rus Şinar Şatosuna geldiler.

Güzel Helen hiç vakit kaybetmeden konuya girerek Cem Sultan'a,

"—Prens Hazretleri, gücenmeyeceklerini vaad ederlerse, kendilerine sitemlerimi sunmak isterim."

Cem, beklemediği bu sitem karşısında şaşırmıştı. Hemen

"—Sizlerin sitemlerine hedef olmamı gerektiren bir kusurum varsa af dilemeye ve cezasını çekmeye hazırım" dedi. Helen, o an yüzünde beliren tebessümle şövalyelere,

"—Aziz şövalyeler, bizlere özellikle babama güveniniz var mıdır?"

Şövalyeler saygı içinde hep bir ağızdan konuşarak,

"—Bundan emin olabi-

lirsiniz efendim" dediler.

Helen, aldığı cevap üzerine.

"—O halde, Prens hazretlerinden bir süre bizimle kalmalarını, bize şeref vermelerini kabul etmesini rica edebilirmiyim." Şövalyeler,

"—Sizlerin arzuları bizler için emirdir. Ama isteğinizle bizleri, çok daha güç bir duruma düşürdünüz...."

Helen, bu kısa boşluktan faydalanarak, şövalyelerin konuşmalarına fırsat vermemiş, Cem'e dönerek,

"—Prens Hazretlerinden rica ediyorum sitemlerim için beni affediniz ve davetimi kabul buyurunuz. Maharetlerinizi görmek babamı ve özellikle beni çok mutlu edecektir." dedi.

Cem, şövalyelerin bu uysallığına bir hayli şaşırmıştı.

Cem Sultan'ın beraberinde götüreceği eşyanın hazırlanması uzun sürmedi. Yanına, sürek avı söz konusu olduğundan Şir Merd Bey'i almayı uygun bulmuştu.

Çok geçmeden Rus Şinar gerilerde kalmıştı. Hep bir hizada at sürüyorlardı. Çok heyecanlı ve keyifli olan Helen babasına dönerek,

"—Babacığım, Şato'ya kadar sabredemiyeceğim. Neler olup bittiğini Prens Hazretlerine anlatmak istiyorum. Lütfen izin veriniz." diyerek, suratındaki tebessümle Cem'e döndü.

"—Aziz Prens.. Şövalyelere öyle bir oyun oynadık ki" Baron kızının sözünü kesti.

"—Sanırım, önce bu oyunun hazırlanmasındaki nedenleri anlatman daha doğru

olur..." Helen, bu uyarı üzerine anlatmaya başladı.

"—Şövalyeler, sizin kaçmaya çalışacağınızdan, ya da kaçırılmanızdan korkuyorlardı. Bu kuşkularını babamdan saklamadılar. Biz de babam ile başbaşa verip bu oyunu uygulamaya koyulduk. Geceleri dolaştırdığımız şüpheli adamlar, yaydığımız söylentiler ve uyarı mektupları, sonunda şövalyelerin istediğimiz tuzağa düşmelerini sağladı..."

Helen ve babasının yüzlerindeki gülümsemeler Cem'i de etkilemişti. Helen'e bakıp,

"—Sizlere neler borçluyumuşum?. Şövalyelerden bir süre uzak kalmam ve bunu anlamanız beni çok mutlu etti." dedi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

39 [illegible] [illegible] ve [illegible] [illegible] peşinde olan Rodos Şövalye[illegible] Cem ve [illegible] Fransa'ya götürürler. Cem Sultan büyük itibar gördüğü Fransa'da bazen kendisini mutlu eden ilgi ve aşklara [illegible]ken, bazen düştüğü bu batağın içinde çırpınıp durmakta ve sonunu bilmediği yaşamı içinde bir çıkış yolu ara[illegible].

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Şato'ya ulaşmışlardı. İçeriye girdikleri zaman Baron,

"— Sassonage şatosuna hoş geldiniz. Ben, kızım ve hizmetkarlar hepimiz emrindeyiz." Diyerek Helen'e,

"Prens hazretlerine dairelerini göster. Hizmetlerinden sen sorumlusun" dedi.

Helen, Cem'e yol göstererek hazırlatılan daireye buyur etti. Son derece güzel döşenmiş odaya girdiklerinde Helen'in yüreği bir başka türlü atmaya başlamıştı. Ayakta güçlükle duruyor, gözleri yarı kapalı olarak, sanki bir anda içinde eriyip yok olacağı birşeyleri bekliyordu. Her şey duygu dolu bir sessizlikle birbirine bağlanmış ve örtülmüş gibiydi.

Cem gönlünü kaplayan ilahi bir aşkın içinde adeta

başka bir dünyada yaşar gibiydi. Bir anda yaşadığı sevginin yüceliği ve derinliği içinde kaybolmuştu. Cem'in durumunu anlamakta gecikmeyen Helen, telaşlandı.

"— Bir rahatsızlık mı hissediyorsunuz? Yardım edebilirmiyim" diye sormaktan kendini alamadı. Cem, derin bir uykudan uyandırılmışcasına şaşkınlık içindeydi.

"— Sizin yanınızda rahatsız olmama imkan var mı? Yürekten, gönülden bağlı olduğum siz ile bir arada olabilmenin, saadet ve mutluluğuna şükrediyordum."

Helen, duyduğu sözler karşısında ne yapacağını şaşırmış ve heyecanlanmıştı. Elinde olmadan perdeler arasındaki kordon'u çekerek oda hizmetçisini çağırdı.

Helen, kendine engel olamıyacağını anlamıştı. Bu davranışı ile konuşmanın uzamasını istememiş ve yönünü değiştirmişti. İçeri giren oda hizmetçisine,

"—Pencereleri aç, bir süre havalandır. Prens hazretlerinin eşyaları ile ilgilenin.." diyerek emir verdi.

Şato'da Cem için yepyeni bir hayat başlamıştı.

Baron'un, mazeretler bildirerek yanlarından ayrılması uzun saatler başbaşa kalmalarına sebep oluyordu. Her geçen gün, biraz daha gelişen duygularının içinde birbirlerine bağlanıyorlardı. Helen, bitip tükenmez soruları ile Cem'in bütün hayatını öğrenmek ve ona daha yakın olmak istiyordu.

Baron bir gün Cem'le, çok

zengin silah koleksiyonu üzerinde konuşmaya karar verdi. Cem'e sahip olduğu bütün silahlarını gösterdi. Duvarda asılı, altın yaldızlı çerçevelerde ki resimleri tanıttı. Anadolu'ya, Suriyeye oradan Kudüs'e gitmiş cedlerinin anılarını büyük bir övgü ile anlatıyordu. Cem bir ara,

"—Sözlerimden incinmeyiniz Aziz Baron, mukaddes topraklara giden cedlerinizin kahramanlığından kuşkum yok. Bence bu ağır zırhlar ve silahlar savaşçının, savaş kabiliyetini sınırlar düşüncesindeyim" dedi.

Baron Cem'in düşüncelerinin doğruluk payını kabul etti ve birden,

"—Haydi ava çıkalım. Ne dersiniz Prensim?.." dedi.

DEVAMI YARIN

40 Cem Sultan kendini mutlu eden büyük aşkların süslediği Fransa'daki yaşamını sürdürürken, düştüğü batağın gerçek yüzünü görmüştür. Aşk, özlem ve acılar içinde bocalar.
Cem'i, ellerinde tutmak için sürekli yer değiştiren Rodos'lu şövalyeler sonunda Cem'e Sassonage şatosunda, yeni bir yaşam hazırlamışlardı.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Helen, haberi duyunca çok sevindi. Derhal hazırlıklar tamamlanarak şatonun avlusuna çıkıldı.

Avluyu çepeçevre dolaşan ahırlar, seyislerin tımar etmekle meşgul olduğu çok sayıda ki at ve görünen intizam ve temizlik, Cem'in dikkatini çekmişti. Bu konuda kendisini merakla izleyen Baron'u tebrik etmekten kendini alıkoyamadı.

Baron, büyük bir zevkle,

"—Size atlarımı beyendirmekle gurur duyacağım" diyerek, Cem'in koluna girdi. Beraberce yürüyerek, ahırları ve bütün atları incelemeye koyuldular. Cem, bu kısa dolaşma ve değerlendirmeden sonra Baron'u tekrar tebrik etti.

İncelemenin sonunda, çocuk yaştaki seyis yamağının bakımına verilmiş iki atı göstererek yanında duran Şir Merd Ağa'ya döndü.

"—Ne dersin bunlara? Şöyle bir denesen fena olmaz, kıvraklıkları nicedir anlardık." deyince, Şir Merd ağa bu gösterişsiz atların birinin yularını çözdü. Üzerine çul bile sermeden hayvanın sırtına atlayıp avluda dolaşmaya başladı. İkinci atı da deneyip Cem'in yanına geldi.

"—Bu hayvanlar bizim yörüklerin atlarına benzer. Kestane dorusu olanı kırdan daha kıvrak şehzadem" dedi.

Baron, Cem'e sordu.

"—Hangisini tercih buyurursunuz Prensim."

"—Ben doru olanı tercih ederim. Şir Merd ağa varsın kır at'a binsin."

Kısa bir süre sonra şatonun gerisindeki ormana uzanan düzlükte at koşturuyorlardı. Cem'le Helen, zaman zaman en önde gidiyorlar etrafı izlemek, arkadan gelenleri beklemek için duruyorlardı. Helen yaklaştıkları derenin karşı yakasından başlayarak uzanan ormanı gösterdi.

"—Burası av hayvanlarının cennetidir. Hemen hemen her çalının dibinde bir tilkinin saklandığından emin olabilirsiniz. Yayınızı, okunuzu kullanmak isterseniz yanınızda hazır bulundurmanızı tavsiye ederim." dedi.

Derenin içinden geçtiler. Av sahasına yaklaştıkça Cem, büyük bir tedbir içinde bulunuyordu. Az ilerideki çalılık Cem'in dikkatini çekti. Şir Merd Ağa'yı yanına çağırdı ve:

"—Atını şu çalılıklara sür Olur ki altından bir kısmet çıkar.."

Merd Ağa ileri atılırken, kendiside atını topukladı, Cem, umduğunu bulmuştu. Çalılık kümesi içinden koca bir tilki fırlamış, kaçıyordu. Cem'in dizginleri bırakıp yayını doğrultmasını ve oku salması için bir göz kırpımlık zaman yetmişti. Baron,

"—Bugün şanslı olmalısınız. Prens hazretleri" dedi. Ormanın içine girildikçe iki taşvan, tilkinin akibetine uğramıştı. Birkaç dakika sonra telaşla uçmakta olan sülünün yükseldiği görüldü. Cem, okunu tam vaktinde sallayarak avın kurtulmasına fırsat vermemişti.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

41 Cem Sultan kendini mutlu eden büyük aşkların süslediği Fransa'daki yaşamını sürdürürken düştuğü batağın gerçek yuzunu görmuştür. Aşk, özlem ve acılar içinde bocalar

Cem'i, ellerinde tutmak için sürekli yer değiştiren Rodos'lu şövalyeler sonunda Cem'e. Sassonage şatosunda. yeni bir yaşam hazırlamışlardı.

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Helen, gönlünü kaptırdığı Prens'in başarısından çok sevinçli idi. Baron bu kez.

"—Sizden kaçıp kurtulmak imkansız Prens'im" dedi ve konuşmasını sürdürerek.

"—Bugünlerde mutlaka bir sürek avı tertip etmeliyim Okçulukta da ustalığınızı görmek isterdim.. Keşke köpeklerimizi yanıma alsaydım."

Cem, hemen atılarak,

"—Merd ağa'ya Muhafızlar ve seyisler yardımcı olurlarsa beklemenize ihtiyaç kalmaz Aziz Baron" dedi.

Kısa sürede Merd Ağa'nın isteklerine uygun olarak dağılan grup, çemberini daraltmaya başlamıştı. Bu arada, Merd Ağa göründü. Nara atarak, güçlü bir geyiği yön değişimine zorluyordu.

Ürken geyik, müthiş sıç-

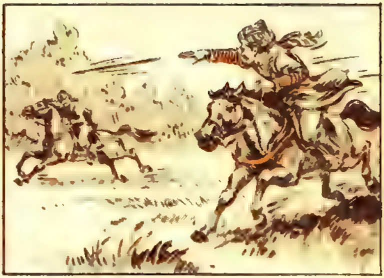

rayışlarla ve büyük bir hızla Cem'in önündeki boşlukta süzülmeye başlamıştı. Cem, saklandığı sık sürgünler arasından fırlıyarak mızrağını savurması bir oldu. Havada kanatlanmış adeta uçar gibi hareket eden hayvan, mızrağın saplanmasıyla dizleri üzerine yığılıvermişti.

Avın başında gerekenler yapılırken Cem, Merd Ağa'ya,

"—Ne dersin, Merd Ağa! Bunca zaman idmansız kaldık. Şunlara bir mızrak kapmaca gösterisi yapabilir miyiz." dedi.

Bu küçük konuşmadan sonra düzlüğün bittiği yere kadar beraberce ilerlediler. Aralarında, otuz adım kadar mesafe vardı. Atlarını topukladılar. Ve Cem mızrağını savurdu.

Şir Merd Ağa, mızrağa hedef olmamak için atının boynuna yatarken, başının üzerinden geçen mızrağa el atmış ve yakaladığı mızrağı, atının üzerinde yükselerek şehzade'ye geri savurmuştu.

Cem'de tıpkı Şir Merd Ağa gibi kendisine atılan mızrağı yakalamış, aynı çeviklikle geri savurmuştu. Son kez mızrağı yakalayan Cem, elini havaya kaldırarak,

"—Bu kadarı yetti. Merd Ağa." dedi. Cem yaklaşırken Helen alkışlıyor, Baron hayranlığını belirterek övgü dolu sözler söylüyordu.

Gün'e ait konuşmalar, gece geç saatlere kadar sürdü.

Helen, bütün beklentilerine rağmen, Cem'den beklediğine ulaşamamıştı. Birden gözleri parladı. Şato'nun ar-

dındaki küçük kilise gözüne ilişmişti.

"—Yarın sabah için bir ricada bulunabilir miyim"

Cem, hemen karşılık verdi.

"—En küçük arzunuzu yerine getirmek benim için en büyük saadet olur."

Helen büyük bir sevinçle,

"—Yarın sabah bir yürüyüş yapmamızı istermiydiniz? Kabul ederseniz çok sevineceğim. Bilseniz o kadar güzel bir yerdir ki, sizde çok seveceksiniz."

Helen, ertesi sabah Cem'le yapacakları gezintiyi babasına haber vermişti. Baron,

"—Prensi seviyor ve her geçen gün daha takdir ediyorum. Sen'de dert ve kederlerini unutturmaya gayret etmelisin Helen." demekteydi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

42 Cem Sultan kendini mutlu eden buyük aşkların susledıği Fransa'dakı yaşamını surdururken duştuğu bata ğın gerçek yuzunu görmuştur. Aşk, özlem ve acılar içinde bocalar.

Cem'ı ellerinde tutmak için surekli yer değiştiren Rodos lu şövalyeler sonunda Cem'e Sassonage şatosunda yeni bir yaşam hazırlam ışlardı.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Helen kararlı idi.

Bütün bir geceyi hayaller aleminde, güzel düşüncelerle geçirmişti. İsteklerini gerçekleştirmek için neler yapması gerektiğini biliyordu. İçinde büyüyüp, gelişen duygularını, bu duyguların etkilerini ve yarattığı zaptedilmez fırtınalarını,Cem'e anlatıp hissettirecekti.

Sabah olmuş yeni, güzel bir gün başlamıştı. Çeşitli kuşların ötüşleri, güneş ışınları ile parıldayan ağaç yaprakları her yanlarını çevrelemişti. Kayaların içinden akan su, Cem'in konuşmasına neden oldu.

"—Burası küçük bir cennet benzeri. Bu pınardan akan su da Ab-ı Kevser olmalı." Helen yüzünde yayılan sıcak bir tebessümle,

"—Sizin Adem, benim de Havva olmam gerekir, bu güzel yer cennet ise," Cem, Helen'in konuşmasına devam etmesini beklemiş ama Helen susmuştu. Yürüdükleri yolun yanında küçük bir kilise ile karşılaştılar. Helen,

"—Bu küçük mabed'in bence büyük bir değeri vardır. Bu mabed'in hiç bir zaman bir sahibi olmamıştır. Atalarımız, Tanrı ile kul arasına başkalarının girmesine razı olmamışlar ve bu mirası bizlere böylece bırakmışlardır." Helen, döner bir taşın altından çıkardığı anahtarı Cem'e gösterek, kapıyı açtı. Anahtarı uzatarak,

"—Tanrı'ya ikimiz için dua edeceğim. Umarım kabul eder. Kısa bir süre sonra beni bulabilirsiniz." dedi.

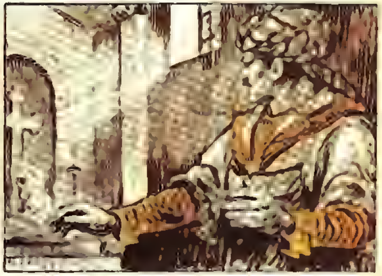

Helen'in kapıdan içeri girmesi ile zaman,sanki donmuştu. Hareketsizlik ve kararsızlık içinde bocaladı. Bu tuhaf sıkıntı birden, gülümsemesine ve kendi kendine söylenmesine neden olmuştu.

"—Ne oluyorsun Osmanoğlu? Yeter artık bunca vakit kendini aldattığın. Daha ne beklersin?.."

Elindeki anahtarı büyük bir dikkatle anahtar deliğine soktu. Yavaşça açtığı kapıdan içeri girince, renkli ve loş bir aydınlık kendisini yutuvermişti. Bir süre olduğu yerde durdu. Geçen her an, pencerelerden sızan renkli ışık, eşyaların şekillenmesine yardımcı oluyordu. Yavaşça, ileri doğru hareketlendi.

"—Helen!.. Neredesin!"

Görünmekte olan mihrab'ın önünde, renkli ışıkların oynaştığı som gümüşten yapılmış bir büyük haç dikkatini çekti. Haç, önüne yerleştirilmiş mermer görünümlü heykelle, güzel bir bütünlük yaratmıştı. Cem'in sabırsızlığı tükenmişti. Elini dikkatle dayadığı heykele dayenarak, tekrar çevreye bakıp seslenmek istedi.

Gümüş tellerle dokunmuş ve işlenmiş örtü altında kı baş, kımıldanmıştı. Örtüyü kavrayıp çekti. Helen'in güzel başı bir anda ışıkla aydınlanıvermişti. Helen, örtüden sıyrılarak şaşkınlık geçiren Cem'e doğru, ellerini uzattı. Dalga dalga omuzlarından aşağı düşen uzun saçları, çıplak vücudunun küçük bir bölümünü saklıyordu.

DEVAMI YARIN

43 [illegible] büyük aşkların süslediği Frenk [illegible] yaşamını sürdürürken, düştüğü bata- ğın gerçek yüzünü görmüştür. Aşk, [illegible] içinde [illegible]
[illegible]

CEM SULTAN

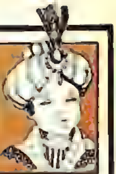

YAZAN VE ÇIZEN. **RATIP TAHIR BURAK**

Helen'in elleri, Cem'in üzerinde yükselerek boynuna dolanmayı başarmış, sevgili Prens'ini kendine çekiyordu. Cem, sevginin ve bir sıcaklığın kendisini çevrelemesi ile direncini kaybetmişti. Kollarındaki çekici ağırlığın etkisi ile dizlerinin üzerine çöktü.

Küçük mabed içindeki sevginin estirdiği, duyguların kopardıkları fırtınalar sonunda dinmişti.

Cem, sevgisini dile getirerek örtüyü Helen'in omuzları üstüne koydu. Sarılarak,

"—Helen, seni seviyorum ve sevgimi herkes bilsin istiyorum" dedi.

Helen, sevgi dolu bakışlarını Cem'e çevirmişti.

"—Sevgimizin kutsallığına inanıyorum. Asla pişmanlık duymayacağım" diyerek,

giyinebilmesi için izin istedi.

Sassonage şato'sunda her şey güzel, her şey mutlu edici idi. Baron her zamanki saygınlığı içinde davranıyordu. Yemeklerden sonra birlikte salonda oturulur, sohbet edilirdi. Bir süre sonra, Cem'e bir arzusu bir emri olup olmadığını sorar, izin alarak yanlarından ayrılırdı.

Uzun saatler süren beraberliklerinde haklı bir endişenin varlığından söz etmeye başlamışlardı. Ömür boyunca sürmesini istedikleri beraberliklerinin, üç Rodos şövalyesinin ellerinde olması kendilerini perişan ediyordu.

Günler büyük bir hızla geçerken, Rodos Şövalyeleri Avrupa'da mekik dokuyorlardı. İstanbul bir sorunla karşılaşmamak için, kesenin ağzı-

nı açmış, her yana avuç avuç altın akıtıyordu.

Cem, tüm olanlardan habersizdi. Olanca varlığı ile Helen'e bağlanmıştı.

Bir sabah, yapacakları gezinti için büyük salonda buluştular. Baron'dan, yapacakları gezintiye katılmasını rica ediyorlardı. O an, bir ziyareti belirten boru sesi duyuldu. Çok geçmeden haber Baron'a iletildi. Gelenler Rodos şövalyeleri idi. Baron, Cem'e dönerek,

"—Sizlerin, şu an şato'dan ayrılmamanızı rica edeceğim. Şövalyelerle yapacağım.görüşmeye kadar küçük salona buyurunuz" dedi.

Baron, Rodos'lu şövalyeleri karşılayarak bir odaya almıştı. Şövalyeler, "Cem Sultan'ı alıp götürmek için gel-

diklerini.derhal yola çıkmalarının gerektiğini" söylüyorlardı. Baron, gereken saygınlıkla konuşarak,

"—Neden bu kadar acelecisiniz? Nereye götüreceğinizi öğrenebilir miyim?" dedi.

Şövalyeler,bu sorular karşısında birden kabalaşmışlar ve saygıyı unutmuşlardı.

"—Sorularınıza cevap vermeye yetkimiz yok."

Baron'un küstahlaşan şövalyeler karşısında sabrı taşmıştı.

"—Beyler!.. Sassonage'de bulunduğunuzu unutuyorsunuz sanırım. Bana, emir verir gibi konuşmak yetkisini kimden aldınız. Prens hazretlerine isteğinizi bildireceğim Şimdi şato'yu terkediniz" diyerek konuştu.

DEVAMI YARIN

44 Cem Sultan kendini mutlu eden buyük aşkların suslediği Fransa'dakı yaşamını sürdürürken, duştuğü bata ğın gerçek yuzünü görmüştür Aşk, özlem ve acılar içinde bocaler

Cem'i, ellerinde tutmak için sürek lı yer değiştiren Rodos'lu şövalyeler, sonunda Cem e Sassonage şatosunda, yeni bir yaşam hazırlamışlardı

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Üç şövalye şatoyu terk etmişlerdi. Baron'un emriyle köprü kaldırılmış kapılar kapanmıştı. Adamlar silahlanarak burçlardaki yerlerini aldılar. Hazırlıkların bitiminde Helen'le Cem'in yanına gelen Baron, şövalyelerle yaptığı görüşmeleri anlattı. Cem üzülmüştü.

"—Sizlere ne diyeceğimi bilemiyorum."

Baron, Cem'in konuşmasını engelledi.

"—Sizinle kader birliği etmek benim için şereflerin en büyüğü olacaktır Prens'im"

"—Aziz baron, bana dost olanların başlarına neler geldiğini biliyor ve bunun için utanıyorum. Kadere boyun eğmekten, sizlere veda etmekten başka yapabileceğim birşey yok." dedi.

Baron'un ayrılması ile başbaşa kalmışlardı. Cem yavaşça eğilerek Helen'in saçlarını kokladı ve sonra öptü. Helen ağlıyordu.

Cem, göğsüne yaslanan güzel başı okşayarak,

"—Yüzünü görmek istiyorum. Helen! Beni dinleyebilecek misin?.. Bu günün geleceğini biliyorduk. Ama, bize bu imkanı veren, hayatımızı manalandıran Tanrı'ya şükretmeliyiz."

Helen, bir anda içinde kaybolduğu üzüntüsünün etkisiyle konuşamıyordu. Cem, sözlerine devam etti.

"—Tanrı'ya bundan sonrası içinde teşekkür borçluyuz, son nefeslerimize kadar taşıyabileceğimiz büyük bir sevgiye ulaştırdı bizleri."

Mendili ile göz yaşlarını

silen Helen, "—Sevgimize ve bizlerin kaderine, Rodos'lu üç şövalyenin karar vermesine razı olacak değilim."

Helen bir anda değişmiş değişik bir insan olmuştu. Hızla babasının yanına ilerledi.

"—Baba, bana ve Prens'e şimdi söz vereceksiniz. Bütün gücünle gayret ederek Prensimizi, bu küstah şövalyelerin elinden kurtaracaksın." dedi.

Baron, kızının isteklerine saygı duyuyordu. Sevgi ile kızını kollarına aldı.

"—Tanrı şahidim olsun, sana ve Prens hazretlerine söz veriyorum. Bütün gücümle bu uğurda elimden geleni yapacağım."

Baron kısa süre için izin isteyerek odadan çıktı. Yalnız

kalan iki sevgili birbirlerine sıkıca sanki hiç ayrılmayacaklarmış gibi sarıldılar.

Cem'in eşyaları Şir Merd Ağa'ya ve hizmetkarlarla, Rus Şiner'dan gelen Türklere teslim edilmişti.

Baron herşeyin tamam olduğunu ve emirlerini beklediğini saygı içinde belirtirken, kızı Helen'e de.

"—Dış kapıya kadar, bizimle gelebilmen için, hazırlanman gerekir her halde." dedi.

Cem, sol elinin serçe parmağından çıkardığı yüzüğü önce uzatarak,

"—Kabul edersen, beni mutlu etmiş olursun" diyebildi. Sonra Helen'in küçük elini öperek yüzüğü parmağına taktı.

DEVAMI YARIN

45 Cem Sultan kendini mutlu eden büyük aşkların süslediği Fransa'daki yaşamını sürdürürken, düştüğü bataǧın gerçek yüzünü görmüştür. Aşk, özlem ve acılar içinde bocalar.
Cem'i, ellerinde tutmak için sürekli yer değiştiren Rodos'lu şövalyeler sonunda Cem'e Sassonage şatosunda yeni bir yaşam hazırlamışlardı.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Helen'den başka hiç bir şeyi görmüyor hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Herşey silik, şekilsiz ve renksiz birer gölgeden ibaretti.
Üzerine bineceği atın dizginlerini tuttuğunda hala Helen'den gözlerini ayıramıyordu. Bindiği ve çok sevdiği doru atı ancak fark edebildi. Büyük bir içtenlikle Baron'a teşekkür etti.

Sassonage Baron'undan gördükleri davranış yüzünden huzursuz olan Rodos şövalyeleri, Cem'in katılmasıyla rahat bir nefes almışlardı.
Cem, şövalyelerin gösterişli merasimlerine belli belirsiz karşılık vererek ilerledi. Atlarından inerek kendisini karşılayan, bağlılıklarını belirten yoldaşlarının hatırlarını sordu, gönüllerini aldı.

Şövalyeler Cem Sultan'ı Auvergne'deki Bourgoneuf şatosuna götürdüler.
Helen, Cem gözlerinden kayboluncaya kadar arkasından bakmış sonra babasından izin istiyerek küçük Mabed'e gitmişti. Saatlerce ağladı. Tanrıya dualar etti.
Bourgoneuf şatosu Rodos şövalyelerinin reis'i olan Dö Busson'un malikanesi idi. Lastic isimli kulesi Cem Sultan'a tahsis edildi.
Sürdürdükleri bu esaret hergün belirgin bir hal alıyordu. Bu geleceği karanlık yaşamdan, mutlaka kurtulmalıydılar. Hemen bir karara varıldı. Önce Celal Bey, sonra sofu Hüseyin bey Fransız köylüsü kılığına girerek kaçmayı ve Burbon Dük'üne ulaşmayı başardılar.

Bu arada Bourgoneuf şatosuna yedi katlı bir kule eklenmişti. Dö Busson'un emri ile Cem'in kaçmasına ve kaçırılmasına imkan bırakmamak için büyük masraflarla yapılan ve bugüne kadar Cem kulesi diye adlandırılan kule, aslında sağlam bir hapishaneydi.

Kule inşası sona erince, Cem Sultan'ı çok değerli eşyalarla süslenmiş olan dördüncü kata yerleştirdiler. Cem, hasret ve özlem içinde hiç birşey düşünemez olmuştu. Şövalye Blanş For'un,

"—Haşmetli Prens'e pek yakından büyük bir müjde vereceğim" demesine,

"—Bana verebileceğiniz tek müjde ölüm saatinin gelip çattığını söylemeniz olur" diyerek karşılık vermişti.

Şövalyeler aralarında tartışarak bir karara varmışlardı. Cem'e karşı ellerinden geldiği kadar saygılı davranacaklar, her arzusunu yerine getirmeye çalışacaklardı. Cem'in kapandığı iç dünyasından sıyrılarak kendinden emin ve güçlü olması, şövalyelerin isteklerine ulaşabilmelerindeki başarıyı getirecekti.

Şövalye Blanş For, bu amaçla çevrede yapacakları bir at gezintisi teklifi ile Cem'e başvurdu. Cem'in rızasını alması güç olmamıştı. Muhafızlarla takviye edilmiş bir kafile ile yola çıkıldı.

Cem, yanına Şir Merd ağa ile Şadi Beyi almıştı. Açık arazide at sürmesi, kendisini canlandırıyor, kederden ve gamdan uzaklaştırıyordu.

DEVAMI YARIN

46 ÖZET Fransa de sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerin'in reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Blanş For, Cem'in yanına gelerek,

"—Prens Hazretleri!... Avlanmak arzu ederseniz, bu arazi avlanmaya son derece uygundur." dedi. Cem, .

"—Arazinizi tanımıyorum. Adamlarınız içinde bu işlerden anlayan varsa, bir denemeye girebiliriz"

Şövalye birden yüksek sesle muhafızlara seslendi.

"—Beyler! Prens hazretlerinin emirlerine ve buyruklarına göre davranmanızı istiyorum. Kendisinin etrafında toplanınız."

Cem kısa bir konuşma ile,

"—Önce, karşımızdaki şu bölgeyi saracağız. Bölge içinde geyikler mevcud ise ormanın sıklaştığı yere ulaşmak istiyeceklerdir. Ben, yan taraftaki kayalık yerde pusuya yatacağım arkadaşlar" dedi.

Cem'in konuşmasının hemen ardından Şir Merd ağa, muhafızları ardına takmıştı. Merd ağanın öğüdlerine uyan muhafızlar ,atlarını sürüyor ve bağırıp gürültü yapıyorlardı.

Cem'le Şadi bey , Şövalye Blanş For'un yanından ayrılarak, pusuya uygun yere doğru hareket ettiler.

Kısa süre sonra Şir Merd ağa , büyük ustalıkla daralttığı çember içindeki geyikleri, Cem'in önüne sürmeyi başarmıştı. Güçlü bir nara savurdu ,

"—Geliyorlar Şehzadem."

Cem, Merd ağanın uyarısını duyar duymaz, önündeki sürgünlerin üzerinden aşan bir geyik boğasını oklaması bir oldu. Anlık süre içinde, ikinci okunu salarak ikinci geyiği avlamıştı.

Orman, gerçek bir av cenneti idi. Uzun zamandan beri köylülerin bu ormana girmesi avlanması yasaklanmıştı. Hemen hemen her çalının dibindeki bir av hayvanı fırlıyordu. Cem'in avlanmaktaki ustalığı herkesin, takdir ve ilgisini çekmişti. Şövalye Blanş For,

"—Hedefini bulmayan tek bir atışınızı görmedim."

diyerek, hayret ve övgülerini dile getiriyordu.

Bir sabah av hazırlıkları sürerken, Şövalye Blanş For yanında bir genç bayanla geldi.

"—İzninizle Aziz ve sevgili Prens'im, kardeşimin kızı güzel Mari. Sizleri tanımak, başarılarınızı görmek için izninizi ister ve arzu ederler" diyerek Cem'i selamladı.

Mari, kendisini büyük bir incelikle kabul edip, ilgi gösteren Cem'e içtenlik dolu sözlerle teşekkür etti.

Cem, genç ve güzel bayana büyük bir ilgi duydu. Tanıdığı kızların, kadınların hepsinden çok daha güzeldi. Güzele ve güzelliğe karşı duyarlı bir yapıya sahip olan Cem, benliğini çevreleyen bu dayanılmaz ilgi ve istek içerisinde, kararını verdi.

Güzel Mari, Cem Sultan'ın kendisini çok beğendiğini anlamıştı. Bu duygu her yanını sardı. Bir anda beliren bu güçlü etkinin, kendisini bir tuhaf boşluğa çekmesini engellemek için konuşmayı denemek istedi.

"—Prens hazretleri. Bugün, çok güzel bir gün." dedi

DEVAMI YARIN

47 ÖZET Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourgoneul şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Mari susmuştu. Söylemek istediği birçok söz aklına gelmiyordu.

Cem tüm duygularını taşıyan ve yansıtan ses tonu ile konuştu.

"—Neden sustunuz matmazel. Büyük bir ilgi ile sizleri dinliyordum. Sesiniz emsalsiz bir güzellikte. Adeta, ormanın yaşayan canlılığını andıran bir müzik gibi.."

Mari, gizliyemediği duyguları içinde Cem'e baktı. Sonra birden atını kamçılıyarak dört nala uzaklaşmaya başladı. Kısa bir şaşkınlık geçiren Cem, atını büyük hızla sürerek Mari'ye yetişmeyi amaçladı. Bir süre sonra Mari'nin bindiği atın, daha da süratlendiğini gördü. Usta bir binici olan Cem, atın gemi azıya aldığını anlamıştı.

Binicilikteki ustalığını kullanarak, çılgına dönmüş at'a yetişmeye çalıştı. Her an bir felaketin ortaya çıkabileceği apaçık ortadaydı.

Sassonage Baron'unun kendisine hediye ettiği atı adeta sever gibi okşayan Cem, büyük bir güçle ileri atılan hayvanın kendisini anlamasını istiyor onunla konuşuyordu. At, binicisinin neler istediğini anlamış gibi bu ölüm kalım yarışını kazanmak için adeta kanatlanmıştı.

Sık ormana kısa bir mesafe kala Cem, Mari'nin atına yetişmişti. Cem bütün gücüyle seslendi.

"—Ayağınızı özengiden çıkarınız!"

Cem, kolunu Mari'nin beline dolamış, genç kızı eyerin üzerinden çekip alıvermişti.

Son anda tehlikeler önlenmişti. Hayvanın hızını keserek durdurdu. Derin derin soluyan at, kan ter içinde kalmıştı. Ayaklarını özengiden çıkarıp at üstünden inen Cem, minnet ve sevgisini belirten bir okşayışla atın boynunu okşadı.

Mari'ye yönelerek,onu kolları arasına aldı ve bir kaç adım ilerideki taze çimenlerin üzerine uzattı. Mari'nin güzel başını, dizi üstüne yaslayarak kendine gelmesini ve korkularını yenmesi için ellerini Mari'nin güzel yüzünde dolaştırdı.

Mari'nin baygınlığı uzun sürmedi. Gözlerini aralayan genç kız, başını yavaşça Cem'in göğsüne dayadı.

Cem, korkunç bir ölümün amansız pençesinden son an-

da kurtardığı genç kıza sıkıca sarıldı. Mari, kendini çevreleyen güçlü kolların içinde huzura erişmişti. Cem'in göğsüne gömdüğü başını yavaşça kaldırdı. Birşeyler söylemek isteyen dudaklarını aralıyarak Cem'e baktı. Bir anda tüm vücudunu saran sıcaklık, konuşmasını engellemişti

Cem, sonsuz güzellikteki gözlerin süslediği yüzü, avuçlarının içine alarak, kendisini sonsuz sevginin derinliklerine çeken yüzü büyük bir sevgi ile okşadı. Yaklaşan gürültü ve sesler, bu mutlu anın uzamasına engel oldu.

Cem ayağa kalkarak,

"—Geliyor olmalılar.." dedi.

Mari'nin uzanan elini tutarak, ayağa kalkmasına yardımcı oldu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

48 ÖZET: Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir altı kat kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar.

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Şövalye Blanş For, büyük bir telaş içinde Mari'ye sarıldı. Sevinçle yeğenini öpüyordu. Mari sıkılmıştı. Amcasına,

"—Beni ölümden kurtarmış olan Prens hazretlerine teşekkür etmeyecekmisiniz amca? diyerek Şövalye Blanş For'u uyardı.

"—Haklısın yavrum!... Henüz aklımı başıma toplamış değilim."

Atının üstünde, kendilerini izleyen Cem Sultan'a doğru atıldı. Kollarını uzatarak,

"—Siz eşsiz bir şövalyesiniz aziz Prens!.. Size minnettarım. Sevgili Mari'mizi ecelin zalim ellerinden kurtardınız. Sizin dilek ve isteklerinizi yerine getirmede beni hizmetkarınız olarak kabul buyurun." diyerek memnuniyetini belirtti.

Cem, Şövalye Blanş For'un konuşmasını sürdürmesi karşısında atından inerek yanlarına geldi. Övgülerden sıkılmıştı. Konuyu değiştirmek için Şir Merd ağaya seslendi:

"—Matmazel'in atı pek uzaklara gitmiş olamaz. Hele bir ara bakalım." dedi.

Şövalye Blanş For, olayın etkisinden kurtulamamıştı.

"—Sizi oldukça geriden takip ediyorduk. Mari'nin bindiği atın gemi azıya almış olduğunu anlayamadık. Mari'nin size, gösteriş yaptığını sanmıştım. Bizleri uyaran Şir Merd ağa oldu." dedi.

Mari, bu üzücü olaylara sebep olduğu için özür diliyor, Cem'e teşekkürleri yeniden dile getiriyordu.

Mari amcasına yönelerek, "—Sevgili amca, Prens sizlerin değil benim hayatımı kurtardı. Kendisine minnet borcu olan biri varsa o da benim. Ona hizmet etmek sizden çok bana düşen görev olmalıdır."

Cem konuşmak zorunluluğu duymuştu.

"—Bana karşı minnet hissi duymanız yersiz. Kazayı önlemiş olmam. Benim için sadece bir rastlantı ..."

Şir Merd ağa ile iki muhafızın gelişleri, Cem'in susmasına neden olmuştu. Muhafızların ellerinde atın eyeri başlığı ve dizginleri vardı. Cem sordu.

"—Üzücü bir haber mi var ?"

"—Tahmin ettiğiniz gibi sevketlim. Hayvanın daha

fazla eziyet çekmesini istemedik.

Cem üzülmüştü..

Bu güzel rastlantı, Cem'e Sasonage şatosundaki yaşamını tekrar geri getirmişti. Cem, yaşamındaki değişiklikle hayata daha çok bağlanmış ve düştüğü karamsarlıktan kurtulmuştu.

Mari, sevgili kurtarıcısının yanından ayrılmıyor, bütün varlığı ile Cem'i seviyor, davranışları ile bu güçlü aşkın tutsağı olduğunu belli ediyordu.

Her gün ki at gezintileri, günlük yaşamlarının ayrılmaz bir parçasıydı. Kendilerini izleyen muhafızları atlatarak ormanın içlerine giriyor, doğanın kucağında birbirlerinin kollarına atılıyorlardı.

DEVAMI YARIN

49 ÖZET: Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic (rumb) kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar.

CEM SULTAN

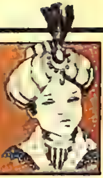

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Tutsaklığının acısı, Mari'nin varlığı ve sevgisi ile büyük ölçüde etkisini kaybetmişti. Ama.. Vatanı ve ailesinin özlemi, bütün gecelerini dolduruyordu.

Hiç bir şey, acıyla tattığı aldatılmışlığı ve birçok çıkarlar için tutsak edildiğini unutturamamıştı.
Umutla Celal ve Hüseyin beylerden haber bekliyordu. Bir gün, Şir Merd ağa ve beraberindekiler, Cem'den izin alarak pazara gittiler. Pazarın içinde Sadi Beyin yanına saçı sakalı birbirine karışmış bir köylü sokuldu.

Şadi Beyin koluna el atarak fısıldadı:

-"Telaşlanma Şadi Bey. Ben Sofu Hüseyin!"

Şadi Bey kendini çabuk toparladı. Bir alışveriş pazarlığı şeklinde konuşmaya başladılar. Sofu Hüseyin,

-"Tam bir ay sonra gece yarısı Dük'ün adamları Şehzadeyi şatonun arkasındaki ormanda bekleyecekler. Sepetin dibinde, giderken balmumu ile kalıplarını aldığım kapı kilitlerinin anahtarları var. Haydi! Buluşma gününe kadar Allah yardımcımız olsun." diyerek sepeti bıraktığı gibi uzaklaştı.

Şir Merd ağa, yanına gelen Şadi Beyin elma sepetini görünce bir elma almak için elini uzattı. Şadi Bey,

-"Çek elini ağa!... Elmaları şehzademiz için aldım.." diyerek Merd Ağa'yı engelledi.

Şadi Bey, gizlilik içinde arkadaşlarına durumu anlatıp ve şatoya döndüler. Dikkat

çekmemek için büyük bir gayret sarfediyorlardı. Şadi Bey bu konuda arkadaşlarını yeniden uyardı:

-"Telaşlı ve heyecanlı görünmeyelim arkadaşlar."

Hemen. Cem Sultan'ın huzuruna çıktılar.Şadi Bey sessiz ve telaşsız olarak ,

-"Sofu Hüseyin bey kulunuzun hediyesi Şehzadem" dedi ve kısaca olanları anlatarak müjdeyi verdi.

Cem ,kulaklarına inanamıyordu.Sevinç ve heyecanla Şadi Beyin omuzlarını yakaladı.

-"Doğru mu söylersin Şadi Ağa,.Her şeyi yeniden bir daha anlat.."Şadi Bey,

-"Hepsini arz edeceğim Şehzadem.Öncelikle elmaların altındaki anahtarları güven altına alalım!..."

Şadi Bey elindeki sepeti başaşağı çevirdi. Elmalarla birlikte üç anahtar yere düşmüştü.Ayas Bey anahtarları derhal yerden alarak Şehzade ye uzattı. Cem:

-"Şimdilik kuşağına yerleştir..Sonra saklayacak emin bir yer buluruz.Hele olanları anlatınız bakalım." dedi.

Şadi Bey ,tüm olanları ayrıntıları ile anlattı. Kaçmaları için saptanan günü ve yeri dikkatlice belirterek konuşmasını bitirdi.

Sessizlik, bir anda odanın içini dolduruvermişti. Cem ve odadakiler, konuşmaktan çekinir gibiydiler. Cem sessizliği bozarak,

-"Yeterince vaktimiz vardır.Ayrı ayrı düşünelim. Yarın bir karara varırız"dedi.

DEVAMI YARIN

50 [illegible] Sultan [illegible] hunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourgoneuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem [illegible] bu kulenin dördüncü katında [illegible]

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATIP TAHIR BURAK**

Cem, yalnız kaldığı odasında en doğru olanı yapmayı düşünüyordu.Kaçacaktı.

Düşünceleri içinde, Mari'yi beraberinde götürerek bu adamları aşağılamak, öğündükleri aile isimlerini ve asilliklerini yok etmek vardı.

Cem, bu düşünceler içinde bir çözüm yolu ararken, güzel Mari ziyaretine geldi.

Kısa bir şaşkınlık geçiren Cem ayağa kalkarak, her zamanki sevgi coşkunluğu içinde kendisine uzanan küçük, güzel ellere uzandı.

-"Hoşgeldin sevgili Mari.."diyerek her zamanki ince davranışı ile oturmasına yardımcı oldu.

Küçük bir zamanı konuşarak tükettiler.Mari, sevgi arayışları içerisinde koşuşurken, Cem, çözüm yolunu bir

türlü şekillendirememiş düşünceler içinde zaman zaman dalıp gidiyordu.

Mari,Cem'in değişiklik gösteren ilgisinden gücenmişti.

-" Bugün neyiniz var sevgili Prensim"diyerek gücendiğini ve alındığını belirtti.Cem gönül alıcı bir sesle:

-"Senin sevgine ,aşkına ne kadar muhtaç olduğumu bilmez gibi konuşma Mari! Bu sevgimizin, ne denli güçlü olduğunu göstermek için neler feda etmezdim ki.Ama biliyorum.Elle tutulur hiç bir şeye sahip değilim."

-"Neler söylemektesin sevgilim..?Senin, hiç bir arzuna karşı koyamayacağımı bilirsin!..Ne yapmamı istiyorsan söyle.."diyerek ağlamaya başlamıştı Mari.

Cem, Mari'den ağlamamasını ve kendisini çok dikkatli dinlemesini istedi.

-"Bugün değilse, yarın veya bir başka gün, başta amcan ve şövalyeler, her an karşıma dikilecekler ve "Haydi!, hemen gidiyoruz" diyeceklerdir. Bu dayanılmaz tutsaklığa son vermek zorundayım. Beni istiyorsan düşünmeli ve karar vermelisiniz."

Ertesi sabah, Cem'in odasında toplanıldı. Cem, herkesin düşündüklerini anlatmasını isteyerek ilk sözü Şadi Beye verdi.

-"Şehzadem, bizler olurunu olmazını tartıştık. Sonunda iki yoldan birini seçmede karar kılamadık. Birincisi zora, ikincisi sessizliğe dayanır."

Şadi Bey, neler düşünmüş olduklarını uzun uzadıya

bir bir anlatmaya başladı. Birincisi, kaçış gününe rastlayacak bir av partisi ya da bir at gezintisinde uygulanacak olanı idi.

Av sürmek bahanesiyle ormanın içine dağılacak olan yoldaşlar, beraberindeki muhafızları hakleyecekler ve buluşma yerine ulaşarak orada bekleyeceklerdi.

İkincisi, bir gece uygun

saatte Sofu Hüseyin beyin getirdiği anahtarları kullanarak kuleden çıkmak, derhal ip sarkıtıp şato duvarından kaçmaktı...

Cem, Şadi Beyin sözünü kesmeden dinledi ve sonra ağır ağır konuştu.

-"Gücenmeyiniz ağalar. Anlatılanların hiç birini beğenmedim." dedi.

DEVAMI YARIN

51 ÖZET. Fransa da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama yollar.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Sultan, can yoldaşları ile her gün konu üzerinde konuşuyor ve tartışıyorlardı. Bunca vakit uğramadıkları şato arkasındaki ormanı sürekli gözden geçirdiler ve yakından tanımaya çalıştılar.

Ayas ve Şadi Beyler de şato duvarlarında ip asabilecek yerleri tespit ediyor, muhafızların nöbet yerleri ve saylarını öğrenmek için gayret sarf ediyorlardı.

Cem, Mari ile buluştukça kaçma konusunu açıyor, Mari'nin kesin kararını kendi ağzından duymak istiyordu.

Mari, sevgili Prensinin boş hayallere kapıldığına inanıyor sabırlı olmasından başka ağzından söz çıkmıyordu. Ona göre herşey birgün yoluna girecekti.

At gezintisi boyunca Cem bir daha bu konuyu konuşmamak üzere Mari'nin kesin kararını söylemesini istemişti. Mari, Cem'i üzmemek için gülümseyerek elini uzattı ve, "Senden ayrılmayacağım istediğin zaman ardından geleceğimi bilmeni isterim" dedi.

Cem, Mari'nin kaçmaya ve birlikte olmaya söz vermesi ile güçlenmiş gibiydi. Hazırlanan tüm tasarılar sürekli gözden geçiriliyordu.

Şatoyu tam bir güvence içinde tutmak isteyen şövalyelerde tüm emniyet tedbirlerini almakta kusur etmemekteydiler. Ayrıca Dö Busson tarafından seçilen ve birkaç yıl Anadolu'da tutsak olarak yaşayan bir adam, bilgi aktarmakla görevlendirilmişti.

Bu adam aylarca sürdürdüğü çalışmalar içinde şövalyelere, dişe dokunur bir haber verme başarısını gösteremedi. Bunun başlıca nedeni, şövalyelerin böyle bir amaca ulaşmak için her türlü girişimde bulunabileceklerini değerlendirmeleriydi.

Saptanan kurtuluş tarihine üç gün kala yapılan hazırlıkları ve kendisine düşen görevi öğrenen aşçı İdris pek keyiflenmişti.

O gün, yemek işlerini halleden İdris olanca neşesiyle elindeki maşrapayı masanın ortasına vurarak koydu.

"-Doldurun bre gavurun domuzları..."

Masadaki muhafızlar, coşkunlukla söylenen bu sözden, şarap istediğini anlamışlardı. Bu fırsatı kaçırmayan görevli muhbir yanındaki arkadaşlarına fısıldadı:

"-Bu Türk'ü iyice sarhoş edip konuşturmaya bakmalı."

İdris, sürekli şarap doldurulan maşrapasını yudumluyordu. Çok geçmeden söylenmeye başladı:

"Doldurun bre domuzlar. İdris bugün varsa yarın yok. Belki bir gün belki üç gün sonra hiç olmayacak. Doldurun bakalım."

Aşçı İdris'in dili çözülmüştü. Yanındaki muhafıza,

"Sen iyi bir adama benzersin. Şu iki üç gün içerisinde, gece nöbette olmayasını.. Yoksa bir daha nefes almaktan nasibin kesilir."

Söylenmesini bitiren İdris, ayağa kalkar kalkmaz, yıkılması bir oldu.

DEVAMI YARIN

52 ÖZET: Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourgoneuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ek kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATIP TAHIR BURAK**

Şövalye Blanş For, kendisine iletilen haber üzerine derhal mutfağa geldi. Haber sızdırmak ile görevli muhbir yeniden birtakım açıklamalarda bulundu. Yakın bir zamanda bir şeyler olabileceği ihtimalini düşünen Şövalye, İdris'in bağlanarak bodruma taşınmasını emretti.

Ertesi sabah aşçı İdris, büyük bir şaşkınlık içindeydi. Ellerinin bağlı olması, muhafızlardan birinin Türkçe konuşarak kendisine soru sorması, bir anda kendisini perişan etmişti. Dün gece olanları süratle aklından geçirdi. Kaçma planı ile ilgili, ağzından bir şeyler kaçırdığı kuşkusu, yüreğini sarsıyordu.

Muhafız, aldığı işaret üzerine İdris'e sordu:

"Akşam, Türkçe dile ge-

tirdiklerini tekrar et bakalım. Ne vakit, nasıl kaçacaksınız?.."

Aşçı İdris, soru karşısında bütün vücudunun ateşler içinde kavrulduğunu hissetmişti. Kendi kendine lanet etti. Ağzından bir şeyler kaçırdığı ortada idi. Dik dik bakarak,

"Senin Türkçe bildiğini, ağzımızdan laf kapmak için çevremizde dolanıp durduğunu bilmez miyiz sanırsın, koca budala."

Aşçı İdris, sorulara alaycı karşılıklar verirken bu adamların ellerinden kurtulamayacağını biliyordu. Türlü işkenceler içinde, duvarları yıkan naralar savurarak, direncini sonuna kadar korudu. Gözleri, bir daha açılmamak üzere kapanırken, ağ-

zından bir tek söz alamamışlardı.

Şadi bey, aşçı İdris'in kaybolduğunu Cem'e bildirirken, silahlı muhafızlar kapıları, merdiven başlarını tutuyorlardı.

Cem, odasına giren şövalyeye, fırsat vermeden konuştu:

— Yine neler olmakta şövalye? Aşçımız İdris ağa ortalarda görünmüyor!...

Dışarıdan gelen gürültü ve bağırışmalar Cem'in daha fazla konuşmasına engel oldu. Muhafızların baskınına uğramışlardı. Cem, belinden sıyırdığı hançeri ile yerinden fırladı. Şövalye Blanş For'u duvara savurarak kapıya yöneldi. Bir anda kapıyı tutmuş muhafızların mızrakları, çelik uçları ile kapı boşluğunu doldurmuştu.

Şadi bey, kısa bir an içinde ölümün çelik uçları ile Cem'in arasına girebilmeyi başarmıştı.

Kollarını açarak diz çökmüş.

"Şehzadem!... Sultanım!" diyerek, kararlı atılış içindeki şehzadesi Cem Sultan'a engel olmaya çalışıyordu. Cem,

— Yolumu kesme Şadi ağa! Yüce Tanrı bize fırsat veriyor, anlamaz, görmez misin?...' diyerek söylendi.

Blanş For ölümün yanında dolaşmasından korkmuş, bütün gücüyle muhafızlara seslenmişti:

"Geri çekin mızraklarınızı...."

Şövalye, kapıya doğru ilerleyerek emirler yağdırıyordu. Kapıya ulaşınca kendini dışarı attı. Kapı kapanmıştı.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

53 ÖZET Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatılır. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson, tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir ak kule yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar.

YAZAN VE ÇİZEN: RATIP TAHİR BURAK

Şadi bey ayağa kalkarken, tekrar gürültüler ortalığı kapladı...

Şir Merd ağanın naraları, etrafı titreterek Cem ve Şadi beyin kulaklarına geliyordu.

"Savulun bre eceline susamışlar!..."

Şir Merd ağa, sıyırdığı palası ile ortalığı cil yavrusu gibi dağıtarak, Cem Sultan'ın odasına ulaşmıştı.

Açılan kapıdan, Sir Merd ağa olanca heybeti ile içeri daldı:

"Geldim şehzadem..."

Şir Merd ağanın kapıdan içeri girmesiyle muhafızlar, kapının kol demirini yeniden kapatmışlardı. Koca arslan şimdi Cem'in huzurunda kuzu gibiydi.

Ortalığı bir anda sessizlik örtmüştü. Ne bir gürültü, ne de bir ses duyuluyordu.

Cem, düştüğü büyük üzüntü içinde,

"Bu sessizliğin, hayra yorulur yanı yok... Yoldaşlarımın soluklarını kesmiş olmalarından korkarım..."

Cem, Şadi beyin anidən kalkarak kapıya yönelmesi ile konuşmasını yarıda kesti.

"Sanırım içeri girecekler."

Sadi bey sözü bitirirken kapı açıldı. Gelen Ayas beydi. Kapı kapanınca Cem sordu:

"Neler oluyor ağa. Tez anlat."

"Her yeri arıyorlar şehzadem."

Cem ümitsizce sordu:

"Anahtarları buldular mı ağa?.."

''Bilememekteyim Şehzadem. Onları, odadaki ocağın bacasına Şadi beyle yerleştirdik ve görünmez hale getirmiştik.. Beni bir süre sonra başka bir odaya götürdüler

Şövalye, Blanş For, daha sonra ellerimi çözdürtüp buraya gönderirken anlattı.''

''Aşçı İdris dün gece bazı şeyler ağzından kaçırmış. Kuyunun ipinden anahtarlardan söz etmiş.. Sonra da oradan ayrılmış. Bunun üzerine kuyudan ipin alındığını gören muhafızlar, bütün bunların doğru olabileceğinden şüphelenerek araştırmaya koyulmuşlar.

Aşçı İdris odasında aranmış. Bulunamayınca yapılan araştırmada, bir ipin mazgala bağlanarak sarkıtıldığını

görmüşler. Böylece aşçı İdris'in bu yoldan kaçtığına karar vermişler.''

Şövalye Blanş For'un kendisine anlattıklarını dile getiren Ayas bey konuşmasını bitirince, Cem,

''Bu adamların elinden kurtuluş yok. Oysa bu kez kaçıp kurtulabileceğimize inanmıştım. Umutlarımız tükendi. Hele çağırın Blanş For'u. Tez gelsin, konuşalım'' diyerek Ayas beye işaret etti.

Ayas beyin buyur ettiği Blanş For, arkasında muhafızlarla kapıda gözüktü. Cem, gayet sakin konuşarak,

-''Şövalye hazretlerinin kendilerini güvenlik içinde hissetmediklerini görüyorum.* Derhal adamlarınıza söyleyin, odadan çıksınlar.''

DEVAMI YARIN

54 **ÖZET:** Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan so- [illegible]

CEM SULTAN

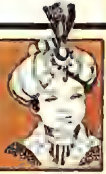

YAZAN VE ÇİZEN. **RATIP TAHİR BURAK**

Şövalye Blanş For şaşırmış ne diyebileceğini düşünüyordu. Cem, Şir Merd ağaya seslendi:

"Şunları dışarı çıkar ve kapıyı kapat."

Şir Merd ağa, muhafızların en öndekilerini kavradığı gibi geriye sürdü. Hepsini dışarı çıkartmış, kapıyı kapatmıştı. Cem, konuşmasını sürdürdü:

"— Artık bu tür davranışlarınıza bir daha izin vermeyeceğim.. Şunu da bilmenizi isterim. Aşçım İdris'i, işkence ederek öldürdüğünüzden de hiç kuşkum yok!"

Cem, konuşmasını keserek adamlarına döndü:

"Ok, yay, kılıç her neyiniz varsa ortaya koyun. Gerektiğinde pençelerimiz bize yeter."

Cem Sultan'ın buyruğunu yerine getiren Şir Merd ağa, gözlerinin dolmasını engelleyememişti. Cem tekrar Şövalye Blanş For'a dönerek, konuşmasına devam etti:

"Burada, işinize yarayacak bir şey kalmadı. Silahsız kalmamız sizleri cüretlendirmesin. Bundan böyle adamlarımdan birine uzanacak elin, anında kırılacağını bilesin."

Şövalye Blanş For, odayı terk ederken Ayas bey, silahları kucağına yerleştirdi. Ve:

"Bunları iyi koruyunuz. Günün birinde geri vermeniz gerekeceğini, aklınızdan çıkarmazsınız umarım" dedi.

Cem, bir süre sonra duyduğu ızdırap ve acılardan hasta düşmüştü.

Şövalyeler, rahip Mario'yu görevlendirdiler.

55 ÖZET: Fransa'da sürekli yer değiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourganeuf şatosuna getirilerek Lastic isimli kulesine kapatıldı. Bunu yeterli görmeyen Dö Busson tarihe Cem kulesi adıyla geçecek yeni bir altı katlı yaptırarak Cem Sultan'ı bu kulenin dördüncü katında yeni bir yaşama zorlar.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Ertesi sabah muhafız, elindeki portakal sepeti ile gözüktü. Ayas bey,

"Buyrun dostum şöyle bir soluklanın" diyerek Türkçe konuşmuştu. Muhafız hiçbir şey anlamamış gibi davranırken Sadi bey,

"Haydi haydi, bizden sana zarar gelmez."

Muhafız, bir anda korkunun batağına düşmüştü. Kapıya atıldı. Bir güçlü pençe gırtlağındaki soluğu kesiverdi. Şir Merd ağa,

"Aklın varsa söz dinle" derken parmaklarını gevşetiyordu.

"Artık bize kulluk edecek, bizden emir alacaksın. Söyle !. İdris'e ne oldu?"

Korkunun titrettiği dudaklardan, iki hece döküldü:

"Öldü!..."

Muhafızın kısa sürede ağzı çözülmüştü. Sorulan tüm sorulara cevap verdi. Aşçı İdris'in başına gelen akıbet, gün ışığına çıkmıştı. Sadi bey,

"Haydi şimdi gidebilirsin. Olup biten her şeyi öğrenmek isteriz ve sen de gün olur bunların karşılığını görürsün" dedi.

Öğrenilen bilgiler kısaca değerlendirilirken Sinan bey aşçı İdris için

"Allah taksiratını affetsin. Hem kendine etti hem de bizlere" diyerek başladığı konuşmasını, Merd ağa kesti.

"Sinan ağa, İdris'in suçu affedilir suçlardan değil. O şövalye bozuntusundan önce benim elime geçmediğine yanarım."

Şadi bey araya girerek uzayacak münakaşayı sona erdirdi.

Yapılan değerlendirmeleri ve bunların sonuçlarını Cem'e anlatmak gereğini duyarak odadan çıktılar. Şehzade, yatağında oturmuş daha sıhhatli görünüyordu. Şadi bey, Türkçe bilen muhafızın dilini nasıl çözdüklerini ve öğrendikleri bütün bilgileri anlattı. Cem,

''Anlaşılan, İdris'ten çok şey öğrenememişler..'' diyerek giyinmeye koyulmuştu. Konuşmasını sürdürerek,

''Sofu Hüseyin bir süre daha buralarda dolanacağını sanırım, onunla konuşmanın bir yolunu bulmalı... Şimdi, rahip Merlo ile görüşmek istediğimi haber salın'' dedi.

Çok geçmeden rahip Merlo gelmişti. Cem, onu güler yüzle karşıladı. Teşekkür ederek konuşmaya başladı.

''Bundan sonra, her konuda yalnız ve ancak sizinle görüşmek arzusunda olduğumu bilmenizi isterim.

Fransa topraklarına adım atalı tam yedi yıl olacak. Ancak son olaylar, şövalye Blanş For'u bir cellat bir katil olarak tanımama yetmiş bulunmaktadır...''

Rahip Merlo Cem'in, Şövalye Blanş For hakkında düşündüklerinin yersiz olduğunu söylemek istedi. Fakat Cem, fırsat vermeyerek,

''O, aşçı İdris'i en ağır işkencelerle öldürmüştür, bunu size ispat edebilirim. Bana gelince, kanıma susamış, celladım olmak için yanıp tutuşan bu mahlukla bundan sonra yüzyüze gelmek istemiyorum...''

DEVAMI YARIN

... ğiştirmeye zorlanan Cem Sultan sonunda Rodos şövalyelerinin reisi olan Dö Busson'un Bourgoneuf şatosuna getirilerek Laslic isimli kulesine ...

CEM SULTAN

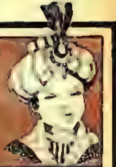

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem fazla konuşmak istemedi..

"Ben ölümü çoktan hak ettim. Ama kaderlerini bana bağlamış olan masum insanlarla uğraşılmasın!' Bu konuda gözcülük görevi size düşmektedir. Bunları söylemek için sizi davet ettim."

Cem susmuştu. Rahip konuşma zorunluluğu duyarak,

"Aziz prens hazretleri. Aşçınızın kaçmış olabileceği ihtimali düşünülemez mi.?"

Cem, yerinden kalkarak, Merlo'nun kolundan tuttu. Ve gözlerinin içine bakarak, "Bir kazma bir kürek bu işe yeterli. Sizlere mezarı tarif edebilirim" dedi.

Rahip Merlo, Cem'in sözleri karşısında gözlerini kaçırma telaşına düşmüştü. Tedirginlik içinde,

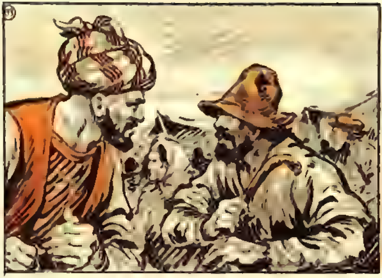

Şadi düşündüklerine ulaşmıştı. Ertesi gün pazara, alışverişe çıkıldı.

Şadi bey, pazar kalabalığı içinde büyük bir dikkatle Sofu Hüseyin beyi arıyordu.

Yanına, Türkçe bilen muhafızı vermeleri, işini daha da kolaylaştırmıştı.

Kısa bir süre sonra, köylü kılığındaki Sofu Hüseyin beyle görüşmeleri gerçekleşti. Bir solukta kaçamamalarının nedenlerini ve şimdiki durumlarını anlattı. Hüseyin bey de Dük'ten Şehzadenin pek yakında Papa'ya teslim edileceğini öğrendiğini anlattı. Kısa görüşme, Hüseyin beyin ayrılmasıyla kesilmişti.

Şadi bey, şatoya dönüş yolunda Türkçe bilen muhafızı yanına çekerek ona görev verdi.

Cem, Şadi beyin anlattıkları içinde düşüncelere dalmıştı. Sevinmek ve üzülmek arasında bir tercih yapamıyordu. Şadi bey, tasarladığı oyunu anlattı.

"Şehzadem, şövalyelere bir oyun hazırladım.

Hizmetimize mahkum ettiğimiz muhafıza, Fransa Kralı ile Papa'nın anlaşmış olduklarını, kendilerine Roma yolunun göründüğüne dair konuşmalar içinde olduğumuzu, şövalyelere iletmesini söyledim."

Bu sözler, Cem'i neşelendirmişti. Akşama doğru muhafız geldi. Şadi bey sordu.

"Nasıl karşıladılar haberi?.."

"Güldüler Bey!. Türkler rüya görmüş olmalı dediler."

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

· Son olaylar, Cem Sultan ve yoldaşlarının yaşamını, dayanılmaz bir hale sokmuştu. Günler, pencerelerden bakıp, bir umudu beklemekle geçiyordu. Sonunda, toz bulutu içinde, şatoya yaklaşan atlıların müjdesini Sinan bey verdi.

"Geliyorlar şehzadem. Hüseyin kulunuzun haberi doğru çıktı."

Cem, yüzünde beliren gülümsemeyle konuştu:

"Şimdi Rahip Merlo gelecektir, bunu biliyorum. Haydi! Bu işin tadını çıkaralım."

Cem Sultan tahmininde yanılmamıştı. Kısa süre sonra Rahip Merlo kendisini saygı ile selamlıyordu.

Rahip Merlo şaşkındı. Konuşmaya nasıl başlayacağını bilemiyordu. Tüm gücünü toplayarak sordu:

"Merakımı bağışlayın Aziz Prens'im. Bu olanları nasıl bilmektesiniz?.."

Cem, ince bir mizah ile rüyalardan, ilahi kudretten bahsederek Rahip Merlo'yu cevaplamıştı.

Silahları iade edilen Cem Sultan ve yoldaşları ertesi sabah yeni bir yolculuğa hazırlanıyorlardı.

Cem, 1482 yılı şubat ayının 15'inde, Fransa topraklarına ayak basmış. 21 Şubat 1489'da Roma şehrine doğru yol alıyordu.

Yedi yıl önce umut ve ihtirasla dolu olan yüreği, şimdi her şeyden arınmıştı.

Uzun yolculuk Lyon'da sona erdi. Cem, bilinmez bir geleceğe doğru yol alırken,

Bayazıd'ın Paris'e gönderdiği Rericha isimli Rum elçisi, VIII. Charles'e hediyeler sunuyor, her yıl ellibin Duka altın vermeyi önererek, Cem'in Fransa'da alıkonmasını istiyordu.

Anlaşma sağlanmıştı. Ne var ki haber ulaşmadan, Roma yolcuları Toulen'a varmışlar, gemiye binerek denize açılmışlardı. Kısa süre sonra patlayan korkunç fırtına, her şeyi dağıtmıştı. Refakat ile görevlendirilen, Papa'lığa ait iki gemi, çok geçmeden gözden kayboldu. Bir kör yolculuk başlamıştı.

Fırtına, gemideki herkese dünyanın sonunun geldiğini kabullendirmiş gibiydi. İdareden yoksun kalan kalyon ve içindekiler kaderlerine boyun eğdiler.

İkinci gecenin sonunda, rüzgar dinmiş, kabus yaşamlarından uzaklaşmıştı. Sevinçle kalyon donanımı elden geçirildi. Görünmekte olan karadaki, ÇİVİTAVEKYA limanına sığındılar.

Cem Sultanı, Papa'nın yakını olan Leonar Siyu karşıladı ve Papa'nın selamlarını iletti. Limanda iki gün dinlenen gurub, ertesi gün yola çıktı. Sahil boyunca ilerlenerek Ostia'ya, Tiker nehri yoluyla Porta porteze'den Roma'ya varıldı.

Papa, büyük bir merasim düzenlenmesi için emirler vermişti. Kardinaller, Piskoposlar, şövalyelerden başka Roma'da bulunan Mısır elçiside karşılayacaklar arasında bulunuyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

58 ÖZET: Sultan [illegible] Cem Sultan'ı [illegible] Avrupalı devletler. [illegible] Papa'yı harekete geçirdiler. Papa'nın [illegible] Cem Sultan Dö Busson'un cesaret dolu şatosundan ayrılarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da Papa'ya misafir edilir

Karaya ayak basan Cem Sultan, Papa adına altı kardinal tarafından karşılandı.

Sen Mark kardinali, Papa adına coşkulu bir konuşma yaptı ve beraberindekileri şehzadeye takdim etti. Bu sırada gerilerde bir kaynaşma oldu. Mısır heyetinin şehzadeye doğru hareket etmesi, bu kaynaşmanın nedeni olmuştu. Niyetlerinin saygılarını sunmak olduğu anlaşılınca ortalık yatıştı.

Elçi, şehzadeye doğru ilerleyerek beş, on adım kala durdu. Yere kapandı. Bu davranışını üç kez tekrarlıyarak, el ve diz öptükten sonra elpençe divan durdu. Mahiyetindekiler de birer birer atının ayaklarını öperek huzura dizildiler. Oysa, Osmanlılar ve Mısırlılar arasında savaş

vardı. Bu alay, törendeki herkes üzerinde sonsuz etki yapmıştı. Karşılama merasiminin ardından alay harekete geçti. Önde, Papa'nın süvari alayı bulunuyordu. Ardında, kardinaller, şövalyeler ve Fransız senyörleri, daha sonra bir yanında Papa VIII. İnosen'un oğlu Françesko Siyo, diğer yanında Şövalye Blanş, For'un yer aldığı Cem Sultan ve mahiyeti geliyordu.

Roma halkı yollara dökülmüştü. Evlerin pencereleri balkonları büyük bir kalabalık ile dolup taşıyordu.

Yürüyüş Vatikan'da sona erdi. Cem Sultan, İmparatorlar dairesine yerleştirildi. Papa'nın Cem'i ertesi gün kabul edeceğini bildiklerinden Françesko Siyo izin istiyerek ayrılmayı uygun bulmuştu.

Kısa bir süre sonra Fransa kralı tarafından Cem'e refakatle görevlendirilmiş genç asilzade içeri girdi.
Görevi sona eren Jimel, veda etmek için gelmişti.

"-Aziz Prens hazretleri görevim bugün sona erdi. Veda için huzurunuza geldim."

Şehzade, oturması için yer gösterdi.

"-Sizinle görüşmek, sohbet etmek için fırsat olmadı. Çok üzgün olduğumu bilmenizi isterim!" diyerek onu konuşmaya davet etmişti. Jimel çok memnun oldu.

"-Sevgili aziz Prensim! Kralımız ile tanışmadınız ve Paris'i görmedi iseniz, Fransa'yı tanımadığınızı af dileyerek belirtmek isterim. Bunun bir sebebi var mıdır?"

Cem, Jimel'in konuşmasına açıklık getirerek anlattı:

"-Böyle bir isteğim olduğunu, özellikle kralınız ile görüşmek isteğimi şövalyelere birçok kez rica ettim. Ama, her seferinde bunun imkansız olduğunu ve Kral hazretlerinin bir Türk'ün Paris'e ayak basmasına izinleri olmadığını söylediler."

"-Sevgili Prensim, bu iğrenç yalanları çıkarları olan kişilerin söylediği muhakkak! Tam tersine kendileri, sizin Paris'e getirilmenizi tanışmak arzusu içinde olduğunu belirtmişlerdir. Ama, sizin Hristiyan düşmanı olduğunuz ve kralları aşağıladığınız söylenerek bu yakınlaşmayı engellemiş oldular.."

Jimel, konuştuklarını krala anlatacağını söyleyerek ayrıldı.

DEVAMI YARIN

59 ÖZET Sultan Bayazıd'a açılacak savaşta Cem Sultan'ı, siyasi çıkarları için bir bayrak gibi kullanmak isteyen Avrupalı devletler, Hıristiyanlık adına da Papalığı harekete geçirdiler. Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan Dö Busson'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da, Papa'ya misafir edilir

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Vatikan'a yerleşmelerinin ertesi günü üç rahip, Cem Sultan'ın huzuruna çıktılar. Papalığın teşrifat işlerini yürüten Baş mabeyinci, bir adım ileri çıkıp selamlayarak, konuşmaya başladı.

"-Prens hazretleri!... Bu gün, Hıristiyan aleminin mukaddes pederi, imparatorların hamisi olan Papa hazretleri, sizi huzurlarına kabul edeceklerdir. İmparatorlar ve krallar mukaddes pederin huzuruna kabul edildiklerinde ayak öpmeleri adet olmuştur."

Cem, papaz'ın sözünü keserek,

"-Papalığın, Hıristiyan aleminde, nice kudrete sahip olduğunu bilirim. Fakat bunları bana anlatmaktaki amacınız nedir?" dedi.

Papaz, sıkılarak devam etti.

"-Diyeceğimiz odur ki, Roma şehrini papa'lara armağan eden Alman imparatorları gibi hiç olmazsa diz öpmeniz münasip görülür."

Cem konuşmayı keserek, düşüncelerini açıkça belirtti.

"-Varsınlar İmparatorlarınız, krallarınız papalarının ayak ve dizlerini öpmekte devam etsinler. Bizler misafir olarak geldiğimiz kanısındayız. Yerlerde sürünmek, ayak öpmek bizim hercımız değildir. Bizlere farz olan, beş vakit namazda Allah'a secde etmektir. Bana ayak öptürmeye kimsenin güce yetmeyeceğini bilmenizi isterim."

Cem Sultan'ın aşılmaz gurur ve kişiliği sert bir kaya gibi karşılarına dikilince, süklüm püklüm çekilmek zorunda kaldılar.

Papa, nasıl davranması gerektiğini düşündükten sonra oğlunu çağırtmış, vakit geçirmeden Cem'e göndermişti.

Papa'nın oğlu Françesko Siyo, yanında iki papaz ile kısa süre sonra Cem'in huzuruna çıktılar. Françesko Siyo,

"-Pederim Papa, teşrifatçıların usulsüz ve saygısız tekliflerinden son derece üzülmüşlerdir. Hristiyanlığın teşrifat kaidelerine bağlı olmaksızın, arzu ettiğiniz şekilde davranmanız, pederimin arzusudur."

Cem duyduğu huzursuzluktan kurtulmuştu. "Papa hazretlerine saygıda kusurlu olmak istemem. Papa hazretlerinin beni anlayışla karşılaması teessürümü gidermiştir. Tüm hak dinlerine saygılı olduğumu bilmeni [illegible]."

Françesko Siyo, Cem Sultan'ın düşüncelerini ve babasının huzuruna çıkmayı kabul etmesini sevinçle karşıladı.

"-Herşey arzunuza göre olacaktır Prens hazretleri" diyerek yanından ayrıldı.

Vatikan'ın büyük merasim salonunda hazırlıklar tamamlanmıştı. Hıristiyanların mukaddes pederi başında papalık tacı, sırtında kıymetli taşlarla süslenmiş kaftanı ile tahtında oturuyordu. Taht'ın iki yanında Kardinaller yer almıştı. Çok geçmeden Cem Sultan göründü.

Cem, Papa'ya doğru yönelmişti. İmparatorların ve kralların her üç adımda bir yere kapanarak aşabildiği yolu, eğilmeden geçiyordu.

DEVAMI YARIN

60 ÖZET Sultan Bayezid'e açılacak savaşta Cem Sultan'ı siyasi çıkarları için bir bayrak gibi kullanmak isteyen Avrupalı devletler Hıristiyanlık adına da Papalığı harekete geçirdiler. Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan De Busson'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da, Papa'ya misafir edildi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Cem, gözlerini Papa'dan ayırmadan, tahta beş adım kalan yükselen basamağa ulaşmıştı.

Bir anda beklenmeyen olay, merasim salonundakileri sanki dondurmuştu. Papa yerinden kalkmış, önündeki iki basamağı aşarak Cem Sultan'ı kucaklamıştı. Yavaş ve ağır bir sesle konuştu.

"-Hoş geldin, safalar getirdin!..."

Cem, Papa'ya Türkçe cevap verdi.

"-Sizleri tanıdığıma memnun oldum papa hazretleri."

Ayakta son bulan tanışmada Papa, üzüntülerine son verebilmek için Roma'ya getirildiğini söylemiş, Cem de, kendilerine teşekkürlerini bildirmişti.

Papa'yı selamlayan Cem Sultan, kendisini izleyen hayran bakışlar arasında kapıya yöneldi.

Tanışma merasiminden üç gün sonra Papa ile bir tercüman aracılığı ile tekrar buluşmuşlardı. Papa, kısa bir konuşmadan sonra neden bir Müslüman ülkeye geçmeyip te Rodos gibi Hıristiyan ülkeye geçtiğini sordu. Cem "Amacım Rumeli'ne geçmektir. Bu nedenle Rodos'tan yol istedim. Beni yolume koymayıp, yedi yıldır verdikleri sözleri çiğneyip, tutsak ettiler. Şimdi huzurunuzdayım. Umarım sizler Mısır'daki anama ve çocuklarıma ulaşmada bana yardımcı olursunuz" diyerek içindekileri dile getirmişti.

Cem büyük bir üzüntüyle sarsıldı Cem'in bu hali papayı etkilemişti. Ama Papa, Şehzade'nin arzularına uyacak durumda değildi. Cem Sultan'ın Roma'ya getirilişi, onu Rodos Şövalyelerinin elinden kurtarmak ,değil, Haçlı ordusunun önünde bir bayrak gibi kullanmak kararıydı.

Kendisini etkileyen duygulardan sıyrılan Papa, konuşmasını dikkatle sürdürdü.

''-Sizleri çok iyi anlıyorum. Fakat akıl ve mantık nasıl emrediyorsa o yolda davranmalıdır. Sizlerin Mısır'a gitmesi, taht'a uzanan yoldan geri dönmektir. Taht'a Mısır'dan gidilmez! Bana inanınız ve güveniniz. İzin verin, sizi taç ve taht'a ulaştıracak yolu ben seçeyim!...''

Cem, Papa'ya ne evet ne de hayır diyebildi. Papa'nın da bir cevap almakta acelesi yoktu. Cem'e, Roma'yı dolaşmasını, üzüntülerini unutarak hoşça vakit geçirmesini öğütledi.

Cem'in Roma'ya gelmesiyle, siyasi faaliyetler artmıştı. Her gün çok sayıda elçi, Papa ile görüşmede bulunuyordu. Bunlar arasında Macar kralı Matyas Korven'in elçisi, büyük ısrar ile kralının kurulacak haçlı ordusunun masraflarını karşılamaya ve başına geçmeye hazır olduğunu belirtiyordu.

Mısır Sultan'ı da Hıristiyanlarla işbirliğine hazır olduğunu belirtirken, Sultan Beyazıd büyük bir telaş içindeydi.

DEVAMI YARIN

61 ÖZET· Sultan Bayazıd'a [illegible] cak savaşta Cem Sultan [illegible] karları için bir bayrak gibi [illegible] [illegible] Papa'nın isteği üzerine [illegible] Dö Busson'un cesaret dolu [illegible]

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Papa VIII. İnosan kardinalleri toplamış, usulden görüşlerini alıyordu.
Çoğu, şehzadeyi bir tehdit silahı olarak kullanmak fikrini ileri sürdü. Ama, Papa kararını vermişti.

"-Bize düşen, Hıristiyan ordularının zaferi için bütün tedbirleri almaktır. Macar kralı yapılacak savaşın masraflarını üzerine alıyor... Cem'in Haçlı ordusu ile Osmanlılar üzerine yürümesini sağlamak benim görevim." diyerek, tartışmaya son verdi. Derhal Şehzadeye haber göndererek, görüşme isteğini bildirdi.

Papa, Cem'i iltifatlarla karşıladı. Ve konuya girerek düşüncelerini belirtti.

"-Atalarınızın taç ve tahtına, sizleri kavuşturmak için

gereken tedbirleri aldım."

Papa, Macar Kralı Matyas Korven'in Rumeli'ne hareket etmek için kendisini beklediğini ve sonunda başarıya ulaşacağını anlatıyordu.

Cem birden, gözlerinden taşan öfke ile Papa İnosan'a bakarak, sanki gürledi.

"-Ben dinimi, Cihan Saltanatına dahi araç ettirmem!"

Papa, bu sözler karşısında çileden çıktı. Şaşkınlık ve kızgınlık içinde söylendi.

"-Şimdi var git köşene, bir esir bir köle gibi kıvrıl."

Cem, Papa'nın konuşmasına fırsat vermeyerek yerinden hafifçe doğruldu. Latince konuştu.

"-Sizlerle beraber olan söylediklerinizden daha da beterdir, Sizler birer soysuz çıkarcılarsınız"

Düştüğü gafletin farkına varan Papa, güçlü onur ve gururla yoğrulmuş Cem'in karşısında yaltaklanma ve af dileme gayretine düşmüştü.

Papa'nın uzunca yakarışlarından sıkılan Cem, üzüntü içerisinde dairesine döndü.

Abdest alan cem, namaza durmuştu. Namazının sonunda ellerini açıp duaya koyuldu. Huzur ve sukûna kavuşmak, düşünce ve kararlarında doğruyu bulabilmek için Allah'a yalvardı. Çektiği bunca çileye son vermesini yakarırken, acı ve ızdırabın izlerini taşıyan yüzü, göz yaşları ile ıslanıp yıkanıyordu...

Cem'in kararlı davranışı Papa'yı tasarılarından vazgeçirememişti. Haçlı ordusunun kurulması, Cem'in

bu ordunun başında yer almasına ait çabalarını sürdürüyordu.

Birkaç hafta süren küskünlük devresinde, Cem sakal bırakmıştı. Bu yeni görünümü, vekar ve heybetini daha da arttırdı.

Zamanının büyük bir bölümünü yalnız geçirerek durumunu değerlendiriyordu. O gün, Papa haber göndermişti. Haberci, saygılı davranışları ile konuştu.

''-Sultan Beyazıd'ın elçileri Roma'ya geldiler Şehzadem! Papa hazretleri, dilerseniz elçiler ile görüşebileceğinizi iletmemi istediler. Kabul buyurursanız, Padişahlar gibi elçi kabulü merasiminde bulunmanız, Papa hazretlerinin arzusudur.''

DEVAMI YARIN

62 ÖZET: Sultan Bayezıd'a açılacak savaşla Cem Sultan'ı, siyasi çıkarları için bir bayrak gibi kullanmak isteyen Avrupalı devletler, Hıristiyanlık adına da Papalığı harekete geçirdiler. Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan Dö Busson'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da. Papa'ya misafir edilir

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem Sultan, İstanbul'dan geçen elçileri kabul edeceğini bildirmesinden kısa süre sonra, Ayas ve Şadi beyleri çağırarak telimatlar verdi.

"-Papa ile tanıştığım gün taht'ın arkasında bir haç gördüm. Ben o taht'a oturursam hakkımda şaibeler çıkartırlar. Tez bu konuda tedbir alın.."

Merasimde hazır bulunanlar yerlerini almışlardı. Teşrifatçı'nın haberi üzerine Cem Sultan, kendini selamlayanların önünden geçerek Papalık taht'ına oturdu. Her iki yanında sıralanmış Kardinallere oturmalarını işaret etti.

Cem Sultan'ın sol yanında Şir Merd ağa, silahtar ağalık görevine üstlenirken, Şadi Bey ayakta divan'a durmuştu.

Ortalığı bir anda kaplayan sessizliğin içinde Ayas Bey, Cem Sultan'a yaklaşıp yer öptü. Ve ayağa kalkarak konuştu.

"-Sultanım!..Sultan Bayazıd Han hazretlerinin elçisi, ayak öpmek için irade buyurmanızı bekler!.."

"-Gelsin!..."

Üç kez yer öpüp dizleri üstüne çökmüş elçi, Bayazıd Han'dan mektup getirdiğini söyleyerek ayağa kalktı. Koynundan çıkardığı işlenmiş bir deri keseyi öpüp başına koyduktan sonra, yanına gelmiş olan Ayas bey'e teslim etti.

Ayas bey, kesenin bağını çözdü. Gümüş muhafaza içinden çıkardığı kağıdı okumaya başladı.

Bayazıd, kardeşinin hatırını soruyor. mukadderat'a boyun eğmek, nasibine razı

olmak lazım gelir diyordu mektubunda.

Ayas bey mektubu okumayı bitirince elçi, işaretle getirttiği mühürlü çekmeceyi taht'ın basamakları önüne saygıyla bıraktı. Cem Sultan'ın işareti üzerine Ayas bey, anahtarla açarak içinden çıkanları birer birer gösterip tekrar yerlerine koydu. Hediyeler, çok değerli parçalardan oluşuyordu.

Cem Sultan, Ayas bey'in çekilmesinden sonra elçiye,

"-Biraderime çok iyi olduğumu söyleyiniz. Beni unutmadığına memnun oldum. Armağanları pek makbule geçti" diyerek elçiye izin verdi.

Elçinin yer öperek ayrılmasından sonra merasim salonunda bulunanları selamlıyarak çıktı.

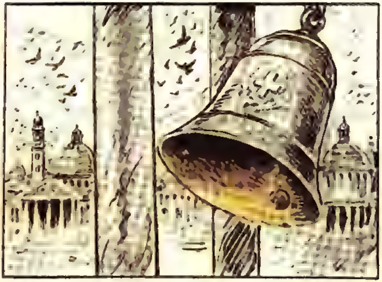

Cem, kendisine tahsis edilmiş dairesine döndüğünde bitkin ve huzursuzdu. Tüm olanları gözden geçirdi. Her şeyin maksatlı olduğuna şüphe etmeyecek kadar tecrübe sahibi olmuştu. Önünde duran çekmeceye acı bir gülümsemeyle baktı.

"-Şevketli biraderimin sadakaları..." demekten kendini alamadı. Benliğini saran tek bir düşüncesi vardı..Mısır'a ulaşıp anasına, çocuklarına kavuşabilmek...Her an eğlenmeye, gezmeye hoşça vakit geçirmeye itilirken, bu arzusuna ulaşmada bir çözüm yolu bulamıyordu.

Birgün Roma'nın bütün çanları, büyük bir gürültüyle bir sevinci müjdelemekteydi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

63 ÖZET: Sultan Bayazıd'a açılacak savaşta Cem Sultan'ı, siyasi çıkarları için bir bayrak gibi kullanmak isteyen Avrupalı devletler, Hıristiyanlık adına da Papalığı harekete geçirdiler. Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan Dö Busson'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da, Papa'ya misafir edilir

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Gırnata şehri düşmüş, yüzyıllık Endülüs İslam devleti tarihe gömülmüştü. Hıristiyan alemini sonsuz sevince boğan, kiliselerin çanlarını gürültüyle çaldıran, işte bu haberdi.. Halk sokakları doldurmuş, zafer alayları tertipliyordu. Ve Cem, Papa'nın oğlu tarafından bu şenliklere katılmaya davet edilmişti. Cem Sultan bu daveti kabul etmedi.

Cem, duyduğu üzüntü ve ızdırap içinde kaybolmuştu. Konuşmak, bir şeyler söylemek ihtiyacı içinde Ayas ve Şadi beyleri çağırdı.

"-Endülüs'ün akibet'i bizlere ders olmalı. Bundan gayrı devlet'e, millet'e bizden zarar erişmemeli.." diyordu.

İspanya'da 760 yıllık İslam hakimiyetinin son'a ermesi, Papa'yı bu olaydan faydalanma hevesine düşürmüştü.

Büyük heyecan ve ümitle odasında, Cem Sultan'a düşüncelerini açıklıyordu.

"-İnsanlar, olaylardan ibret almasını bilmelidirler. Her olay, Tanrı'nın iradesine göre tecelli eder. İstediğiniz her arzunuzu yerine getirebilirim. Hıristiyan dinin kabul ederseniz, dünya'da ve Ahiret'te saadet ve huzura kavuşacaksınız..Oğlunuzu, Mısır'dan getirterek kardinal yaparız. Sizde en kısa zaman da Bizans Taht'ına oturur, İmparator olursunuz!...."

Cem, sabır ve sessizce dinledikten sonra karşılık verdi.

"-Ben Müslüman'ım ve dinimi hak dini olarak bilir,

bütün dinlerden üstün tutarım. Ben sizi İslam dinine davet etsem ne dersiniz?..

Ben, ne kardinallik ne Bizans İmparatorluğu için dinimden dönmem!..Sizden daha fazla ısrar etmemenizi rica ederim..'' diyerek görüşmeyi sona erdirmişti.

Papa umudunu yitirmiş değildi. Ama ecel'i, istek ve amaçlarını engelledi. Kısa sürede tutulduğu hastalıktan kurtulamıyarak öldü.

VIII. İnosan'ın ölümü üzerine, büyük bir telaş başgöstermişti. Bu arada Cem Sultan İmparatorlar dairesinden çıkartılarak, Vatikan'ın bir kıyısında yarı bodrum, izbe bir yere kapatıldı.

Cem Sultan ve yoldaşları, yeni Papa seçilinceye kadar kapalı bulundukları yerden

dışarı adım atamadılar.

Yirmi gün sonra bu kötü şartlar, Aleksandr Borjiya'nın Papa seçilmesiyle sona erdi. Cem Sultan, kapatıldığı yerden çıkartılmış, Şent Asıj Şato'suna yerleştirilmişti.

Son derece kurnaz ve akıllı olan Papa Aleksandr Borjiya, ihtiraslarına ulaşmak için Cem'den faydalanmayı düşünerek, küçük oğlu Don Juan'ı şehzade ile samimi bir ilişkiye zorladı.

Samimi görüntüsü ile Cem'e sokulan Don Juan, onun güvenini kazanmakta gecikmedi. Günlük beraberlikleri gece yarılarına kadar sürüyordu. Güler yüzlü, şair ruhlu olan Don Juan, tatlı dili ve ince zekası ile Cem'in kalbini kazanmayı başarmıştı.

DEVAMI YARIN

64 **ÖZET:** Sultan Bayezid'a açılacak savaşta Cem Sultan'ı, siyasi çıkarları için bir bayrak gib [illegible] isteyen Avrupalı devletler [illegible]

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN **RATIP TAHIR BURAK**

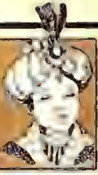

Don Juan, Cem'le olan konuşmalarında politikadan, dinden ve Haçlı ordusundan hiç bahsetmiyordu. Bir gün yaşamın güzelliklerinden, aşktan ve sevgiden konuşurlarken Don Juan heyecanla,

"-Haydi Prensim! Bu gün hayattan zevk almanın peşinden koşalım. Sizleri uzun bir zamandır çevreleyen dertlerinizden, ayırmayı istiyorum" diyerek yaşamlarını neşelendirmeye ve renklendirmeye zorladı.

Aralarındaki büyüyen dostluktan, birbirlerine can ve gönülden bağlı olmuşlardı.

Don Juan, Cem'in hayattan zevk alması için elinden geleni esirgemiyordu.

Cem, yapısı gereği, sazdan, sözden ve güzelliklerden zevk alırdı. Konya'da bulunduğu uzun yıllar, her gecesi saz söz ve içkiyle geçmişti.

Ve o gün, Don Juan'ın daveti üzerine eğlenceye gittiler. Herşey son derece güzel düzenlenmişti. Cem'i bir divanın üzerine buyur eden Don Juan, yüsek sesle topluluğa hitap etti.

"-Aziz misafirimiz Prens Hazretleri, her türlü teşrifat kaidelerinden uzak kalmak arzusundalar. Bu akşamdan itibaren kendilerine, Romalıların hayat anlayışını tanıtacağız".

Don Juan, Cem'e dönerek konuşmasını saygıyla sürdürdü.

"-Gecemizin başlaması için emir buyurmanızı bekliyoruz sevgili Prensim!.."

Don Juan'ın kısa konuşmasından sonra salon, neşeli bir gürültüyle doldu. Hizmet-

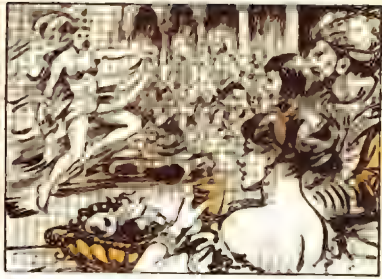

karlar, şarap sürahileriyle etrafta dolaşmaya başladılar. Genç ve güzel bir kadın elindeki içki sürahisi ile reverans yaparak Cem Sultan'ın önüne geldi.

''-Sizlere hizmet isteğimi benden esirgemeyiniz Prens Hazretleri'' diyerek Cem'in gözlerinin içine bakıyordu. Şehzade'ye şarap sunmakta öncelik kazanmış yeşil gözlü güzel, Cem'in yanında yerini almakta gecikmemişti.

Müziğin başlaması ile Roma'nın kendine özgü eğlencesi, herkesi içine çekiverdi.

Kadife perdelerin arasından çıkan bir dansçı, vücudunu örtmeye çalışan şeffaf ipek tüller içinde değişik bir heyecanı getiriyordu.

Dansçı büyük bir beceri içinde ayakları yere değmez

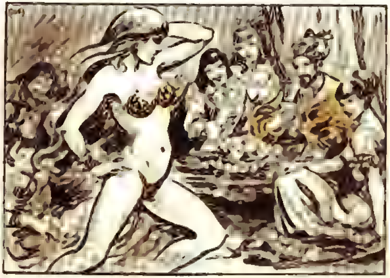

gibi oynarken, avize ve şamdanlardan süzülen ışık demetlerinin romantik aydınlığı herkesi zevk ve eğlenceye davet ediyordu.

Cem, yüzündeki gülümsemeyle, olup bitenleri izlerken sanki, yüzüne maske takmış gibiydi. Sık sık dudağına değdirdiği kadehini boşaltmıyor, kadınların aşırıya kaçabilecek arzularını, belirli ölçülerle engelliyordu.

Zevk ve alemin boşluğunda kaybolmamak için gayretini inatla sürdürdü.

Şehzade'nin durumunu, görevi gereği izlemekte olan Don Juan, usulca konuştu.

''-Sevgili Prensimin kadınları yeterince çekici ve güzel bulmadıkları kanısındayım!..''

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. **RATIP TAHIR BURAK**

65 ÖZET Sultan Beyazıd[illegible] [illegible]cak savaşta Cem Sultan'ı, siyasi çıkarları için bir bayrak gibi kullanmak isteyen Avrupalı devletler Hıristiyanlık adına da Papalığı harekete geçirdiler. Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan Dö Busson'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdü[illegible] Roma'da. Papa'ya misafir edilir

Cem bu soru karşısında, yüzündeki gülümsemeyi bırakmış, kendisini çevreleyen sıkıntılarını aralamıştı. Don Juan'a.

"-Kadınların hepsi birbirinden güzel ve çekici..Bunu inkar etmek için insanın kör olması ve güzelliği anlamaması gerek..."

"-Böyle demektesiniz Prens'im ama,hiç birine iltifatta bulunmadınız. İlginize ulaşamadıklarından,hepsinin üzüntülü olduğunu görür gibiyim."

Cem,Don Juan'ın sözlerine hafifçe tebessüm ederek konuşmasını sürdürdü.

"-Sanıyorum.. Hiçbirisi üzüntülü değildir!..Hele bir göz atın etrafa..Herkes kendi aleminde..Şekil olarak eğlendiğimi söyleyebilirim."

Don Juan, Cem'in eğlenceyi ve eğlence anlayışı karşısında, düşüncelerini başka bir yöne çevirmeyi amaçladı.

"Sevgili Prensim!. Tüm Romalılar aynı görüş ve davranış içinde değillerdir. Bu gördüklerimiz sosyetenin yarısını bile teşkil etmezler. Bir başka sefer, tanıtmayı düşündüğüm Romalıları çok değişik bulacağınızdan hiç kuşkum yok.."

Don Juan, konuşmasının ardından, kadehini Cem Sultan adına kaldırdı. Salondakilere veda ederek ayrıldılar.

Kısa süre sonra Don Juan Cem Sultan'ı bir davet vermeye zorladı. Papa'nın da onayı alınarak, hazırlıklar sürdürüldü. Papa'nın büyük oğlu Sezar Borjiya'da, elinden geleni esirgemiyordu.

Önemle üzerinde durulan, Cem'i etkileyebilecek bir kadının bulunması idi.
Kısa süren bir aradan sonra Don Juan, yanında yeğeni Kontes Martino ile Cem'in huzuruna çıktı. Heyecanla,

-"Sevgili Prens'im! Hazırlıklarımızda bizlere yardımcı olan yeğenim Kontes Martino'yu, sizlere tanıştırmama izin veriniz."

diyerek, Kontes'i tanıttı.
Martino, dul kalmış, genç ve güzel bir kadındı.
Dudaklarındaki tebessüm ve gözlerindeki duygulu bakışları ile Cem'i ilk anda etkilemiş olmalıydı. Kendisini ayakta karşıladı iltifatla,

-"Sizleri tanıdığıma memnun oldum."

diyerek, oturmaları için yer gösterdi.

Don Juan, oturmalarının hemen ardından mizah dolu sözleri ile yeğeninden bahsediyordu.

-"Dış görünüşüne aldanmayınız aziz dostum..."

Cem, Don Juan'ın konuşmasını keserek Kontes'e döndü. Saygı ve incelik taşan sözleri ile konuştu.

-"Yeğeniniz, şair ruhlu düşünceleri ile sizi ve duygularınızı böyle tanımlamakta.

Oysa ben, şimdilik sizlerin söyleyecekleri ile sizi daha yakından daha berrak olarak tanıyacağıma inanıyorum.."

Kontes, buğu ve hüznün süslediği bakışları ile Cem'e,

-"Kendimi savunma durumuna düşmek istemem Prensim." dedi.

DEVAMI YARIN

58 ÖZET: Sultan Bayezid'e [illegible] [illegible] Cem Sultan'ı [illegible] [illegible] [illegible] Avrupa [illegible] [illegible] Papalığı harekete geçirdi. [illegible] Papa'nın isteği üzerine Cem Sultan Dö Buason'un cesaret dolu şatosundan alınarak yeni yaşamını sürdüreceği Roma'da, Papa'ya misafir edilir

CEM SULTAN

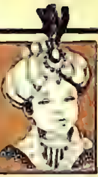

YAZAN VE ÇİZEN. RATIP TAHIR BURAK

Kontes Martino hazırlıklara büyük bir memnuniyet içerisinde katılacağını belirtti. Don Juan ve yeğeni, izin isteyerek Cem Sultan'ın huzurundan ayrıldılar.

Papa Aleksandr Borjiya, büyük bir istekle oyununu sürdürmekte devam ediyordu. Cem'i avuçları içine almak için başvurdukları denemeler, umut verici değildi. Sefahat alemlerinden tiksindiği ortaya çıkmıştı. Gururlu ve hisli yanı çok güçlüydü. Don Juan ve Sezar Borjiya büyük bir gayret içindeydiler.

Cem'i etkileyecek güç, hem sevebileceği hem de sevildiğine inandığı bir kadının varlığı olmalıydı. Bu konuda kesin bir karara vardılar.

Günlerce süren hazırlık çalışmalarından sonra kapılar davetlilere açılmıştı.

Cem Sultan ,Vatikan'ın İmparatorluk dairesinden getirilmiş olan altın yaldızlı koltuğunun önünde, misafirlerini ayakta karşılıyordu.

Cem, Don Juan'ın aracılığı ile misafirlere hoş geldin diyor, tanışmalarının kendisini bahtiyar ettiğini söylüyordu.

Davetliler, büyük bir neşe içindeydi. Don Juan, özellikle bazı çiftleri Cem Sultan ile sohbet ettirmeyi hiç ihmal etmiyordu. Herkes davetin güzel ve başarı ile gerçekleştiğini belirtirken Cem,

-"Sizleri tanımak ve beraberce güzel bir gece geçirmek imkanını hazırlayan dostum Don Juan'a ve Kontes Martino'ya, gayretleri için şükranlarımı huzurlarınızda belirt-

mek isterim...'' diyordu.
Ama Kontes Martino, Cem'e yaklaşmak isteyen kadınların önünde bir engel gibiydi... Şehzadenin ilgisini başka yönlere çekebilmek için gayretlerini gizleyemez olmuştu. Tehlikeli gördüklerini, derhal uzaklaştırmanın bir yolunu buluveriyordu.

Bu ilgi çemberini aşan genç ve güzel bir kadın, kocasını sürüklercesine Cem Sultan'a yaklaştı... Dikkatleri çeken güzellikteki referansı ile şehzadeyi selamladı.

''Davetinize teşekkürlerimizi iletmek, sizleri yakından tanımak isteğimizi bağışlayınız Aziz Prens hazretleri.'' diyerek, parıltılar oynaşan bakışlarını Cem'e yöneltti. Ve,

-''Bizleri, vereceğimiz davette onurlandırmanızı isteyeceğim.!..'' dedi.

Cem, bir anda kendisini sonsuz güzellikteki bakışların güçlü çekiciliği içinde bulmuştu.
Bakışlarını, tedirginlik içinde yanında durmakta olan kocasına çevirdi.

Romalı asilzade, bu beliren kısa zamanın içinde hafifçe öne doğru eğilerek:

-''Eşim samimi duygularını dile getirirken ailemiz adına konuşmuştur. Davetimizi kabul buyurursanız bizlere sonsuz şeref bahşetmiş olacaksınız Prens hazretleri..''

Cem'in daveti kabul etmesinde, kendisini sınırlayacak hiç bir neden yoktu.

-''Dostluğunuza saygı duyarım. Aranızda bulunmak bana saadet verecektir.''dedi.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

[illegible] cak savaşta Cem Sulta[illegible] [illegible] için bir [illegible] Papa'ya misafir edil[illegible]

YAZAN VE ÇİZEN: **RATIP TAHIR BURAK**

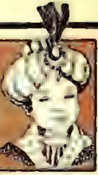

Cem, güzelliğinden etkilendiği Markiz'e,

-"Dalgınlığımı hoş karşılayınız! Oturmanızı isteyebilir miyim?" diyerek yanında yer gösterdi.

Kontes Martino, davet boyunca sürdürdüğü amacını koruyamamıştı. Güzel Markiz büyük bir sevinç ve onurla Cem'in yanına oturdu. Kıskançlık denizinde boğulur gibi olan Martino; bir an önce bir şeyler yapabilmenin telaşı içindeyken Don Juan, salonu sessizliğe çağırıyordu.

-"Sevgili dostlarım! Sizlere bir müjde iletmek istiyorum..."

Diyerek başladığı konuşmasını sürdürdü. Bir hafta sonraki toplantıyı ve herkesi Marki ve Markiz adına davet ettiğini açıkladı.

Kısa süre sonra davet sona erdi. Misafirler gitmiş, Cem, Don Juan ve Kontes Martino'dan başka kimseler kalmamıştı. Don Juan, Cem'e dönerek,

-"Sıkılmadığınızı umarım Prensim. Sanırım güzel bir gece geçirdiniz."

Cem, gösterdikleri ilgi ve yardımları için her ikisine de teşekkürlerini bildirdi. Don Juan, Cem'in sözlerinin ardından,

-"Sevgili Prensim! Bu güzel geceyi baş başa kutlamaya ne dersiniz? Bir süre dinlenmeniz ve özel görüşmek isteyeceğinizi dikkate aldığımdan, yanda bir oda hazırlamıştım. Hemen oraya geçmeyi teklif ediyorum".

Kısa bir an sonra, hazırlanmış küçük salona geçildi.

Don Juan, her şeyi uygun bir düzen içinde yerine getirmişti. Renkli ışık pırıltılarının oynaştığı kristal şarap sürahisinden, üç kadeh doldurdu. Coşkuyla söylenerek, kendi kadehini boşalttı. Ve odadan ayrıldı.

Bir anda beliren sessizlik, durgun ışıkların aydınlattığı bu iki genç insanın, soluk alışları ile bozuluyordu. Cem, elindeki kadehi yavaşça Kontes'in dudaklarına doğru uzattı. Martino, kadehi uzatan eli, sevgi dolu elleriyle tutarak, dudaklarına götürmede yardımcı oldu...

Kadehteki şarap tükenirken, sabahın parlak ışıklarına ulaşacak mutluluk taşan bir gece başlıyordu.

Don Juan ertesi gün kapıyı çaldığında, öğle vakti olmuştu..

İçeri giren Don Juan,

"Günaydın sevgili Prensim.. Günaydın sevgili yeğenimi.. Dışarıda çok güzel bir gün var."

Diyerek, konuşmalarını ara vermeden sürdürdü.

Hazırlanan öğle yemeği beraberce yenerek, dönüş hazırlıkları tamamlandı.

Şato'dan ayrılan Kontes, Don Juan'la konağına dönüyordu.

Kontes Martino, arabada Cem'in etkileyici özelliklerinden bahsederken, Don Juan kendisini uyarmayı gerekli bulmuştu.

-"Görevimiz Prensi kendimize değil, Hıristiyan aleminin arzu ve emellerine bağlamaktır. Önemli olan, onun size bağlanarak iradeniz içine girmesidir". dedi.

DEVAMI YARIN.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

68 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir ihtişamla onu Sultan Bayezıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya bu görevi yeniden üstlendi.

Cem, Kontes Martino ve Don Juan'ın gitmesiyle yalnız kalmıştı.

Yaşamına giren tüm kadın ve genç kızları hayalinde canlandırdı. Düştüğü gafletin batağında her birinin kendisine sunduğu ihaneti düşünmeye ve değerlendirmeye koyulmuştu.

Hayatına kasteden İren'i gözlerinden güçlükle sildi.

Nis'te karşısına çıkan yeşil gözlü Markiz, ve olanca tazeliği ve güzelliğiyle Helen, yüreğinde bir sızıyı yaşattı. Helen'i sevmişti. Bourgeneuf şatosundaki Mari'nin sesini duyar gibi oldu.

Şimdi Roma'da idi. Karşısına sevgi ve aşk dolu bir kontes çıkmıştı. Papa'nın küçük oğlu Don Juan'ın sunduğu, dul ve güzel Martino...

Şehzade ile kader birliği içindeki yoldaşları, büyük bir kararsızlık içinde kalmışlardı.

Bu düşünceler içinde konuşurlarken, Cem'in kapısındaki nöbetçi yoldaşları geldi.

"Şehzade hazretleri, Ayas ve Sadi beyleri beklediğini buyurdular" diyerek, haber iletti.

Cem düşüncelerinden, Ayas ve Sadi Beylerin gelmesiyle sıyrıldı. Onlara oturmalarını söyledikten sonra konuşmaya başladı.

-"Dünyada neler olup bittiğinden haberimiz yok. Bizler için neler düşündüklerini hepimiz biliyoruz. Şüphesiz amaçları Devlet-i Osmaniye'yi yeryüzünden silmektir. Gördüğümüz güleryüz, bu emel ve arzularının görüntüsüdür".

Cem bakışlarını Ayas ve Sadi Bey'in yüzlerinde dolaştırırken, konuşmasını sürdürdü.

-"Davetler, birbirinden alımlı ve güzel hatunlar yaşamımızın bir parçası haline getirilirken, sanmayın ki kendimizi eğlence ve gönül avutmaya verdik. Düşüncemiz bir şeyler öğrenebilmek, olup bitenlerden haber almaktır".

Cem'in düşüncelerini açıklaması Ayas ve Sadi beylerin yüreklerini ferahlatmıştı. Düşüncelerinde ne kadar yanıldıklarını anladılar. Görüşmelerini, kapı nöbetçisinin Don Juan'ın geldiğini bildirmesi ile yarıda kestiler.

Cem, ayağa kalkarak konuştu.

-"Görelim! Bugünkü yenilikler nelermiş!"

Don Juan büyük bir neşe ve coşkunlukla, Cem'i selamladı.

"Mutlu günler sevgili Prensim" diyerek konuşmasını sürdürdü. Karşılıklı oturdular. Verdikleri davetin, güzel yanlarını konuşarak vakit geçirdiler. Sonunda Don Juan, sözlerini Kontes yeğenine getirdi.

"Yeğenimi geçirirken öylesine mesut ki, sormayın. İlginizi esirgediğiniz gün, sizler için can sıkıcı olmasından korkarım.."

Cem, dudaklarında beliren gülümsemeyle karşılık verdi.

-"Benim için tasalanmayınız dostum. Biz kadınları yaşamımızda dengeli tutmasını biliriz.."

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

69 ... Avrupa devletlerini yön lendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyan lık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir ... onu Sultan Beyazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya bu görevi yeniden üstlendi.

Don Juan, aldığı cevap karşısında istediği konuda konuşma fırsatını yakalamıştı.

"Prensim iş, bir kontes bir Markizle bitmemekte. Roma'da ne kadar kadın varsa her birinin kalbinde yeriniz var. Davet vermekle aralarında bir rekabet getirmiş olduk.. Bütün bunları görüşüp, tartışabiliriz. Kabul buyurursanız yeğenim ve ben bu akşam basit ve sade bir sofra etrafında toplanalım".

Cem gülümsedi ve Don Juan'a bakarak konuştu.

-"Bana mı, yoksa yeğenine mi hizmet ediyorsun anlamıyorum dostum!"

"Açık konuşuyorum Prensim. Bana verilen hizmeti yerine getirmeye çalışıyorum. Ve hizmetimi sevgi ile yaptığımı söyleyebilirim".

Küçük bir kafile ile, Don Juan'ın şehir dışındaki konağına vardılar.

Kontes Martino kendilerini kapıda karşılamış, Cem'in koluna girerek çok güzel döşenmiş bir salona buyur etmişti. Kısa konuşmalarının ardından Don Juan adamlarına bazı emirler vermek için izin isteyerek ayrıldı.

Sessizlik ve yalnızlık, birbirlerine özlem ile bakan iki insanı birleştirmede güç olmuştu. Cem kadına yaklaştı. Kendine yönelen yüzü sevgi ile okşadı. Vücuduna sarılan narin ve güzel bedeni kollarının arasına alarak, sevgi ve arzunun içinde erimiş olan Martino'nun yüzünü öptü.

-"Don Juan'ın gelmesi yakındır"

diyerek, kollarını gevşetti.

Don Juan kısa bir an sonra kapıda göründü. Neşe dolu sesi ile konuşmaya başladı.

"Sofra hazır ve sizleri bekliyor! Ama burada hazırlanacak küçük bir sofranın daha samimi ve daha hoş olacağını düşünürseniz, hemen emredin!"

Cem Martino'ya kaydırdığı bakışlarının ardından,

"Daha güzel ve daha uygundur" dedi.

Hizmetkârlar küçük bir zaman süresinde masayı donatmışlar, hazır hale getirmişlerdi.

Masada, neşe içinde kadehler dolup boşalıyor fakat ne var ki, tatlı ve sürükleyici bir sohbet kurulamıyordu.

Uzayan saatler içerisinde Don Juan, birkaç kez dışarı çıkmak gereğini duymuştu.

Görevini yerine getirmekten mutluluk duyuyordu. Sonunda, masadan kalkarak konuştu.

"Gerçekten kendimi yorgun ve rahatsız hissetmekteyim. Küçük bir dinlenmeye ihtiyacım olduğuna inanıyorum.

Ben, izninizi isteyeceğim. Sizlerin, evinizdeymiş gibi davranması beni mutlu edecektir".

diyerek ayrıldı.

Çekici bir arzu salonu kaplarken, iki el birbirine uzanıp birleşmişti.

Yandaki sessiz ve küçük oda, sabaha uzanacak gece için, birbirlerine arzu ve istek dolu iki genci misafir ediyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. RATIP TAHIR BURAK

[illegible] Papa ayrıca Hıristiyan[illegible] adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük [illegible]

Sabahın ışıkları vücutlarını aydınlatıyordu. Susayan Cem gözlerini açtı. Kısa bir aradan sonra yavaşça başını çevirdi. Martino, derin ve huzur dolu bir uykunun içinde yüzer gibiydi. Sessizce eğildi

Güzelliklerin süslediği yüzü öperek konuştu.

"-Uyan sevgili Martino."

Martino, zorlukla açabildiği gözleri ile Cem'e baktı. Tanımlamayacağı bir duygu ile Cem'e sarıldı...

Kısa bir süre sonra günlük yaşama dönmüşlerdi.

Martino, Don Juan'ın uyandırılması için haber vermiş, hazırlıklarını tamamlamıştı. Don Juan geldiğinde her şeyin hazır olduğunu söylüyordu.

Zaman geçiyordu. Ve bir gün Don Juan, üç sandık ile çıkageldi. Sandıklar, Papa'nın isteği ile Venedikli tüccarlar tarafından İstanbul'dan getirilmişti. Cem, Papa'nın oğlu Don Juan ile konuşuyordu.

"-Papa hazretleri tarafından hatırlanmış olmam beni mutlu etti. Armağanlarını kabul ediyorum. Yakın bir zamanda bizzat teşekkür etmek beni bahtiyar edecektir."

Şadi bey Cem'in işareti üzerine anahtarları aldı. Don Juan sandıkların açılmasını beklerken, Cem ayağa kalktı.

"-Armağanlarla sonra ilgilenirim. Şimdi tek isteğim siz dostumla sohbet etmektir" dedi.

Cem ve Don Juan, şatonun küçük bir odasında başbaşa kaldılar. Konuşmaları durgun ve zaman zaman kesiliyordu. Don Juan, bu durumdan rahatsızlık hissetti.

"-Sevgili Prensim!.. Sizi neşesiz görmek, beni üzüyor. Saklamaya çalıştığınız bir kederin izlerini yüzünüzde görür gibiyim" dedi.

Cem, acı dolu bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"-Haklısın dostum. Bana sunduğunuz hizmetler karşısında sizleri hayal kırıklığına uğrattım. Eğlenmek, güzel kadınların varlığı, yarama merhem olmuyor. Derdimi, ızdırabımı dile getirmekten bile mahrumum."

"-Sizi anlıyorum Prensim! Yine de sabırlı olmanızı tavsiye edeceğim. Şimdilik avunmaya çalışınız..."

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

[illegible] Sultan Bayezid'a [illegible] karşı harekete ge[illegible]

YAZAN VE ÇİZEN. RATİP TAHİR BURAK

Don Juan birden ayağa kalktı. Ciddi bir tavır takınarak, reveransla Cem'i selamladı. Özür dileyip, bağışlanmasını istedikten sonra.

"-Valans Kardinali ağabeyim Sezar Borjiya hazretleri, sizlere saygısını iletmem için beni görevlendirdi. Yarın akşam için davetlerini kabul buyurmanızı diliyorlar."

Cem gülümsemeyle konuştu.

"-Davetlerine gitmek beni mutlu edecektir."

Cem'in daveti kabul etmesine çok sevinen Don Juan, ikinci bir reveransla ayrıldı.

Ertesi gün Cem hazırlanmış bekliyordu. Gecenin karanlığı her yeri kapladığında, avludan gelen nal sesleri duyuldu. Sezar Borjiya'nın

Cem, sürekli Don Juan'ı bekliyor ve gözleri ile onu arıyordu.. Bunu farkeden Sezar,

"-Kardeşimi kıskandığımı itiraf etmeliyim. İlgi ve dostluğunuza ulaşabilmem için, nasıl davranmam gerektiğini düşünüyorum..."

Cem, Sezar'ın sözlerine, gülümsemeyle karşılık verdi

"-İçimde bulunduğum şartlarda, dost ve dostluklara dayanmak zorundayım. Uzattığınız dost elinizi içtenlikle kavradığıma inanmanızı isterim."

Sezar bu sözler karşısında derin bir saygı gösterişi ile ayrıldı. Kısa bir süre sonra, güzel ve alımlı iki genç kızla döndü.

"-Aziz Prens'im, sizi bir süre bu sevimli yaratıklara

emanet ediyorum. Sizler tanışıncaya kadar döneceğimi bildiririm." diyerek ayrıldı.

Tüm uşak ve hizmetkarların hazırlıkları, çok kısa bir zaman almıştı. Her şey hazırdı. Cem'in yanına dönmekte gecikmeyen Sezar, şarap dolu kadehini kaldırdı. Salonda bulunanlara dönerek yüce misafiri adına kadeh kaldırmalarını istedi. Herkes, neşe ve bağırışlar içinde kadehlerini kaldırmıştı.

O an müzik başladı. Rengarenk ince tüllere bürünmüş genç kızlar, bir renkli bulut benzeri içinde oyunlarını sergilemeye başladılar. Salonu büyüleyici bir sessizlik kaplamıştı. Sihirle esen rüzgar, seyredenleri hayaller alemine çekiyordu.

DEVAMI YARIN

72 ÖZET Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan: Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayezid'e ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Peri kızların güzel ve çekici gösterileri sona ermişti. Cem'i özel bir şekilde selamlayarak salondan ayrıldılar.

Cem, kadınların ilgisinden kendisini uzak tutarak yalnızca şarabını yudumluyordu. Salonun ortasında değişik türde dans ve oyunlar, sürüp gitmekteydi.

Bir ara müzik durdu. Başında koca bir kavuk üzerinde işlemeli yelek giymiş, seyrek sakallı bir adam, gösteri yerinin ortasına geldi. Hemen arkasından hasır örgüyle yapılmış bir sepeti taşıyan iki köle geliyordu.

Yer öpüp selam veren sakallı elindeki kavala benzer müzik aletini ağzına götürdü.

Ve çalmaya başladı.

Çok geçmeden bir hışırtı duyuldu. Sarsılan sepetin kapağı aralanarak bir yılan başı gözüktü. Müziğe uygun sallanışlarla uzayan yılan, renk renk göz alıcı pırıltılar saçıyordu. Müzik olanca etkisi ile çevresini büyülerken, sepeti örten ipek dalgalanmaya başlamıştı. Yükselen örtü yere doğru kaydı. Ve sakladığı güzellik meydana çıkmıştı. Mükemmel bir dansöz olan yaratık, kıvrıla kıvrıla dans etmeye başladı.

Bu arada köleler, yılanın tekrar girdiği sepeti alıp götürerek bir başka sepeti getirdiler.

Dans eden kız bu kez, yeni getirilen sepetin çevresinde dönüp dolanmaya başladı. Okşar gibi ellerini sepetin üzerinde dolaştırıyordu.

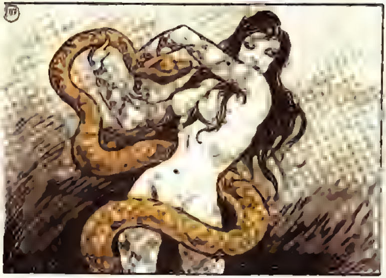

Bir anda herkesi ürperten büyük bir yılan, sesler çıkartarak süzülmeye başladı.

Dansözün el hareketlerine uyum göstererek hareketlenen koca yılan, ayağa kalkmış oynak bir ritim ile sallanan bedene sarılarak, yükselmeye başladı. Bir süre, izleyenleri hayrete düşüren değişikliği ile devam etti

Sonunda kadın, kucağında hareketsizleşen yılanı, kölelerin getirdiği sepete yerleştirerek gösterisini tamamlamıştı.

Sezar Borjiya, yanıbaşındaki güzel kadına döndü.

"-Düşündüklerini çekinmeden dile getirmeni isterim. Söyle bakalım!..."

diyerek espri ve neşe dolu bir konuşmayı başlattı

Bu sırada Don Juan çıkageldi. Papa'nın küçük oğlu Şehzadeyi çok iyi tanımıştı.. Onun nelerden zevk aldığını, neleri hoş karşılamadığını değerlendirebiliyordu.

Sezar Borjiya, sefahat ve eğlence alemleri içinde boğulmuş biriydi. Gerçek kişiliği kardinallik tacı ve cüppesi altında saklamıp, öz varlığını gizliyordu.

Don Juan, Cem'in aşk ve eğlence değerleri ile Sezar'ın soytarılığı arasındaki davranış uyuşmazlığının belirginleşeceğini bildiğinden, ağabiyini işaretle uyarmayı gerekli gördü. Ve bir öneride bulundu.

"—Sanırım prens hazretlerinin su perilerini izlemesi, hoşlarına gidecektir."

DEVAMI YARIN

3 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyan [illegible] Sultan [illegible] bir inatla onu Sultan [illegible] Müslüman alemine karşı [illegible]

CEM SULTAN

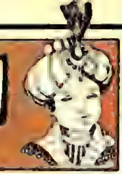

YAZAN VE ÇİZEN. **RATİP TAHİR BURAK**

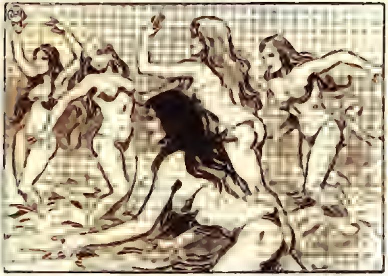

Kısa bir süre sonra, gösterilerin yapıldığı yer bir havuz haline dönüşmüştü.

Müzik başladı. Çıplak bedenleri ile genç dansçılar uyumlu hareketleri ile suyun içinde oynamaya başladılar.

Kadehler durmaksızın dolup boşalıyordu. Sezar, bir hizmetkarın yanına yaklaşması ile kahkahalar dolu konuşmasını kesti. Hizmetkar birşeyler fısıldamıştı.

Sezar, ayağa kalkarak coşkuyla konuştu:

"—Sevgili Prens! Bizi başka bir alem bekliyor. Haydi kalkalım!..." diyerek elini uzattı.

İki kardeş, Cem Sultan'ın aralarına alarak salondan ayrıldılar.

Vahşi pars hayvanları ile nöbet tutan iki zenci kölenin

Lükres, güzel yüzünü süsleyen kaşlarını çatmış, Sezare'a kızmıştı. Söylendi.

"—Sezar!.. Şakaların her zaman tatlı olmuyor, seni cezalandırmam gerekli.."

Cem büyük bir incelikle.

"—Sezar'ı bağışlamanızı rica ederim Prenses! Sizleri tanıma fırsatını bana verdiği için kendisine minnettarım"

Lükres hafifçe güldü.

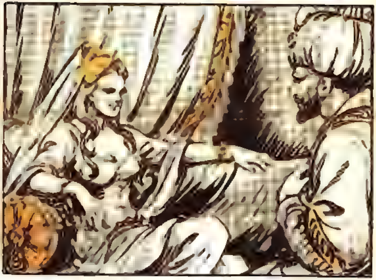

Gözlerini Cem'den ayırmadan konuştu.

"—Ona vereceğim ceza bir ödül olacaktır. Dairesine çekilsin ve dilediği gibi eğlensin."

Lükres, büyük yakınlıkla Cem'i yanına buyur ederken Sezar ve kardeşi Don Juan, odadan ayrılıyorlardı.

Lükres Borjiya'nın işareti ile sessiz bir telaş başlamıştı.

Eksiksiz bir masa, genç ve güzel kızlarca hazırlanıyordu.

Sessizlik, bakışlardaki çekici bir manayı belirginleştirirken, Lükres, gözlerinin derinliğinde parıldayan ışıltılarla Cem'e baktı. Sessizliğin tükenmesini istiyordu.

"—Don Juan, sizin konuşmayı sevdiğinizi söylemişti. Sizi ve herkesi etkileyen yaşamınızı bilmeyi, çok isterim"

Cem kendisini çevreleyen bu güzellikler içinde kaybolmuş gibiydi. Kendini toplayarak konuştu.

"—Kısaca saz,söz ve aşk yaşamımın bir parçası ve süsüdür. Zafer ve yenilgi, ihanet ve tutsaklık benim bu güne uzanan hayatımı belirlemiş ve beni,kaderime bağlamıştır."

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Lükres, karşılaştığı her erkeğin gönlüne yerleşmeyi başarmış bir kadındı. Arzuladığı ve beğendiği her erkekle oynaşmaktan çekinmezdi.

Cem'i dinlerken, ilişki kurduğu erkekleri aklından geçiriyordu. Hepsi de güzelliğinin ve etkisinin gücü altında eğilmiş, varlıklarından fedakarlıklarda bulunmuşlardı. Şimdi, iki güçlü duygu benliğini sarıyordu. Görevi diğer kontesler, markizler gibi, Cem Sultan'ın gönlünü çelmekti. Ama Lükres, Roma'nın bütün güzel kadınlarından çok daha güzel çok daha cazip bulurdu kendisini.

Korktuğu, bunca tanıdığı güzel, çekici kontes ve Markizlere yürekten bağlanmaması ve bu aşkların için de kişiliğini yitirmemesiydi.

Lükres, duygularını değerlendirmeyi bir başka zamana bırakmayı uygun bulmuştu. Yumuşak ve tutku dolu bir sesle konuşarak, "-Sanırım Sezar'ın tatsız şakası, sizi etkiledi. Oysa beni nitelediği şeylere benzer yanım olabilir mi?..." diyerek, Cem'i konuşmaya davet etti.

"-Sizi tanıyıp, yüreği kanat çırpmayan hiçbir kimse düşünemem..Sessizliğimi, beni peşinden sürükleyen güzel duygulara kapılmama yorunuz..." diyerek konuşması, Lükres'in güzel yüzünü gülümsemeyle aydınlattı.

Hizmetkarın doldurduğu kadehi eliyle Cem'e uzatırken ahenkle yaklaşıyordu.

"-İkimizi mutluluğa ulaştıracak dostluğumuzun şerefine..."

Cem, kadehi taşıyan eli tutarak yakıcı sıcaklığını his settiği yüze, dudaklarıyla dokundu.

Lükres, güzelliğini sergilercesine ahenkle ayağa kalktı. Bakışları cariyeleri harekete geçirmişti.

Salonu ikiye bölen perdeler açılırken bir gurup genç kız, raks etmeye başladı. Lükres,

"-Burası benim cennetimdir. Güzel olmayan hiç bir şey burada bulunamaz. Dans, aşk ve müzik bizim her şeyimizdir. Az sonra, ben de onların arasında dans eder onlara katılabilirim. Bu gösteri bir oyuna da dönüşebilir!.. Arzu ederseniz, ben bu oyunu oynamaya hazırım. Siz bu oyuna katılmayı kabul ediyor musunuz?.."

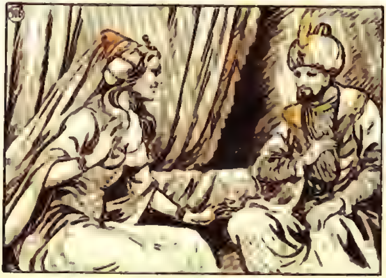

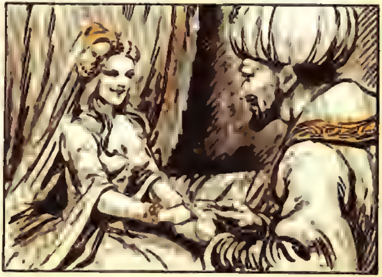

Lükres, oynaş ve cilvenin parıldadığı bakışlarını Cem'e dikmiş, karşılık bekliyordu.

Cem, tedirginlik içinde konuştu.

"-Yanlış davranmaktan ve size ulaşamamaktan çekinirim..."

Lükreş, Cem'in daha fazla konuşmasını istemiyordu. Düşündüklerine ulaşmış gibiydi. Duraksamadan konuşmaya başladı.

"-Kısa süre için sizden ayrılıp, raks eden kızların kıyafetini giyeceğim. Müziğin başlaması ile ben, dansçı kızlar ile beraber çevrenizde dolaşarak oynayacağız. Oyunun zorluğu, tabiidir ki söndürülen ışıkların karanlığında beni bulmanız olacaktır.."

DEVAMI YARIN

75 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayezid'e ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya bu görevi yeniden yüklendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATIP TAHIR BURAK**

Vücudunu saran tül örtüler, güzelliğini büyülendirmiş gibiydi. Uçarmışçasına süzülüp Cem'in yanına geldi.

Salona doğru yürüdüler. Lükres kendini tutsak eden korkunun içinde, yavaşça konuştu.

"-Beni üzecek bir sonuca varmak istemediğimi, bilmenizi isterim Prensim."

diyerek gözlerini ayırmadan dans topluluğunun içine katıldı.

Karanlığın bir anda her şeyi yutması ile müzik başlamıştı. İpek tüllerin boşlukta çıkarttığı sesler, dans eden ayakların ritmi ve müziğin kıvraklığı birbirleriyle kaynaşıyordu.

Cem, çevresinde hareketlenen tüllerin rüzgarı ile

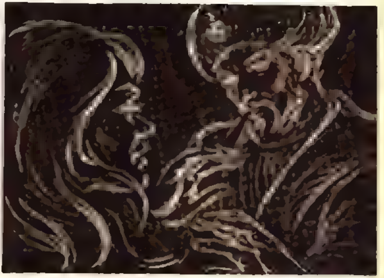

bir kokulu çiçek bahçesinin içinde gibiydi. Savrulan uzun saçların taşıdıkları gül, sümbül, leylak, limon ve yasemin kokuları birbirine karışıyordu. Cem değişik ve çekici bir koku ile ürperdi. Boşluğa uzattığı eli ile sıcaklığını hissettiği vücudu kendine doğru çekti. Koku'yu derinden soludu. Yanıldığını anlamıştı. Hafifçe geri çekilerek yavaş bir sesle konuştu.

"-Güzel kız, aradığım siz değilsiniz."

Solukların hareketi ile dalgalanan koku bulutları, yapılacak bir seçimi zorluyordu.

Bir nefesin sıcaklığı, oynaşan saçların titrettiği nefis bir koku, bir anda yüreğini çelmişti. Işıksız bir boş-

lukta elini uzattı.Dokunduğu çıplak bedenin, parmak uçlarında ağırca dönerek bir beklemenin içinde kaldığını hisseder gibi oldu.Kısa bir adım atarak iki eliyle kendine doğru çekti.Kararlı ve dengeli arayışlar içindeki elleri, soluğunu dudaklarında hissettiği yüz'e ulaşmıştı. Dudaklarını yavaşça değdirdi. Küçük ürpertilerin titreşerek, kendini açığa vuran bedene sarıldı.

"-Hiç kuşkum yok!.. Kollarımdaki sensin."

Lükres, duyduğu sonsuz heyecan içinde seslendi.

"-Yansın ışıklar, Aydınlansın her şey."

Kısa süre içinde her şey ışıklarla yıkanmış gibiydi.

Lükres, gözlerinde ulaştığı zaferin parıltıları içinde

Cem'e bakıyordu. Sessizce konuştu.

"-Sevinçli ve mutluyum. Arzu ve isteklerinize hizmet etmek, bu andan itibaren görevim olmuştur"

Lükres, bakışlarını çevrede dolaştırması ile sessizlik, her şeye egemen olmuştu.Tüm nesneleri belirginleştiren ışık, şimdi küçük parıtılar halinde oynaşıyordu.

Gece tükenirken, sabahın ılık ve parlak ışıkları, perdelerin gizlediği inatçı karanlığı zorlar gibiydi. Lükres, yanından kalkmakta olan Cem'e,

"-Senin, yalnızca seninim ve senin de yalnızca benim olmanı istiyorum" diyordu.

DEVAMI YARIN

76 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem, Lükres'in sunduğu sonsuz cennet içinde yaşarken, Papa'nın elçisi Buçardo, İstanbul'da Sultan Bayazıd ile çetin bir pazarlık içindeydi.

Beklenmedik bir olay, bu sürüp giden pazarlığın iç yüzünü meydana çıkarıverdi. Buçardo, Padişahın mektubunu taşıyan Türk elçisi ile Roma'ya dönerken Jan Dolarover adındaki Venedikli bir komutan, adamları ile yollarını kesti. Türk elçisi, becerisiyle çemberi yarmış ve kaçmayı başarmıştı. Fakat Buçardo yakalanarak hapsedilmiş, Papa'nın ve Sultan Beyazıd'ın mektup ve evrak'ı ele geçmişti.

Bu olay, Venedik hükümetini zor bir duruma sokmuştu. Jan Dolarover, ele

Papa büyük bir gayret içindeydi. Yeni düşüncelerini harekete geçirmeye karar vermişti. Bu nedenle oğlu Don Juan'ı görevlendirdi.

Don Juan telaşla Cem Sultan'ın huzuruna çıkmış, Papa'nın dileklerini iletiyordu.

"-Aziz Prensim, Papa hazretleri ziyaretinize gelecekler. Hemen hazırlansanız iyi olur."

Cem, Papa'nın son günlerde sürdürdüğü ziyaretleri içindeki bu ziyaretini olağan karşılamıştı. Hazırlıklarını telaşsızca sürdürdü.

Papa, büyük bir alayın başında ve beyaz giysiler içinde bir katır'a binmiş, geliyordu.

Papa, Cem Sultan'ın bulunduğu yere gelince durdu.

Cem, atını iki adım ileri sürerken sağ elini göğsüne bastırarak başını eğdi ve Papa Aleksandr Borjiya'yı selamladı. Papa,

"-Sizi selamlamak ve hatırınızı sormak için geldim. Arzu ederseniz, Roma'yı birlikte dolaşalım Aziz Prens!"

Cem, saygı dolu sözlerle karşılık verdi.

"-Çok lütufkarsınız, muhterem Papa Hazretleri"

Konuşmaları kısa sürmüştü. Alay arkalarından hareket etti. Bu olay bugüne kadar ne görülmüş ne de işitilmişti. Uzunca süren at gezintisinden, Papa memnundu. Cem Sultan'a teşekkür etti. Ve bu memnuniyetini dile getirmekten kendini alamadı.

DEVAMI YARIN

77 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

Cem, kendisine gönülden bağlanmış can yoldaşları ile görüşmesi, uzayan zaman aralıklarında gerçekleşebiliyordu.

Şehzadelerini, yaşamından memnun görün beylerinde hallerinden şikayetçi oldukları yoktu. Rahatları ve günlük yaşamları arzu ettikleri gibi geçiyordu.

Biraraya geldiklerinde Cem, toplantıları değişmeyen sözleri ile başlatırdı.

"-Şöyle oturun bakalım. Sohbetinize hasret kaldım. Bir dileğiniz ya da isteğiniz varsa belirtiniz!"

Beyler, bu sözler karşısında,

"-Şehzadem!..Biz kullarına izzet ve ikramdan başka davranışları yoktur.."

diyerek, sohbete katılırlardı.

Cem bu toplantıların birinde,

"-Sen ne düşünürsün Şadi bey?

diyerek sormuş Sadi Bey'de,

"-Şehzadem! Dünyada neler olur biter, bilmeyiz. Bizlerin düşüncesi, sizlerin talihsizce bu kafirlerin elinde olmasıdır..."

demişti.

Zaman hızla akıp geçiyordu..Cem, sabaha kadar yanında olduğu Lükres'ten, Don Juan ile birlikte ayrılarak yola çıkmıştı. Sent Auj Şatosu'nun kapısına ulaştıklarında, oldukça iyi giyimli olan güleç yüzlü biri, saygı ile eğilerek Cem'ı selamladı.

"-Sizleri dünya gözüyle görebildiğim için Allah'a şükürler olsun!...."

diyerek, Cem'in gözleri içine bakmıştı.

Cem, kendisine bakan gözleri tanımıştı. Bir büyük sevincin içinde boğulur gibi oldu. Atından inip, yanaklarından hasretle öpmek istemişti Frenk Süleyman beyi...

İsteğini güçlükle engeledi..Bu küçücük zaman parçası içinde karar vermek zorunda kalmıştı. Don Juan'a,

''-Dostum!..Bizimle beraber gelmeni rica edeceğim.

Gördüğünuz bu eşi olmayan insanı tanımanızı isterim.'' dedi. Ve beraberce giriş katındaki bir salona girdiler. Cem, Don Juan'ı karşısına oturtarak konuşmaya başladı.

''-Dostum! Size, Şövalyelerin ellerinde tutsak olduğum günleri ve Frenk Süleyman'ın nasıl kaçtığını anlatmıştım. Onu bir kez daha kaybetmek istemem. Buna

imkan verilmezse,kimse benden dostluk beklemesin.''

Don Juan, şaşırmıştı. Cem,kararını açıkça söylüyor, düşüncelerinin ötesinde birşey kabul etmeyeceğini belirtiyordu.

''-Şimdi ona kavuştum. Bir daha onu kaybetmem söz konusu olamaz...''

Don Juan,bu kesin karar karşısında dikkatlice konuştu.

''-Prens'im!. Çok değer verdiğiniz dostunuza kavuştugunuz için sevincinize katılıyorum. Çekindiğim,sizler için bir tehlike kaynağının varlığıdır...''

Cem, Don Juan'ın konuşmasını hemen kesti.

''-süleyman Bey'e anam kadar güvenirim, ondan bana hiçbir kötülük erişemez...''

DEVAMI YARIN

78 ÖZ... Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayezıd'e ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yeni Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN. RATİP TAHİR BURAK

Don Juan, kesin kararını vermek zorunda kalmıştı. Ayağa kalkarak Cem'e dostça elini uzattı.

"-Kendinizi üzmeyiniz sevgili Prens'im. Süleyman beyi kimse sizden ayırmak isteyemiyecektir..." dedi. Ve izin isteyerek odadan ayrıldı. Cem, sadık nedimine sarılmış, gözlerinde ve yüreğinde bastıramadığı hasretini dışa vurmuştu.

Bir zaman sonra, kapıya doğru seslendi.

"-Tez haber verin!.. Beyler, ağalar eksiksiz burada olsunlar..."

Frenk Süleyman bey, sırtı kapıya dönük ayakta duruyordu. Cem, birden sevinç taşan sözleri ile seslendi.

"-Ne durursunuz? Kucaklayın can yoldaşınızı.."

Ortalığı kaplayan coşku ve sevinç, yavaşça durulurken Cem, konuşmayı başlattı.

"-Bizler, şimdi seni dinlemek isteriz. On yılı aşan zaman içinde, neler yaptın?."

Süleyman bey, heyecanını gizleyerek anlatmaya başladı.

"-Size ve yoldaşlarıma kavuştuğum için bir kez daha Allah'a şükrediyorum. Sizlerden ayrıldıktan sonra Savoi dükası olan gençle tanışma imkanına kavuştum. Beni korudu. Size gönülden bağlanmış bir dost olduğundan, söz edebilirim. Ölümünden önce beni Lorren Düka'sına gönderdi. o da, bir dostunuz olarak sizi şövalyelerden kurtarmak için çok uğraştı. Uğraşılar başarısızlıkla sonuçlanınca, kahroldu.."

"-Sizlerin Roma'ya götürüldüğü haberi kendisine ulaşınca, sizi kurtararak Mısır'a göndermek için gerekirse hayatını ve bütün servetini ortaya koyacağını söyleyerek yemin etti. Ve hemen harekete geçti..."

Büyük bir dikkat içerisinde olan Şadi bey, birden yerinden kalkarak konuştu.

"-Kulunuzu bağışlayınız şehzadem!...

Kul kısmının herşeyi bilmesi gerekmez. Sizlerin yalnızca görüşmesinde fayda umarım.."

Cem, gözlerini yavaşça Şadi beyden Ayas beye kaydırdı ve sordu.

"-Sen ne dersin Ayas bey?.."

Ayas beyin de kabul etmesiyle, herkes odadan ayrıldı.

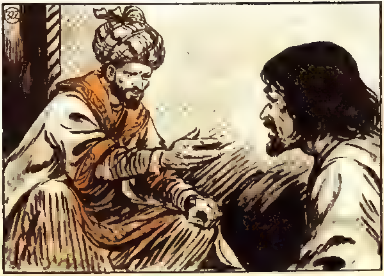

Cem tedirgin olmuştu. Duygularını belirterek konuştu.

"-Yoldaşlarımızı göndermenin gereği olup olmadığını düşünürüm. Onları gücendirmiş olmayalım..."

"-İsabet oldu Şehzadem. Önemli olarak gördüklerimi daha sonra sizlere iletmenin düşüncesi içindeydim.." diyerek konuşmasını sürdürdü.

"-Şehzadem!..Yüce başınız üzerine yapılan pazarlıklar son bulmamıştır. Biraderiniz Bayazıd Han ile Papa arasında yapılan pazarlığın belgeleri ele geçmiştir. Her taraf, büyük bir gürültüyle çalkalanmaktadır. Şimdi bu belgeler Fransa kralı eline geçmiştir. Ve Papa, kralı karşısına aldığından şevketli Hünkardan ittifak ister..."

DEVAMI YARIN

79 ÖZET Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Cem, büyük bir dikkat ve ilgiyle dinliyordu. Süleyman bey, bildiklerini ince ayrıntılarına kadar anlatmaya devam etti.

''-Venedikli komutan Paris'e geldiğinde, Lorren Dükası da orada bulunuyormuş. VIII. Şarl, bütün belgelerin kopyalarını çıkartarak Avrupa'nın tüm hükümdarlarına gönderme telaşı içindeymiş. Ve bunların içinde, Bayazıd Han'ın kendi el yazısıyla, Papa Aleksandr Borjiya'ya gönderdiği mektupta, sizin öldürülerek İstanbul'a gönderilmesine karşılık üçyüz bin altın ödeneceği yazılıymış. İşte bütün bunları bana üzülerek anlattı...''

Cem, duyduğu huzursuzluk içinde yerinde duramaz olmuştu.

“-Şevketli hünkarım!.. Şehzade hazretlerinin yüce ve ulu devletimize karşı bir tehdit silahı olarak kullanılmak istendiğinden, hiç kimsenin kuşkusu yoktur. Bu uzayan meseleye bir son vermek murad olunursa, kulunuz olarak ben, hizmete hazır olduğumu arz etmek isterim...”

Sultan Bayezıd, pürüzsüz ve tok sesi ile konuştu.

“-Düşlediğin bir tedbir var mıdır?”

“-Hünkarım!...Bir Venedikli kafirin Şehzade'nin hayatına kast etmek üzere kullanılması, beni Şehzadenin en sadık adamları arasına sokacaktır. Sonrası için bana hiç bir engel kalmaz...”

Uzunca süren konuşmalarının ardından Mustafa ağa, hazırlıkları için ayrıldı.

Fontana, ufak tefek yapılı, işlerini Galata'da sürdüren Venedik'li bir tüccardı. Saraya ait işlerinden büyük menfaatler sağlamıştı.

Mustafa ağayı kapıda gören Fontana, fırlarcasına kalktı. Ve

“-Hoş geldiniz ağa hazretleri.. Buyrunuz. Şöyle her zamanki yerinize oturun!..” diyerek, Mustafa ağayı karşıladı. Ve buyur etti. Ağa, dikkatlice kontrol ettiği çevresinden emin olunca, konuştu.

“-Dinle bezirgan!.. Daha önce konuştuğumuz o işi tezgaha koymak için geldim..”

“-Hangi iş, ağam!.”

“-Bilmez gibi konuşma bezirgan. Şehzade işinden bahsederim!.. Tez bu işin üstesinden gelecek olarak bahsettiğin adamını bul!.”

DEVAMI YARIN

80 3281 Avrupa devletlerinin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya bu görevi yeniden üstlendi.

CEM SULTAN

YAZAN VE ÇİZEN: **RATİP TAHİR BURAK**

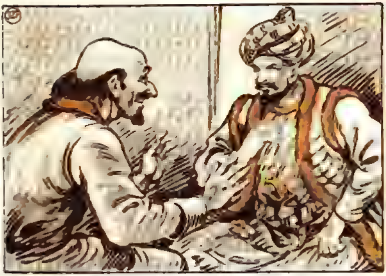

Fontana, korku ve heyecana kapılmıştı. Zamana ihtiyacı olduğunu düşünerek,

"-Sen, beni düşünme ağa Hizmette bulunabilirsem münasip görüldüğü kadar mükafatlandırırsınız beni. Şimdi iki günlük bir süre istiyeceğim!"

Mustafa, derhal karşı çıktı.

"-Hemen bir haber sal!"

Fontana çaresizdi. Çalışanlardan birini hemen görevlendirmişti. Mustafa ağa, Fontana'yı tekrar karşısına oturttu ve konuşmaya başladı.

"Şimdilik sana bin altın!.. İş başarılınca onbin altın daha.. Bu işte ortak olduğumuzu sakın aklından çıkarma!.."

Kısa süre sonra, Angofani'nin kapıda gözükmesi ile konuşmalarını kestiler.

Fontana, Mustafa ağayı tanıştırdıktan sonra hemen konuya girdi.

"Sana bahsettiğim Roma işi için görüşeceğiz. Ağa hazretleri seni tanımak, başaracağına kanaat ederse seninle anlaşmak ister!.."

Kapıcıbaşı Fontana'nın sözünü kesti ve dikkatle izlediği adama sordu.

"Söyle bakalım delikanlı. Başarabilmek için nelere güveniyorsun?"

"İnsanların ömürleri çok kısa ağam!..

Genç ve akıllıyım. Hep başkalarının zengin olmaları için çalıştım. Şimdi bu fırsat, bana ilahi bir lütuftur. Her şeyim ile kendimi bu işe verdim. Papa'ya vaad edilen altınların onda biri, bana yeter de artar bile!.."

Talihsiz bir son hızla Cem'e yaklaşıyordu. Angofani'nin yola çıktığı gün, kapıcıbaşı Mustafa ağa da İtalya'ya hareket etmişti.

Mustafa ağa, taşıdığı ölüm fermanı ile Şehzadesi Cem Sultan'ın kapısında huzura çıkmayı beklerken, vücudunu tutsak eden çırpıntılardan kurtulmaya çalışıyordu.

Huzura vardığında, yüzünü Cem'in ayaklarına kapayarak bedenini sarsan hıçkırıklarla ağladı.

"Dilim varmıyor Şehzadem!.. Mübarek başınız tehlikede... Şevketli hünkar, Venedikli bir kafirle anlaşarak yola çıkarmış!.."

Cem, gözlerini ayırmaksızın Mustafa'yı izledi. Hiçbir huzursuzluk belirtisi göstermeden, ağır ve tok sesiyle konuştu:

"Şimdi git dinlen Mustafa. Yeniden görüşürüz."

Ayas beye dönerek seslendi:

"Tez Sezar'ı bana bulun."

Cem Sultan'dan haberi öğrenen Sezar için, Angofani'yi yakalamak zor olmamıştı.

Angofani, karanlıkların içinde eriyen çığlıklarla bağırırken dili çözülmüş her şeyi söylemişti. Sonunda, cellatın elindeki özel bir topuzla kafası ezildi..

O günlerde Fransa Kralı ordusu ile İtalya'ya girmişti. Israrla Cem Sultan'ı isterken, gücü tükenen Papa, Cem'den anlayış bekliyordu.

DEVAMI YARIN

CEM SULTAN

81 ÖZET: Avrupalı devletlerin yönlendirmesiyle Papa ayrıca Hıristiyanlık adına da harekete geçmişti. Cem Sultan'ı Roma'da misafir etti. Büyük bir inatla onu Sultan Bayazıd'a ve Müslüman alemine karşı harekete geçirmeye zorladı. Ama isteğine ulaşamadan öldü. Yerine Papa seçilen Aleksandr Borjiya, bu görevi yeniden üstlendi.

YAZAN VE ÇİZEN: RATİP TAHİR BURAK

Papa, çırpınıyordu. Son sözleri adeta ağızından dökülürcesine çıktı.

"-Fransa Kralı VIII Şarl, sözleri ülkesinde misafir etmek ister!..."

Cem, o an kararını vermiş ve söylemişti. Odasına döndü. Durumu yoldaşlarına anlattı..

"-Herkes kılıç kuşansın. Şimdi o haber getiren Mustafa'yı getiriniz. Berbermiş! Görelim hünerini!..."

Az sonra Mustafa ağa, büyük bir maharetle usturasını Cem Sultan'ın yüzü üzerinde gezdirerek usturanın güçlü zehirini Cem'in boynuna ve çenesine aşılamıştı.

Zehir etkisini birkaç gün sonra Fransa Kralı ile Napoli'deyken göstermeye başladı.

Doktorlar, ellerinden geleni yapıyordu.

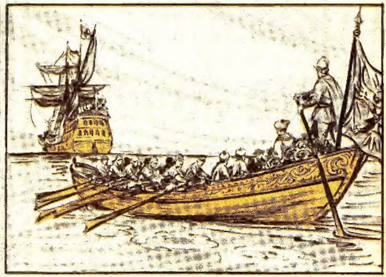

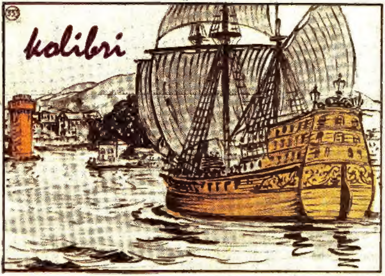

Cem'in cenazesini yurda getiren donanma.Gelibolu'da demir attı. Sultan II.Bayazıd'ın isteği üzerine tabut'u karaya çıkartılmıştı.

Sultan Bayazıd, kuşkulardan arınmak üzere tabutu açtırdı. Ve naaş'ın Cem'e ait olup olmadığını onu tanıyanlara inceletti. Cem'in kader yoldaşları, gözyaşları içinde yemin ederek tanıklık ettiler.

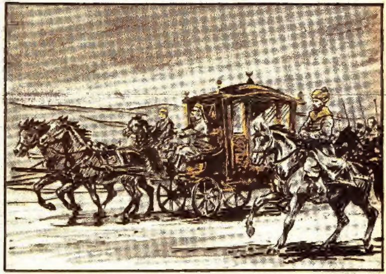

Sonunda Bayazıd, emin olmuştu. Kurşun tabut tekrar kapatılarak Kadırga'ya yerleştirildi. Kısa bir yolculuktan sonra Mudanya'ya ulaşılmış, ve Papalığa ait gemi görevini bitirmişti.

Cenaze, büyük bir sessizlik içinde alınmış, muhafızların emniyet tedbirleri arasında kara yolu ile Bursa'ya götürülüyordu.

Cem'in cenazesi, Bursa'da Ulu Cami'ye getirildi. Namazı kılındıktan sonra büyük ağabeyi Mustafa'nın türbesinde toprağa verildi. Daha önce ise iç organları, Napoli Kral Sarayı'nın bahçesine gömülmüştü.

Ölümünden sonra Cem'i, Lükres'in kadehine zehir koyarak öldürdüğü ileri sürülürse de, Fransız doktorlarca tarihe geçirilmiş olan görüş, ölümünün kapıcıbaşı Mustafa'dan kaynaklandığıdır.

1495 yılı şubat ayında kısa yaşamı sona eren talihsiz Şehzade Cem Sultan, ancak 1499 yılında getirilerek özlem ve hasretini duyduğu vatanın toprağına, sessizce gömülmüştü.

SON

Akşamsefası